Nr 4/1994
Hinta: 19:90

HULLU HULLU MAAILMA

Lehti joka lyö kaikki ennätykset

NYT!

NUNNA NAPA-TANSSI-JANA!

I-HAS-TU!

Repor-taasi
17 vampyy-rin uhria
DRA-CULA ELÄÄ!

KUOLI 35 KER-TAA!

Rachel luuli päänsä seonneen:
HÄNEN MAKUAISTINSA ON -JALKAPOHJISSA!

Kuva-reportaasi!

296202 - 94 - 04

Seksikäs Marcia Neumeier ajoi alasti vain saadakseen liput.

Poliisilla oli mieluinen komennus:

HÄN AJOI ALASTI SAADAKSEEN LIPUT KONSERTTIIN!

Siinä torvet soivat ja autoilijat kurvailivat, kun 19-vuotias kaunotar ohjaili autoaan valtatiellä. Mitään hämminkiä tuskin olisi syntynyt, mutta kun tyttö oli alasti!

– Jumalaton autokaravaani rekkoja seurasi hänen autoaan kaupungin sisääntulotiellä, kertoo Beavercreekin poliisimestari Warner Huston.

- Se oli kuin paraati. Pysäytimme hänet heti, kun huomasimme, mistä on kysymys.

Kurvikas neitonen selitti olevansa matkalla töihin ja sanoi olevansa alasti, koska halusi voittaa vedonlyönnissä liput Duran Duranin konserttiin. Kilpailun oli järjestänyt radioasema WGTZ-FM ja kun tyttö kuuli siitä, hän päätti osallistua ajamalla töihin Huber Heightsille Beavercreekiin noin 20:n minuutin matkan.

- Hän sai lippunsa, mutta myös kutsun saapua määrättynä aikana oikeuden eteen. Emme kerta kaikkiaan voineet katsoa muualle, sanoo poliisimestari.

Marcia Neumeier saattaa joutua kuukaudeksi vankilaan, jos oikeus katsoo hänen loukanneen yleisiä siveellisyysmääräyksiä. Marcia sanoo olevansa täysin syytön.

- Enhän loukannut ketään. Sitä paitsi minulla oli maskottini Elliot mukana ajon aikana. Jospa olisin vain tiennyt, mikä

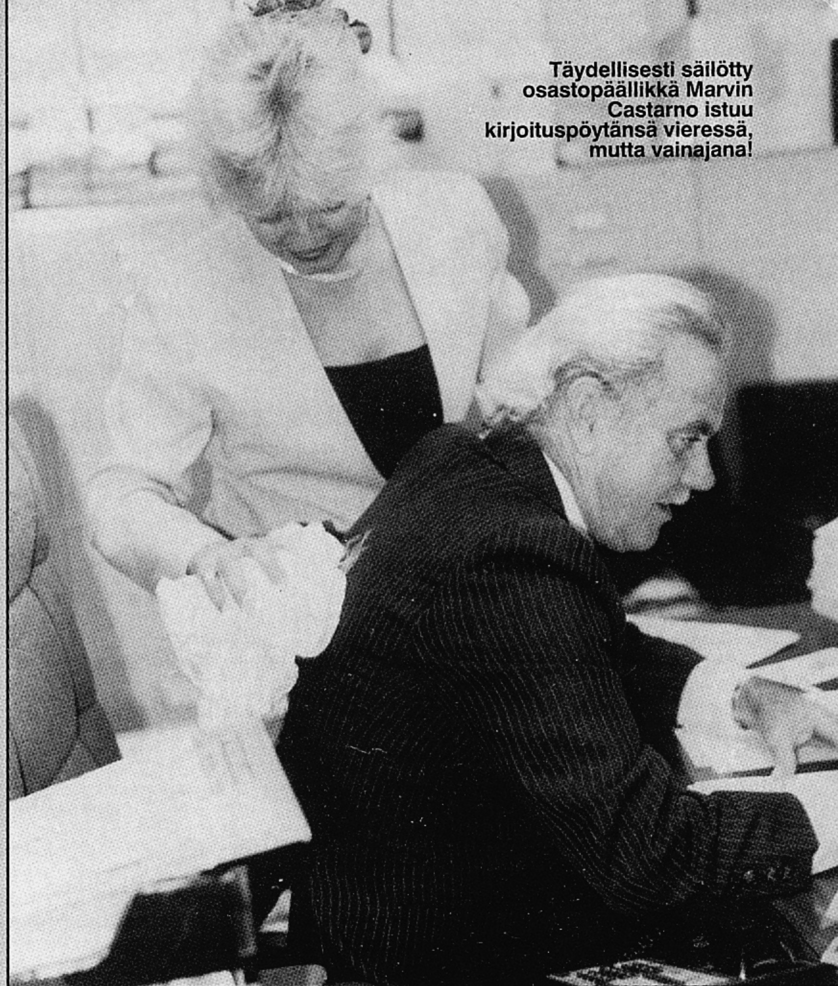
Suojanaan hänellä oli nallekarhu Elliot, jos se nyt lain edessä auttaa.

Foto: IFOT

Pomoa ei jätetty:

ALAISET TÄYTTIVÄT KUOLLEEN ESIMIEHEN!

57-vuotias vakuutustarkastaja Marvin Castarno kuoli syyskuussa 1993, mutta hän istuu edelleen kirjoituspöytänsä takana konttorissaan - alaiset antoivat täyttää hänet ja toivat sitten takaisin työpaikalle pomonsa!

Täydellisesti säilötty osastopäällikkä Marvin Castarno istuu kirjoituspöytänsä vieressä, mutta vainajana!

Marvin oli täydellinen työnarkomaani, jolla ei ollut perhettä eikä läheisiä sukulaisia. Ainoat kaverit olivat työpaikalla. Kun Marvin sitten siirtyi tästä ajasta ikuisuuteen, työtoverit hankkivat luvan kaukaiselta sukulaiselta, jotta saisivat viedä hyvän esimiehensä konservaattorille.

- Uusi pomo antoi luvan siirtää Marvinin työpöydän tyhjään paikkaan konttorissa ja siellä hän nyt istuu niinkuin ennenkin, kynä kädessään ja tyhjä vakuutuskaavake edessään, kertoo kaipaava työtoveri Sandy Kebin hiukan haikeutta äänessään.

- Marvin oli syrjäänvetäytyvä ihminen, mutta emme silti osanneet kuvitella työpaikkaa ilman häntä. Hän kerta kaikkiaan kuului kalustoon ja siksi halusimme hänen jäävän!

Pomon kuolema oli shokki Sandylle ja muille työtovereille. Kuolemaansa asti hän oli täysin terve ja oli suorastaan ihme, jos Marvin jäi sairaslomalle. Mies eli poikamieselämää ja tuli suuren vakuutusyhtiön konttoriin töihin Pittsburghiin vuonna 1977 Hän aloitti vahinkotarkastajana, mutta ominaisuuksiensa takia hänet nimitettiin osastopäälliköksi. Kuusitoista vuotta hänen paiski töitä useimpien työtovereittensa kanssa, aina siihen päivään, jolloin hänen harmaa päänsä kuukahti kirjoituspöydän päälle. Työtoverit saivat melkein shokin. Marvin oli kuollut sydänkohtaukseen elämäntyönsä "päälle".

- Hän oli taustahahmo, jota tuskin huomattiin, paitsi silloin kun hän antoi käskyjä, sanoo rouva Kebin. - Ihmisenä hän oli aivan tavallinen, ei puhunut paljoa eikä ollut merkittävästi sosiaalinen, mutta aina hän oli paikalla, kun tarvittiin. Vasta kun hän poistui keskuudestamme, huomasimme että kaipaamme häntä!

- Tiesimme ettei hänellä ole perhettä eikä juuri muitakaan sukulaisia. Katsoimme että olisi anteeksiantamatonta haudata häntä, kun kukaan omainen ei tulisi tuomaan kukkia tai muistamaan vainajaa. Silloin joku meistä ehdotti ehdotti että voisimme säilyttää hänet täällä täytettynä. Ammattimainen täyttäjä suostui tuumaan ja niin hankimme myös luvan pitää Marvin luonamme. Konttorin asiakkaat eivät huomaa että Marvin on kuollut. Konservaattori teki mainiota työtä ja mies näyttää elävältä sekä täysissä voimissa olevalta, kertoo konttoriväki. Vainaja on myös helppo hoitaa.

Siivouksen yhteydessä Marvin imuroidaan ja kerran kuukaudessa pyyhitään kostealla rievulla.

Henkilökunta - joka on 37 - 59 vuoden ikäistä - vakuuttavat että he aikovat pitää Marvinin siellä aina eläkeikään asti. Siinä vaiheessa he sitten hautaavat pomonsa kirkkomaalle. Eiväthän uudet virkailijat edes tunne Marviniа.

- Hänet on helppo viedä hautausmaalle, se nimittäin on aivan tässä lähellä. Uskon kuitenkin että Marvin olisi halunnut näin tapahtuvan, sanoo rouva Kebin.

RAIMO VESA / LISA MERAKIS

Foto: IFOT

hälinä tästä tulee, niin en olisi ruvennut puuhaan lainkaan! Radioaseman tuottaja David Regelberger sai myös syytteen. Hänen paperissaan lukee "yllytys pahennusta herättävään toimintaan". Hän ja Marcia seisovat samana päivänä oikeuden edessä.

- Syytetyt luulevat että tämä on pelkkää pilaa, mutta eipä se sitä olekaan, kommentoi syyttäjä Joseph Stadnicar. Kummankaan ei tarvitse maksaa asianajajaa. Sen hoitaa radioaseman lakimies. Tuntuu varsin kohtuulliselta tuokin.

RAIMO VESA / JACK ALEXANDER / CATHY SULLIVAN

Arthur Uther Pendragon, hänen kuninkaallinen korkeutensa.

Kuningas istuu nykyaikaisen ratsunsa päällä ruhtinaan tavoin!

Arthur otti vanhan arvonimen:

- HÄN ON KUNINGAS ARTHUR!

Palaamme keskiajalle. Eikös se olekin vanha kuningas Arthur, joka kaahaa paikalle moottoripyörällä?! Kuuluisa Excalibur-miekka vielä vyöllään!

Vielä jokin aika sitten hän oli tavallinen Englannin kansalainen, jonka talo oli savupiippua myöten kiinnitetty velkojen katteeksi. Aivan normaali ihminen. Eräänä päivänä tämä veikkonen nousi vuoteestaan ja katsoi vaimoaan pitkään ja hartaasti, kunnes avasi sanaisen arkkunsa.

- Mitä me oikein olemme tekemässä, hän kysyi. - Tällaista elämääkö me olemme aina halunneet?

- No emme, vaimo vastasi.

- Sitten asiat muutetaan perinpohjin!

Arthur nauraa makeasti muistellessaan tuota elämän käännekohtaa.

- Voisi sanoa että hyppäsin pyörän selkään ja ajoin auringonlaskua kohti, niinkuin vanhassa Lännessä tehtiin. Me vain päätimme muuttaa elämäntyylimme kokonaan. Myimme kaiken omaisuutemme ja aloitimme uudelleen alusta.

Nyt Arthur asuu vaimoineen kunnan vuokra-asunnossa Hampshiressä. Hän on muuttanut nimensä, joka nyttemmin on Arthur Rex. Hän keskustelee vain niiden kanssa, jotka kutsuvat häntä Kuningas Arthuriksi. Mikään muu ei tule kysymykseen.

Hän tunnustaa vanhaa "Druid"-uskontoa ja kaikki vannoutuneet auringonpalvojat Englannissa kutsuvat häntä hallitsijakseen ja johtajakseen!

Muutos on tuonut myös ongelmia tälle uskontokunnalle. Stonehengen poliisi ei katso hyvällä silmällä, kun 300 alamaista kokoontuu kesäyön riittejä harrastamaan paikkakunnalle. Viranomaiset ajoivat sakin pois.

- Ei tällä suvaita vanhoja uskomuksia, seutukunnan poliisimestari ilmoitti kylmästi.

Ja kuningas Arthur on vihainen.

- Tämähän on kauheaa, hän valittaa. - Kesäyön aurinkoa kunnioittava juhla on tärkeä seremonia meille. Yhtä tärkeä kuin jouluyön jumalanpalvelus kristityille.

Niinpä Arthur ja hänen alamaisensa suunnittelivat vallata Winchesterin kirkon, mutta lopputulos olikin aivan toisenlainen. Kirkon pappi avasi ovet vapaaehtoisesti uskonlahkolle ja rohkaisi vielä jatkamaan vanhan kulttuurin vaalintaa.

- Täytyyhän meidän kunnioittaa uskonvapautta, ilmoitti piispa epäilijöille.

Kuningas Arthur kiitti kohteliaasti ja lausui epäilevänsä että samaa jumalaa tässä kuitenkin palvotaan, niin kristityt kuin druiditkin. Arthur itse kylläkin livisti Stonehengeen varkain muiden jäätyä kirkkoon.

- Näin auringon nousevan taivaalle, hiljaa ja arvokkaasti. Se oli hieno kokemus.

Kuningas Arthur on myös nimitetty viralliseksi "druidien miekankantajaksi". Arvonimeä ei voi antaa muille Arthurin elinaikana.

On taas ihan eri asia, onko tämä mies hullu vai viisas...?

RAIMO VESA /
REX FEATURES LTD

Minne tahansa hän meneekin, huomio on taattu. Hänet huomataan aina ja kaikkialla.

Omasta mielestään hänen elämänsä auringonpalvojien kuninkaana on täysin normaalia.

Moni on miettinyt, mistä Arthur on hankkinut varusteensa. Ei niitä missään marketeissa ole kaupan.

Foto:IBL/Rex

Adelaiden klinikalle tulevat lapset kärsivät kauheista epämuodostumista, jotka ovat kaiken lisäksi kivuliaita kantaa.

Enää ei kannata olla epätoivoinen

-UUSI LEIKKAUSMENETELMÄ POISTAA EPÄMUODOSTUMAT!

Isosta ja epämuodostuneesta nenästään ei kohta kannata enää olla harmissaan. Nykyaikainen plastiikkakirurgia on kehittynyt pitkälle ja vaikeatkin asiat voidaan parantaa. Kaikkein pisimmälle on päästy Australiassa, Adelaiden leikkausklinikalla!

Adelaiden niinsanotun "kalloklinikan" työ on vaikeaa ja vaativaa, mutta se on myös antoisaa kaikille osapuolille! Tästä asiasta koko henkilökunta on tietoinen. Klinikan asiakkaat ovat kärsineet epämuodostumista joko syntymästään asti tai sitten he ovat saaneet vammansa myöhemmin sodan tai onnettomuuden seurauksena. Kaikille on yhteistä toive uudesta tulevaisuudesta, normaalista ulkonäöstä.

Monien vammat eivät ole pelkästään virheitä ulkomuodossa. Monesti ne ovat myös fyysisesti tuskaisia kantaa. Yli puolet asiakkaista syö jatkuvasti vahvoja särky- tai hermolääkkeitä.

Adelaiden klinikka on suureksi avuksi. Xu Fei esimerkiksi oli ensimmäinen kiinalainen, joka pääsi hoitoon. Hän kärsi vammasta, jotka kutsutaan Cohenin syndroomaksi.

Silmäkuopat olivat 75 millimetriä liian kaukana toisistaan, minkä vuoksi Fein näkökyky oli vajavainen. Koska tytön nenä ja otsa olivat myös epämuodostuneet, hänen oli vaikea hengittää. Eipä siis ihme että lääkärit olivat huolissaan, kun tyttö saapui ensimmäistä kertaa sairaalaan.

Potilaan ensimmäinen leikkaus kesti 8 tuntia. Hänen kallonsa yläpuoli avattiin ja aivot siirrettiin varovasti taaksepäin. Sen jälkeen kirurgit sahasivat hänen kasvoluistaan 40 milliä pitkän luuosan pois. Tarkoitus oli kaventaa kasvoja ja saada silmät lähemmäs toisiaan.

Operaatio onnistui hyvin ja kahdeksan viikkoa myöhemmin Xu Fei saattoi lähteä sairaalasta terveenä ja iloisena tyttölapsena!

"Encephaloceles" on englantilainen nimike vammalle, jossa aivokasvain työntyy ulos silmien välistä. Se aiheuttaa epämiellyttävän, suuren ja ruman kasvaimen ja aikaa myöten silmät loittonevat toisistaan pään eri puolille.

Pieni Xu Fei kärsi Cohenin synrdoomasta, mutta leikkauksen jälkeen hän elää taas normaalia elämää, ilman tuskia ja tuijotusta.

Myös tästä harvinaisesta vammasta kärsivät potilaat ovat saaneet avun Adelaiden klinikalla, mikä osoittaa että plastiikkakirurgia on viety pitkälle sen jälkeen, kun ranskalainen Paul Tessier 60-luvulla alkoi kehittää sitä. Ja kuten tuloksista näkyy, ei tämä lääketieteen muoto ole enää Hollywoodin vanhenevien tähtien yksinoikeus uuteen elämään.

RAIMO VESA /
LONDON NEWS SERVICE

Foto:Bulls, London N.S

Onko kreivi Dracula vaihtanut todella maanosaa?

Julmuri on murhannut ainakin 17 ihmistä USA:n länsirannalla:

DRACULA ON PALANNUT ENTISTÄ VERENHIMOI-SEMPANA!

Kummallinen murhasarja on saanut ihmiset Länsi-Amerikassa uskomaan että verenhimoinen kreivi "Dracula" on palannut takaisin ihmisten kauhuksi.

Foto: IFOT

Viime vuoden elokuussa pyyhkäisi murha-aalto neljän osavaltion yli USA:ssa. Coloradossa, Arizonassa, Uudessa Meksikossa ja Teksasissa ihmiset olivat suorastaan kauhun lamaannuttamia. Ensimmäisen tapauksen jälkeen "tappajavampyyri" oli imenyt veret uhreistaan kahden viikon välein. Uhrit olivat nuoria miehiä ja naisia, jotka oli harhautettu eristetyille paikoille. He olivat vain "nukkuneet" ja veri oli imaistu kuiviin.

19-vuotias hammashoitaja surmattiin, kun hän oli matkalla kotiin yökerhosta. Silminnäkijä sanoo että tekijä oli pitkätakkinen ja "lensi tiehensä".

Kun Dracula surmasi 14-vuotiaan pojan, onnistui tapauksen todistaja ottamaan kuvan teleobjektiivilla.

- Todistajat ovat kertoneet että murhaaja suuteli ja puri uhrejaan niskaan, sanoo jutun tutkija. - He ovat myös kertoneet pitkästä, hoikasta ja palavasilmäisestä miehestä. Molemmat äskenmainitut hyökkäykset tapahtuivat hiljaisuuden vallitessa. Kumpikaan uhri ei huutanut.

Kerrotaan että FBI olisi myös tutkimassa asiaa.

- Viranomaiset kieltäytyvät puhumasta, eräs sheriffi kertoo. - En halua nimeäni julkisuuteen, mutta olen varma että kysymyksessä on verenhimoinen ihminen.

- Niinhän ne sanovat että vampyyri olisi kreivi Dracula itse, joka olisi paennut Amerikkaan Transsylvaniasta. Ainakin hän käyttäytyy samalla tavalla kuin Dracula.

- Viime vuoden lopulla FBI sai kuvan epäillystä murhaajasta. Se on kauhean näköinen, puruhampaineen, kalpeine kasvoineen ja silmineen. Väitetään että FBI olisi myös ollut yhteydessä Eurooppaan ja saanut arvokkaita tietoja Draculan liikkeistä.

- Viime vuonnahan huomattiin että Draculan hauta oli tyhjä, sanoo sheriffin toimiston kanslisti. - Dracula kuoli vuonna 1476 ja nyt vasta hauta avattiin tarkastettavaksi.

Tuonpuoleisia asioita tutkivat uskovat että kreivi on jättänyt rauhattoman isänmaansa ja saapunut uudestisyntyneenä USA:han. Hänen pitäisi asuan Sangre de Criston vuorella. Paikan väestö on löytänyt myös kuolleita eläimiä seudulta.

Dracula tarvitsee verta ja siksi hän metsästää myös eläimiä, mutta ihmisen veri on hänelle parasta ja siksi olisikin hyvä, jos ihmispeto löytyisi mahdollisimman pian.

RAIMO VESA / TANYA BRODER

Vauvaa odottava Karen molempien miestensä kanssa.

Maailman kuuluisin kolmoisavioliitto saa heti täyttymyksensä:

KAKSOSVELJEKSISTÄ TULEE NYT "ISÄ"!

Kun Karen meni naimisiin kaksosveljesten kanssa, maailman lehdet repivät etusivunsa. Don ja John Hunter ovat nyt sitten tulossa isäksi tai "isiksi"!

Karen Hunter ei aikanaan pystynyt päättämään, kumman kaksosista hän huolisi. Niinpä hän meni naimisiin molempien kanssa. Avioliitto on kestänyt ja kolmikko odottaa nyt vauvaa.
- Olemme ikionnellisia ja odotamme lapsen syntymää innokkaina, sanoo 37-vuotias Karen. - Minulla ei ole aavistustakaan, kumpi heistä on isä, eikä minun tarvitse tietääkään. Rakastan molempia yhtä paljon ja he rakastavat minua. Elämä on ihanaa.
Karen tapasi kaksospojat hyväntekeväisyysjuhlissa vuonna 1982. Ensin hän luuli kohdanneensa hienon miehen, mutta jälkeenpäin paljastui että hän oli tanssinut molempien kaksosten kanssa. Miehet olivat tehneet "vuorotyötä"!
Siitä lähtien kolmikko on ollut erottamaton ja viime vuonna he päättivät mennä naimisiin. Karen ja Don hankkivat virkatodistukset ja kolmikko vihittiin avioliittoon siten, että miehet vaihtoivat paikkaa pitkän seremonian aikana. Pappi ei huomannut mitään.
Huippuhienon kuherruskuukauden jälkeen kolmikko muutti omakotitaloon esikaupunkialueelle. Karen on esikoulunopettaja ja identtiset Don ja John ovat vakuutusasiamiehiä. Iltaisin miehet tulevat kotiin ja hörppäävät kaljat odotellessaan vaimoaan saapuvaksi ruokatouhuihin.
- Emme me ole Karenista mitenkään mustasukkaisia, 38-vuotias Don sanoo. - Me olemme aina jakaneet kaiken keskenämme ja niinpä tässäkään ei ole mitään ihmeellistä.
- Karen kohtelee meitä aina samalla tavalla.
Kun lapsi on nyt tulossa, suunnittelevat isät avata oman vakuutusfirman, kun Karen taas aikoo jäädä kotiin huolehtimaan lapsesta.
- Siitä tuleekin minun elämäni paras vuosi, Karen iloitsee. - Minun aviomieheni ovat kohdelleet minua kuin kuningatarta. Saan kaksin verroin huomiota osakseni, samoin tietysti rakkautta. Näin käy myös vauvalle. Se saa kolminkertaisen huolenpidon maailmaan tultuaan.
- Taidan olla maailman onnellisin äiti, mutta mitenkähän olisi, jos saisimmekin kaksoset. Ihanaa...!

RAIMO VESA / ROSE GRADY

Foto:IFOT

Ian rakastaa kovia haasteita...

Mistähän hän sai päähänsä harrastaa nuorallakävelyä 3800:n metrin korkeudessa?

"Tämä oli helppo homma." Sitten Ian tuntui kadottaneen todellisuuden täydellisesti.

Ilman tankoa homma ei lähtenytkään käyntiin toivotulla tavalla.

Kieli keskellä suuta ettei vaan putoa:

-MUTTA UHKA-ROHKEU-DELLA ON RAJANSA!

Ensimmäinen yritys onnistui hyvin. Ian Ashpole selvisi 10:n metrin kävelystään 3800:n metrin korkeudessa. Köysi oli pingotettu kahden kuumailmapallon väliin. Mutta sitten hän lähti yrittämään ilman tasapainotankoa...

Foto:Rex/IBL

Mitähän mies mahtoi ajatella, kun köysi hävisi alta pois? Ensimmäinen kävely oli onnistunut oikein hyvin, vaikka jalkojen alla oli paljon tyhjää...
Sitten hän päätti yrittää uudelleen - ilman tankoa!
Tällä kertaa häneltä petti tasapaino sekä tuuri täydellisesti.
38-vuotias Ian putosi vaijerilta eikä se ollut pieni putous. Tietysti miehellä oli laskuvarjo selässään, joten paluu maan pinnalle oli turvallinen. Vaimon ei tarvinnut säikähtää.
Aviomiehen temput olivat hänelle tuttuja. Aikaisemmin Ian on hypännyt benjihypyn 4000:n metrin korkeudessa ja esittänyt trapetsinumeron viidessä kilometrissä. Miehen kunnianhimo on täysin vailla rajoja eikä häntä taida pysäyttää mikään.

RAIMO VESA / REX FEATURES LTD

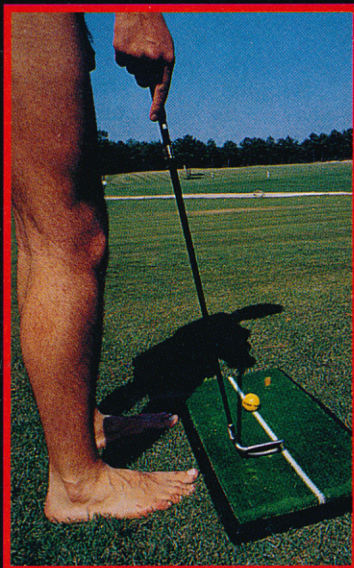
- Täältä tullaaaaaaaaaaan..!

Putti ilkosillaan

Kesä ja kärpäset, golf ja luonnollisuus. Mutta mitä sanovat ammattipelaajat?!

Mikään halpa huvittelumuoto golf ei ole, mutta La Jennyssä säästää ainakin pukeutumiskustannuksissa...

-NUDISTIT SAIVAT OMAN GOLFRADAN RANSKAAN!

Jos golffanaatikko haluaa pelata kierroksen La Jennyn radalla Bordeaux-issa, Ranskassa, hänen pitää muistaa kaksi asiaa: ottaa mailat mukaan ja riisua vaatteensa ennen peliä!

Tämä klubi on sitten ensimmäinen omassa sarjassaan. "Luonnonmukaiset golfaajat"-niminen yhdistys sai oman ratansa La Jennyn kerhon 10-vuotisjuhlien kunniaksi.
- Katsottiin että juhlat voisi järjestää erikoisella tavalla, sanovat omistajat Patrice ja Francoise Gaigne.
- Nakuilu oli tähän ideaan hyvä sovellutus. Kaikki viihtyvät oikein hyvin täällä, jopa nekin, jotka eivät golfaa!
Paikkakunnan asukkaat eivät toistaiseksi ole protestoineet uutuutta vastaan. Ja miksi niin tekisivätkään.
Kauppa käy hyvin, sillä nudistien rata on turistinähtävyys itsessään. Täällä viihtyvät niin naturistit kuin tirkistelynhaluiset ihmiset.
Jälkimmäisiä on riittänyt ilahduttavan paljon.

RAIMO VESA / IFOT

Myös golfkentällä on rusketuttava tasaisesti. Niinpä viheriöitten välillä on kääntyiltävä...

Foto:IFOT,IMA

Ufo-lääkäri kiinnitti johdot Adrienneen.

Adriennella on ollut aika monta kertaa lähiyhteys avaruuden ihmisten kanssa:

UFOT PELASTIVAT MINUN HENKENI!

Foto:IFOT

Adriennen ollessa 9-vuotias hän tapasi ystävällisiä avaruusolentoja Michiganissa.

Mitä voisimme ajatella naisesta, jonka ufolääkäri paransi, kun hän oli 4-vuotias? Hänen tapaamansa avaruusolio sattui paikalle, kun Adrienne kärsi hepatiittiviruksesta. Sama olento tutki hänet 30:n iässä omassa avaruusaluksessaan.

Adrienne Wundt kiittää avaruuslääkäriä elämästään. Ollessaan 4:n vuoden ikäinen Adrienne sairastui maksatulehdukseen ja vietiin hoitoon. Lääkärit eivät antaneet kovinkaan suuria toiveita lapsen parantumisesta, mutta kuin ihmeen kaupalla, hän tervehtyi. Kukaan ei osannut selittää syytä. Ei tyttö itsekään.

Adrienne on 45-vuotias liikkeenharjoittaja Detroitista. Hän keksi ottaa yhteyttä ufotutkija Stephen Divorkyyn ja kysyä, miksi hän on niin kiinnostunut ulkoavaruudesta ja sen asukkaista. Hän saikin yllättävän vastauksen.

- Hän tiennyt että kiinnostus avaruutta kohtaan johtui hänen tiedottomista yhteyksistään ufoihin, kertoo Stephen Divorky, joka hypnotisoi Adriennen saadakseen selville, oliko tällä joskus ollut kontaktia avaruuden ihmisiin.

- Kun hän ensimmäisellä kerralla vaipui hypnoosiin, sain kuulla että sairaalassa oli käynyt omituinen tohtori, kun hän oli sairas. Tämä vieras tuli sairaalaan kolme kertaa

30-vuotiaana Adrienne oli tavannut "lastenlääkärin", joka paransi hänet 4-vuotiaana.

Luonnontieteilijä Alvin Borkol teki 17 vuotta töitä puun hyväksi.

Turhaan tuhlaat rahaa karamellikauppaan tai kioskeihin:

KASVATAT OMAN KARAMELLIPUUN!

Luonnontieteilijä Alvin Borkol onnistui. Hän kehitti puun, joka tuottaa täydellisiä karamelleja, jotka ovat täyteläisempiä ja parempia kuin kaupan karkit!

Alvinin luomus on syntynyt yrityksen ja erehdyksen kautta. Hän ymppasi ja yhdisteli erilaisia hedelmäpuita, sokeriruokoa ja kumipuita Miamissa, Floridassa ja onnistui viimein aikaansaamaan puun, joka tuottaa makeita marmelaadikuulia.
- Satoja yrityksiä jouduin tekemään, myhäilee professori Borkol.
- Olen jopa käyttänyt kasveja, jotka oikeastaan eivät kuulu yhteen. Mutta olin varma että joskus se onnistuu ja jatkoin tutkimuksiani loppuun asti.
Borkol alkoi suunnitella omaa tuotantoa jo vuonna 1976, kun hän ja hänen perheensä maistelivat kaupan antimia.
- Vanhin poikani sen sitten keksi, Borkol tunnustaa. - Kun karkit loppuivat, hän huokasi, miksei meillä voisi olla oma puu, jossa niitä kasvatetaan. Hän sanoi minulle, että minun pitäisi kehitellä sellainen puu pihallemme kasvamaan.
- Minua alkoi ajatus vaivata.
48-vuotias tiedemies ja luennoitsija esitteli uuden puun julkisuudelle kotonaan Miamissa äskettäin viime vuoden puolella.
Puut ovat pieniä ja kasvavat korkeintaan 120 senttiä korkeiksi, mutta silti ne tuottavat noin viisitoista hedelmää kerrallaan. Kaikki esittelytilaisuuteen osallistuneet saivat maistaa karkkeja ja vastaanotto oli positiivinen.
- Ihmeellisen luonnollinen maku, sanoi Jose Trujilla, jolla on oma ruokapalsta useissa latinalaisamerikan lehdissä. Niissä on raikkaampi maku kuin kaupasta ostetuissa.
Alvin Borkol sanoo, että hän tulee jatkamaan kokeitaan saadakseen vielä parempia puita, mutta uskoo niiden tulevan markkinoille vasta ensi vuonna. Ongelmana on kuitenkin hinta. Pikku rungot maksavat ainakin 20000 markkaa kappale!

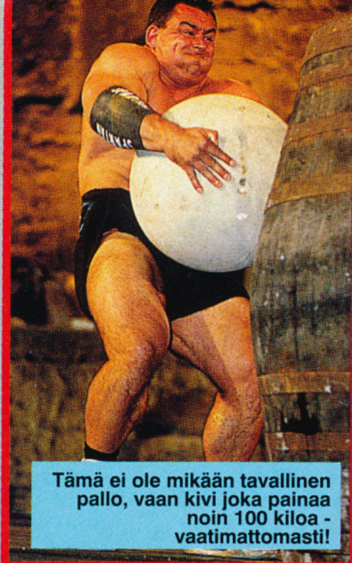
Idean hän sai pojaltaan.

RAIMO VESA / R. NEALE LIND

Foto:IFOT

öisin muiden nukkuessa.
Jokaisella käynnillä Adrienne sai karamellia "tohtorisedältä", joka hieroi hänen selkäänsä ja jalkojaan. Kolmannella kerralla vieras kiinnitti kahdesta mustasta laatikosta johdot Adriennen päähän ja alaruumiiseen. Tyttö parani!
Adrienne jatkoi hypnoosihoitoa ja toisella kerralla hän muisti jotain aivan ihmeellistä, joka tapahtui hänen ollessaan 9-vuotiaana autiolla paikalla Michiganissa:
- He sanoivat että heidän ystävänsä pelastivat Adriennen pienenä, Stephen kertoo. - Hän muisti olioitten silmät, jotka olivat kuin golfpallot ilman pupilleja.
Kolmannella kerralla Adrienne kertoi lomareissusta Etelä-Carolinaan. Silloin hän oli yli kolmikymppinen. Hän muisti joutuneensa avaruusalukseen ja siellä oli sama lääkäri, jonka hän tapasi pienenä lapsena.
- Kukaan muu ei ollut aluksella yhteydessä Adrienneen, Stephen kertoo. - Olio oli puhunut murtaen englantia ja todella tuntenut Adriennen. Potilaani uskoo että se oli "tohtorisetä".
Samalla aluksella oli kaksi tai kolme muutakin oliota. ne olivat 150 senttiä pitkiä, suuripäisiä, mutta laihoja. Kaikille olivat yhteistä nuo golfpallon muotoiset silmät, jotka olivat jääneet Adriennen mieleen jo lapsena.
- Samantapaisiin kertomuksiin olemme törmänneet monta kertaa, Divorky sanoo. - Siksi me tiedämme että hänen kokemuksensa eivät ole keksittyjä. Epätavallista on että ufolääkäri tuli maahan hoitamaan häntä ja miksi juuri häntä? Ehkä sekin aikanaan selviää.

RAIMO VESA / LAUREL BOWIE

Tämä ei ole mikään tavallinen pallo, vaan kivi joka painaa noin 100 kiloa - vaatimattomasti!

Kilpailun suosituin laji on autonkanto.

Voitto meni Englantiin:

-GARY ON MAAILMAN VAHVIN MIES!

Viime syksyn kilpailut pidettiin Etelä-Afrikassa, Oranjessa. Mukana oli myös Suomen vahvin mies, kotkalainen Riku Kiri. Mutta pesunkestävä englantilainen vei tittelin nenän edestä!

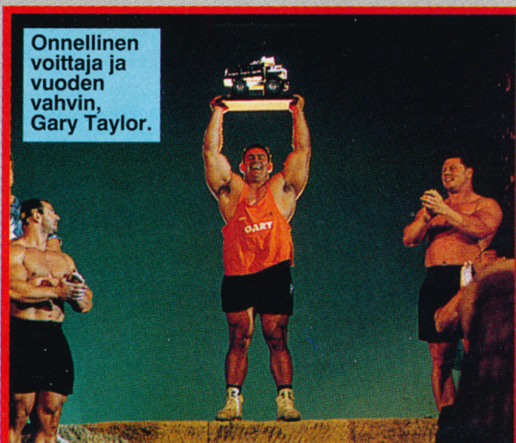
Näissä kisoissa riitti ähinää ja puhinaa. Hiki lensi ja karjunta oli sanoinkuvaamaton. Väri kilpailijoiden kasvoilla vaihtui taakan painon mukaan. Lihakset olivat lujilla ja muutamalta paukkuivat säikeet poikki. Mutta jälleen kerran saatiin selville, kuka on vahvin mies.
Tämä jalo kilpailu on järjestetty vuodesta 1977 lähtien. Moni osanottaja oli saapunut paikalle jo hyvissä ajoin tutustuakseen ilmastoon ja olosuhteisiin. Vahvimman miehen tittelistä kilpailevat uroot ponnistelevat ankarien sääntöjen rajoissa. Lajeja on useita. "Juggernautissa" kilpailija joutuu vetämään 7:n tonnin rekkaa 25:n metrin matkan puolessatoista minuutissa. Ei ole helppo homma sekään. "Atlaskivet" painavat 95-135 kiloa ja ne on nostettava rinnan korkeudelle sekä asetettava tynnyreiden päälle, lyhimmässä mahdollisessa ajassa. Mainitut kivet kyllä kuivattavat mehut suorastakin kundista.
Auton kantaminen on suosituin laji niin katsojien kuin kisaajienkin mielestä. Autossa ei ole kattoa eikä lattiaa. Kilpailija asettuu vain sisälle ja kantaa autoa käsillään tietyn matkan. Otsasuonet siinä pullistelevat!
Kovia miehiä olivat Berend Veneberg Hollannista, Henrik Ravn Tanskasta, Joseph Goicoetxea Ranskasta ja tietysti meidän Riku Kirimme.
Mutta kovista kundeista paras oli Gary Taylor, joka punnersi voiton kotiin sisulla ja sydämellä. Hän sai kiertopalkinnon viime vuoden voittajalta Ted van Parrelta.

RAIMO VESA / IFOT

Kaikki lajit ovat hiukan erikoisia...

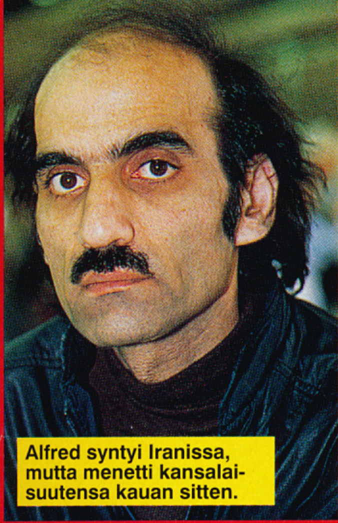

...mutta mukana on myös kunnon vanhan ajan kädenvääntö, jossa käsivarsi punnitaan.

Onnellinen voittaja ja vuoden vahvin, Gary Taylor.

Foto: IFOT

Alfred syntyi Iranissa, mutta menetti kansalaisuutensa kauan sitten.

Mies asuu lentokentällä protestiksi brittiläiselle politiikalle, joka vieroksuu häntä.

Alfred odottaa maahanmuuttolupaa Englantiin:

-3 VUOTTA HÄN ON ASUNUT LENTOKENTÄLLÄ!

Hän on koditon ja valtioton mies. Yli kaksi vuotta sitten häneltä kiellettiin pääsy Englantiin. Niinpä Alfred Merhan palasi Pariisiin ja asettui asumaan Charles de Gaullen-lentokentälle. Siellä hän odottaa edelleen!

Alfred on tämän vuosituhannen tyypillinen kiertolainen. Hän on syntynyt Iranissa, mutta menettänyt kansalaisuutensa 20 vuotta sitten. Hänen passinsa vietiin vuonna 1974, sillä Persian shaahi totesi Alfredin poliittisen toiminnan laittomaksi. Kaksi vuotta sitten hänet käännytettiin Lontoosta ja siksi hän elää nyt Pariisin lentokentällä odottelemassa parempia aikoja. Lentokenttä on hänen kotinsa ja paikan henkilökunta arvostaa miestä, joka taistelee sitkeästi oikeuksiensa puolesta. Lentoyhtiön virkailijat ruokkivat Alfredia ja rohkaisevat häntä. Mies on kaikkea muuta kuin tavallinen kerjäläinen tai pummi. Hänellä on Brysselin yliopiston tutkinto takanaan, hän on siis koulutettu ihminen. Pariisin lentokentällä hän viettää aikaa lukemalla ja odottamalla.

Täysin epäoikeudenmukainen systeemi pakottaa Alfredin asumaan lentokentällä, mutta mister Merhan aikoo odottaa niin kauan kuin Englannin viranomaiset muuttavat päätöstään ja päästävät hänet maahan. Hän on mielestään täysin kelvollinen asumaan Englannissa.

RAIMO VESA / SIPA

Foto: Europa Press, SIPA

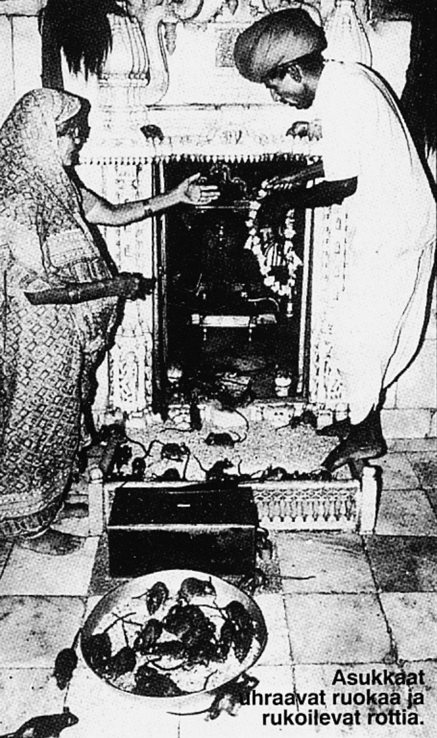
Päivittäinen hygienia hoituu yleisessä käymälässä.

Ruokaa Alfred saa riittävästi, mutta hampurilainen alkaa jo maistua puulle.

Alfred on sivistynyt mies ja lukee ajankulukseen. Sänkyyn hän ei ole päässyt kahteen vuoteen !

Asukkaat uhraavat ruokaa ja rukoilevat rottia.

Tapa on jatkunut yli 400:n vuoden ajan.

Idän ihmeellinen uskonlahko sielunmessussa:

IHMISET USKOVAT TEMPPELIN ROTTIIN!

Jokainen päivä he kulkevat tien kauniiseen, korkealla olevaan marmoritemppelin Intiassa, uhratakseen tuhansille rotille!

Foto: IFOT

Deshnoke on tämän paikan nimi. Se on rottien paratiisi ja jos huhu kiertäisi muualle maailmaan, ei meillä enää näitä elukoita olisi. Täällä Intiassa tauteja kantavat rotat ovat nimittäin pyhiä eläimiä, joita kohdellaan sen mukaan.
- He ovat pyhiä, vahvistaa Ganga Dhar, Shri Karni Matan temppelin ylipappi.
-Ne ovat eläviä esi-isiemme hahmoja, ja siksi heitä tulee kohdella kunnioittavasti.
Koko temppeli on tulvillaan tuhansia, hellittyjä iljetyksiä; lihavia kuin mitkä!
Suurta huonetta kutsutaan “Uhrihuoneeksi”. Kyläläiset kulkevat siellä elukoitten välissä ja asettavat syötäväksi herkkuja, juustoa, viljaa ja riisiä.
Haju on sanoinkuvaamaton, mutta siitä huolimatta uskovaiset polvistuvat siellä ja painavat otsansa lattiaan rottien nuoleskellessa heitä.
Temppeli on rakennettu vuonna 1602 kuningatar Shri Karni Matan kunniaksi. Hänen kerrottiin tulleen takaisin maan päälle rottana.
- Hän on opettanut meitä kunnioittamaan rottia ja hoitamaan niitä, Ganga Dhar sanoo. - Vastapalvelukseksi hän suojelee kyliämme.
Länsimaalaisille rotta on vaarallinen eläin. Sehän levittää tarttuvia tauteja. Mutta Intiassa ollaan toista mieltä. Rotat suojelevat ihmisiä vaaroilta.
- Meillä on todisteita, joiden mukaan rotat varjelevat onnettomuuksilta. sanoo 81-vuotias Gauri Prabha. Hän uskoo asiaansa.

Vanhat housut koituivat Thomaksen pelastukseksi.

HÄN PUTOSI 150 M JA PELASTUI HOUSUIHINSA!

Kokonaista viisi tuntia 27-vuotias Thomas roikkui housuistaan, ennenkuin pelastusmiehistö tuli noutamaan hänet kalliolta. Voi sanoa että hätä ei ollut housuissa!

Aivan joka päivä ei elämäänsä näe filminauhalta ja pelastu. Eikä ihan joka päivä elämä ole housujen varassa. Mutta Thomas Martin muistaa, kun housut olivat hänen elämänsä ainoa lenkki. Hän oli viettämässä viikonloppua kavereitten kanssa ja liittyi seurueeseen vasta illalla työvuoron päätyttyä. Hän muuten työskentelee kokkina kapakassa ja sattui olemaan illassa töissä.

- Oli jo pimeää enkä tiennyt, missä päin tovereitten leiripaikka oli, Thomas kertoo. - Kun sitten löysin heidät, kävin nuotion viereen istumaan ja syömään. Äkkiä tuli tuulenpuuska, joka heitti nokea ja tuhkaa silmilleni. Nousin ylös ja aloin hieroa silmiäni. Samalla kompastuin ja putosin johonkin!

Johonkin... Thomas putosi 150 metriä ja löi vielä päänsä lentäessään kallionkohoumaan. Taju oli tallella ja hän tunsi, kuinka joku vetäisi häntä housuista lujaa.

- Se oli joku karahka tai juurakko. Se vain tarttui housuihini ja veti niitä pois jaloista. Mutta ne kiertyivätkin jalkani ympärille ja siinä minä sitten olin tiukasti kiinni omissa vanhoissa housuissani.

Kaverit ryntäsivät kauhistuneina lähimpään puhelimeen saadakseen apua kiipeilijöiltä ja pian pelastuspartio saapui paikalle. He eivät kuitenkaan nähneet juuri mitään ja tilanne tuntui lähestulkoon toivottomalta.

- Kolme tuntia me kapusimme hänen olinpaikkaansa kohti, kertoo Neil Brewer, partion johtaja. - Sen jälkeen meni vielä toiset kolme tuntia, ennenkuin saimme hänet ylös.

Kaikkiaan 5 tuntia Thomas roikkui tyhjän päällä, mutta ymmärsi ettei mitään hätää ole, jos vain housut pysyvät jalassa.

- Tuntui tyhmältä mutta hyvältä palata taas maan pinnalle, Thomas myöntää. - Kiitokset kuitenkin housuille.

RAIMO VESA / JAMES MCCANDISH

Foto:IFOT

- Kaikkien naapurikylien asukkaat ovat joutuneet kokemaan onnettomuuksia, nälänhätää ja tulvia vuosien aikana, mutta meidän kylämme ovat aina säästyneet tuhoilta. Ainoa vahinko tapahtui maaliskuussa 1884, kun eräs Deshnoke-nainen tuli hulluksi ja ampui 17 kyläläistä, ennenkuin hänet taitutettiin.Se lienee ollut seuraus siitä, kun eräs mies oli vahingossa tappanut vastasyntyneen rotanpoikasen.

RAIMO VESA / R. NEALE LIND

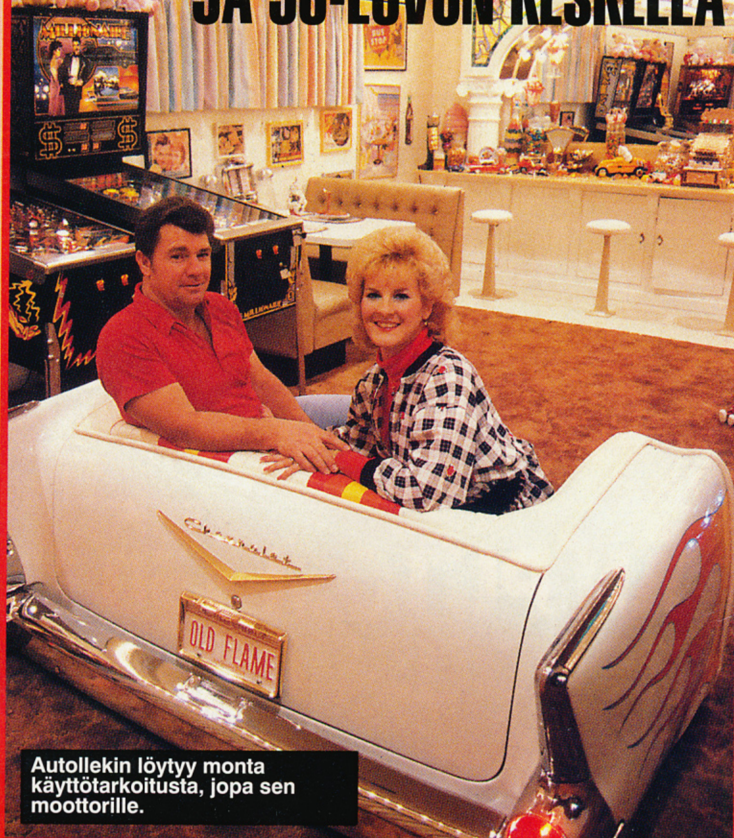
Bebopalula..!

RON ASUU ROKKIKULTTUURIN JA 50-LUVUN KESKELLÄ

Koti on kuin museo 50-luvun tavaroille.

Oikea vanhan ajan levysoitin eikä mikään stereoajan digitaalirakennelma.

Autollekin löytyy monta käyttötarkoitusta, jopa sen moottorille.

Astuessaan tämän miehen kotiin Kalifornian West Hillsissä vieras huomaa heti, mikä on vienyt miehen sydämen. Iloinen 50-luku näkyy kaikkialta, sillä esineet ja sisustus henkivät rokkikulttuurin vuosikymmentä!

Vaimonsa Vanessan kanssa Ron on satsannut 200 000 dollaria epätavalliseen sisustukseen. Kuka vain muistaa, millaista 50-luvulla oli, tietää olevansa täällä Eldoradossa! Sohvat on valmistettu autojen takapenkeistä. Yksi vuoden 1955 Chevroletista, toiset kaksi "Letukan" ja Plymouthin penkeistä vuodelta 1957. Ruokasalissa on 50-luvun hampurilaisbaari pyörivine tuoleineen ja flippereineen. Eteisessä on oikea bensiinipumppu ja seinillä on julisteita vanhoista elokuvista, kuten "Hot Rod Girl", "Peggy Sue ja "All shook up" - Elvistä tietenkin. Soodaa saa aidosta koneesta ja kaiuttimista kuuluu tarvittaessa mitä tahansa musiikkia 1950-luvulta. Niin että...

- Kaverit haaveilevat joskus että kun pääsisi takaisin 50-luvulle. Ron kertoo. - Minä sanon heille että miksi ette jäänyt sinne kuten minä, joka en koskaan tullut sieltä pois.

- Rakastan sitä aikaa, Hän jatkaa. - Silloin lapset saivat kasvaa niinkuin heidän pitääkin. Ne olivat vapauden ja vapaan kasvatuksen päiviä.

Äkkiä laskien 46-vuotias rakennustyömies Ron Main on syntynyt vuonna 1948. Hän on siis vuosikymmenen päättyessä ollut 12-vuotias. Tuskin Ron on istunut "letukan" ratin takana tai ollut iskemässä naisia baareissa. Mutta väliäkö sillä, hänellä on 50-luku ainakin tallella.

RAIMO VESA / BULLS

Ronilla on oikea hampurilaisbaari.

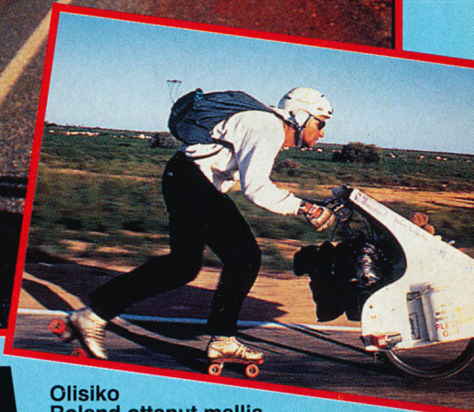
Ron ja Vanessa ovat suunnitelleet kotinsa huolella.

Foto: Bulls

Erikoinen kulkuneuvo-yhdistelmä maantiellä:

Roland Thomarat rakensi oman kulkuneuvon matkustaakseen koko Australian halki.

Olisiko Roland ottanut mallia vesiskootterista ?

RULLALUISTIMET JA MOOTTORIKELKKA!

Ranskalainen seikkailija Roland Thomarat on sitä mieltä että kaikilla mahdollisilla keinoilla voi siirtyä paikasta toiseen. Hän rakensi itselleen pienen mopokelkan, pani jalkaansa rullaluistimet ja lähti tutkimaan, miltä Australian manner näyttää maantien päältä!

Mies kyllä tiesi, mihin urakkaan ryhtyi ja siksi hän valmisteli reissunsa huolella. Paitsi aikaa, matka vaati myös kekseliäisyyttä ja aivosolujen käyttöä.
Hän rakensi oheisen, kelkkaa muistuttavan laitteen ja varusti sen moottorilla.
Jalkoihinsa hän pisti rullaluistimet.
Matkan tarkoituksena oli kerätä rahaa vakavan lihassairauden uhreille.
Reissu alkoi Sydneystä ja jatkui sen jälkeen Melbourneen, Adelaideen, Alice Springsiin ennenkuin Roland löysi itsensä Perthistä!
Ollapa samanlainen sisu kuin tällä miehellä, joka ei antanut periksi tuumaakaan matkan aikana.
Rullaluistimet oli koplattu moottoriin, joka antoi sen verran vauhtia matkaan että Roland pääsi 100:n kilometrin päivämatkoihin. Rakennelman hän risti Roll-Exiksi.
Matkan aikana hän tapasi tuhansittain mielenkiintoisia ihmisiä ja koki ihmeellisiä elämyksiä - eikä vähiten 4000:n kilometrin erämaataipaleen aikana. Siellä tulivat tutuiksi kaikki Australian eläimet.
Ja perille Roland pääsi joka tapauksessa. 6800:n kilometrin ja kymmenen viikon jälkeen.
Matkalla kului kahdet luistimet ja kolme apumoottoria.
Uskokaa pois!

RAIMO VESA / TIGER PRESS

Mikä Roland oli liikenteessä? Pyöräilijä, mopedisti vai jalankulkija? Sitä ei historia kerro...

Hullu matkailija keräsi ympärilleen moponsa väkeä joka paikassa ulkonäön vuoksi.

Foto: Tiger Press

Kädet kuin kasvuturpeet:

SIEMENET ITÄVÄT KÄMMENISSÄ!

Foto: Bulls

Geoff Boltwood omistaa kädet, jotka ovat kuin Jeesuksella. Ihmetekoja varten. Viljan siemenet itävät hänen kourassaan parissa minuutissa!

Muutkin kuin lukijat kohottavat kulmakarvojaan tämän miehen kyvyistä puhuttaessa. Taikuriksikin miestä on kutsuttu. Ei mahda mitään; kun Geoff ottaa siemenen käteensä, se on hetken kuluttua idulla!
Monet tutkijat ovat yrittäneet paljastaa hänet, mutta turhaan.
- Kun näin tämän tempun, tulin yhtä hämmästyneeksi kuin muutkin, sanoo biokemisti Tony Scofield. - Se oli oikea ihme, mutta uskottava oli, kun silmillään näki.
- Valitettavasti en osaa antaa ilmiölle mitään järjellistä selitystä.
Normaalisti siemen alkaa itää parissa päivässä, kun se on istuttetu ja tai piilotettu kosteaan paikkaan, niinkuin rairuoho.
Mutta kun Geoff sulkee kätensä, siemen itää parissa minuutissa.
- En tiedä itsekään, mistä se johtuu, pahoittelee mies. - Tiedän vain että näin tapahtuu.
Viisivuotiaana hän jo huomasi ilmiön ollessaan munuaissairauden vuoksi hoidossa.
- Päästyäni sairaalasta alkoi tapahtua kummia asioita, Geoff muistaa.
- Näin ihmisiä, jotka olivat kuolleet ja valot kotona sammuivat ja syttyivät miten sattuivat. Piano soitti yksinään. Muut olivat asiasta huolissaan, mutta itse en ollut.
20-vuotiaana mies käsitti ettei hän ollut toisten kaltainen...että hänellä oli yliluonnollisia kykyjä.
- Tunsin itseni ulkopuoliseksi, hylätyksi. Pystyin jopa taivuttelemaan metalliesineitä vain kosketuksella ja sain jotkut häviämään kokonaan tyhjyyteen. Kerran häneltä hävisi avain kädestä. - Se vain joutui johonkin paikkaan. En osannut selittää mihin. Olin silloin huonosti keskittynyt tapaukseen eikä sitä löytynyt.
Geoff etsi joka ainoan nurkan huoneesta, mutta ei löytänyt avainta. Se on vieläkin kadoksissa. Tätä kykyään hän ei käytä mielellään, mitä siitä seuraisikaan!?
Sensijaan Geoff antaa "siemennysnäytöksiä" ja koettaa auttaa ihmisiä parantavilla käsillään. Reumatismia hänen parantavat kouransa ovat auttaneet sekä ihosairauksia.
- En minä ole kuitenkaan mikään ihmetohtori.
- Enkä Jumala. Yritän kuitenkin olla avuksi ihmisille. Parempi silti uskoa vielä lääkäreihin.

Sitten hän puristaa kourat lujasti kiinni ja odottaa.

Geoff ottaa siemenet käsiinsä.

Hetken kuluttua siemenet jo itävät!

RAIMO VESA / BARRY GARDNER
KUVA: DOUGLAS DOIG/DAILY STAR

Zsa Zsa Gabor ja Liz Taylor jäävät hänestä hevosenmitalla:

"Maailmanennätysmorsian", kuva otettu vuonna 1983.

-57 VUOTTA JA PERÄTI 1083 AVIOLIITTOA!

Boliviassa asuva Yolanda Bianco on kauniisti vanhentunut rouva, joka saa filmimaailman "urakka-akat" häpeään. Yolanda on nimittäin sanonut "tahdon" peräti 1083 kertaa!

74-vuotias Yolanda tietää, miten vaikeaa on löytää SE OIKEA MIES.
Unelmien prinssi, joka täyttäisi kaikki vaatimukset. Yolanda on etsinyt tätä miestä jo 57 vuotta, mutta turhaan. Valinnanvaraa hänellä on ollut!
- Rakastan miehiä, mutta väsyn nopeasti, Yolanda sanoo. Hän ei vielä ole antanut periksi. - Tiedän olevani "lyhytaikainen" vaimo, mutta sille ei voi mitään. Ensi kerran hänet vihittiin 17-vuotiaana.
- Sitä onnea kesti vain viikon ja ero tuli helposti, hän kertoo. Mies oli ollut hyvä, mutta Yolanda tahtoi vanhemman.
57:n vuoden aikana vanha rouva on ehtinyt naida keskimäärin 19 kertaa vuosittain - siis joskus jopa kaksi kertaa kuukaudessa. Sitä paitsi hän on nainut saman miehen 14 kertaa ja kaksi aviopuolisoa on kuollut - molemmat sydänhalvaukseen rakastelun jälkeen. Lapsia ei ole - kumma kyllä - siunaantunut.
- Pidän lapsista, mutta en uskoisi olevani hyvä äiti, Yolanda sanoo.
- Joka kerta olen sanonut miehilleni, etten halua lapsia lainkaan.
Yolandan vihkipalleja löytyy kaikkialta maailmasta.
- Olen seissyt alttarilla Lontoossa, Pariisissa, New Yorkissa, Los Angelesissa, Madridissa, Hong Kongissa, Monte Carlossa...en edes muista kaikkia paikkoja. Kaikki miehet ovat hoitaneet elatuksen hyvin eikä minulla siitä ole valittamista.
Puolisot ovat olleet lakimiehiä ja lääkäreitä. Joukkoon mahtuu prinssi ja jalkapalloilija.
- Kaikki tosi herrasmiehiä ja hyvin rakkaita minulle, vakuuttaa Yolanda. - Useimpien kanssa olen edelleen ystävä.
Ennätysmorsian ei anna vieläkään periksi. Hän etsii edelleen sitä oikeata.
- Kyllä hän jostain löytyy. Minä vain en ole törmännyt häneen näinä vuosina. Mutta tunnen, että hän jo hyvin lähellä.

RAIMO VESA / RICK TRACY

Foto:IFOT

Otatko sinä, bulp ...aviopuolisoksi ...bulp...bulp...

-KIHLAPARI ALTTARILLE VEDEN ALLA!

Tässä vihitään sukelluksen opettajaa ja oppilasta Meksikossa. Vuoden seurustelun jälkeen. Avioliitto solmitaan veden alla!

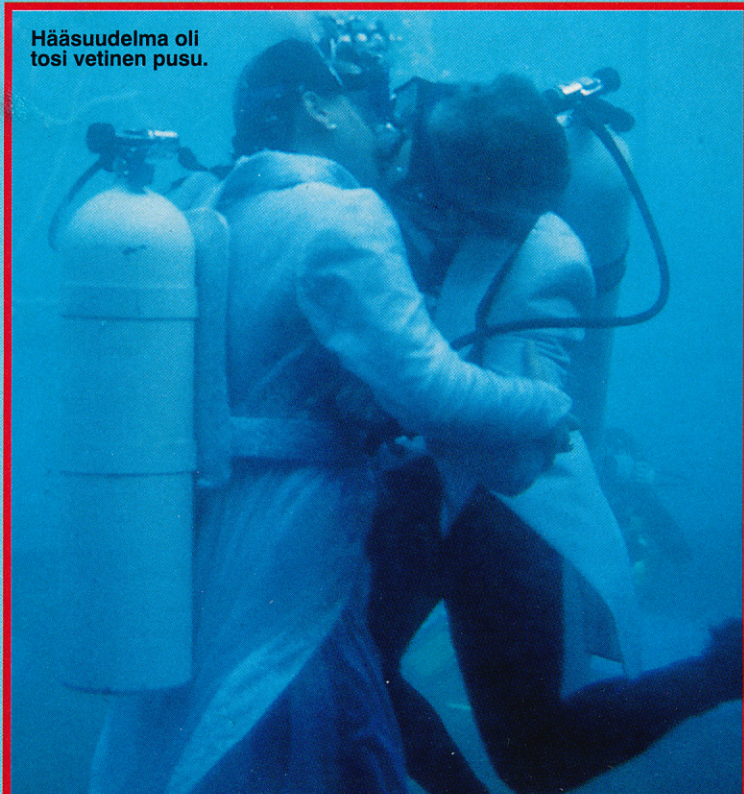
Morsiamen isä ei tuonut tyttöään alttarille tällä kertaa, mutta eivätpä häätkään olleet ihan tavanomaiset.

Springsin teatteri on ainoa vedenalainen sellainen maailmassa.

43-vuotiaalle Joe Iveylle ja hänen 34-vuotiaalle vaimolleen Helenille sukeltaminen on puoli elämää. Joe sattui opettamaan Helenin sukeltamaan, mutta menetti samalla sydämensä oppilaalleen ainiaaksi. Ihana musiikki soi, kun pari vietti häitään San Marcosissa Teksasissa vedenalaisessa teatterissa.
Kuului vain iloinen molskahdus, kun Joe ja Helen pulskahtivat järveen itse vihkiseremonian ajaksi. Morsiamella oli valkoinen vihkipuku sukellusasun päällä ja suhlasella tietysti smokki. Sormuksen pujottaminen sormeen tuotti hiukan vaikeuksia ja kun perinteisen suudelman aika tuli, happinaamarit luistelivat irti kokonaan.
Bulp,bulp...
Tämän jälkeen morsian ja sulhanen saapuivat pinnalle varovaisesti ja oli aika hurraahuutojen sekä valokuvauksen. Todennäköisesti häämatka tehtiin johonkin vetiseen paikkaan, sillä nuoripari tuskin kuivalla maalla viihtyy harrastuksestaan päätellen!

RAIMO VESA / SIPA

Hääsuudelma oli tosi vetinen pusu.

Nuoripari kuvaajien kohteena, mutta todennäköisesti ennen varsinaista seremomiaa - luultavasti.

Foto:Europa Press, SIPA

Potilas tuntuu olevan hyvissä käsissä (tai villoissa) tässä tapauksessa.

Sairaala ei taida tuntea villa-allergiaa!

Sairaanhoitoa villan avulla:

TAPUTTELE LAAMAA JA TULE TERVEEKSI!

Masentunut? Väsynyt? Epätoivoinen? Kaikki järjestyy. osta itsellesi laamaeläin ja tule terveeksi taputtelemalla!

Laamojen suhteen pitää olla tarkkana. Niitä ei saa ärsyttää, muuten ne sylkevät.

Uusi terveydenhoidon muoto keksittiin USA:ssa kolme vuotta sitten.
Alkuun käytettiin koiria ja kissoja, niinkuin Suomessakin. Haavathan paranivat, kun koira tai kissa nuoli niitä. Vanha koeteltu konsti, jonka tehosta vain lääkärit ovat olleet eri mieltä, ja siitä myös varoittaneet.
Eräänä päivänä joku keksi sitten että eteläamerikkalainen laama sopii terveydenhoitoon vielä paremmin. Sillä on omat etunsa.
Se ei kuolaa eikä hauku, se on rauhallinen eikä haise niin pahalle kuin eräät koirarodut. Sen lisäksi sillä on pehmeä hieno turkki, jota taputtaessaan ihminen tuntee mielihyvää.

Cathy Crisman Kalamasta (!) Washingtonista sai laaman lahjaksi mieheltään. Cathy kärsi leikkauksen jälkeisestä selkävaivasta.
- Se auttoi kipuun, Cathy sanoo ehdottoman varmana asiastaan.
Nyt hän kasvattaa itse laamoja muille sairaille, jotka haluavat tulla terveiksi.
Tänä päivänä Amerikassa on jo 12 000 laamaeläintä. Noin 300 elukkaa on sijoitettu hoitokoteihin ja lisää hankitaan koko ajan. Ihminen uskoo, mihin itse tahtoo!
Näinköhän nämä elukat vielä vaeltelevat meilläkin sairastuvissa vai olisiko parempi että tyytyisimme omiin kotoisiin susiimme?

RAIMO VESA / SIPA

Suuren lämpöisen turkin halaaminen ei voi olla väärin, mutta sylieläimiksi näistä ei ole.

Foto:Europa Press, SIPA

Päivätyön jälkeen laamat kul-jetetaan ko-tinavettaan "palkanmak-suun".

MURHAAJAN NAHKASTA TEHTYIHIN KANSIIN ON ALKANUT TULLA IHO-KARVOJA!

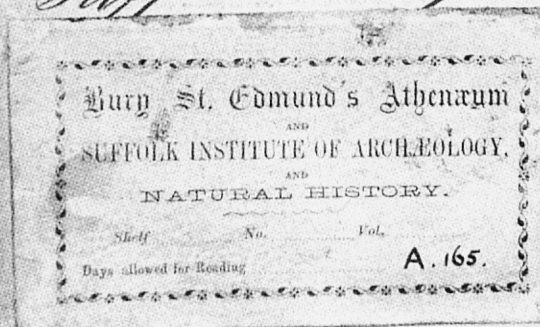
Vuonna 1828 englantilainen William Corder tuomittiin murhasta kuolemaan. Oikeuslääkäri leikkasi miehen ihosta palasen ja teetti siitä kannet kirjaansa!

Paikka on Moyses Hall Museo, Englannin Buryssa. Kaamea kirja on herättänyt suurta huomiota viime aikoina. Kirja kertoo 25-vuotiaasta rikkaasta talonpojasta, William Corderista, joka vuonna 1828 murhasi 26-vuotiaan rakastajattarensa Maria Martenin. Syynä oli tytön avioton lapsi, joka tietysti oli Williamin aikaansaama. Vauva katosi pian syntymänsä jälkeen ja moni epäili Corderin surmanneen oman lapsensa ja haudanneen sen metsään. Mies ei kuitenkaan tunnustanut. Sensijaan hän ei välttänyt oikeuden kättä surmattuaan monivuotisen rakastajattarensa. Marian äitipuoli näki merkillisen unen monta kertaa Marian

Kirjan tehnyt lääkäri kirjoittaa sisäsivulla näin:
"Tämän kirjan kannet on valmistettu murhaaja William Corderin nahasta, jonka poistin itse ja värjäsin vuonna 1828" Allekirjoitus George Creed, Suffolkin sairaalalääkäri.

Kirurgi kirjoitti kirjan murhaaja William Corderista ja päällysti sen kammottavasti:

The binding of this book is the skin of the murderer William Corder taken from his body and tanned by myself in the year 1828. George Creed surgeon to the Suffolk Hospital

Kirja kertoo murhaaja William Corderista ja kannet ovat hänen ihoaan.

Foto: IFOT

Kumpi heistä on filmitähti ja kumpi virkamies?

No niin, Mike on 90 senttiä pitkä ja Malcolm sukkasillaan 180 senttiä. He ovat oikeat kaksoset!

Ikää veljeksillä on 35 vuotta. Mike Henbury-Ballan on Englannin lyhyin mies. Kaksosveli Malcolmilla ei tietysti tällaisia meriittejä ole. Hän on liian tavallinen.
Mutta Pikku-Mike on on kuitenkin heistä se kaikkein "suurin". Malcolm puurtaa valtion virkamiehenä Southamptonissa, mutta Mike tekee uraa elokuvan parissa. Hänellä on ollut jo rooleja "Tähtien sodassa", "Labyrintissa" David Bowien kanssa ja lisää tulee.
Kun Malcolm tuskastelee naisasioidensa kanssa, Mike ei tiedä, miten hätistelisi liiat ulos.
- Sillä on ollut naisia, niinkauan kuin muistan, Malcolm sanoo olkaansa kohauttaen. - Hänellä on hyvät autot ja kauniit vaatteet. Eikä se kätke kynttilää vakan alle!
Miken pituuskasvu päättyi kouluiässä syntymävammaan. Hän tunnustaa että aina ei ole ollut helppoa. Mies on saanut oman osansa pilkasta ja ivasta, jota ajattelemattomat ihmiset mielellään käyttävät.
Nykyisin hän tanssii ruusuilla - naisten kanssa - eikä epäröi laskea leikkiä itsestään.
- Enää kukaan ei potki hiekkaa silmilleni, sorahan lentää koko ajan pääni yli, veistelee Mike. Lyhyys ei estä häntä saamasta suuria elokuvaosia, tarvitaan vain hyvä käsikirjoitus.
- Kuulin äskettäin että Robert Redford on aika pätkä, eikä se koskaan kai ole ollut haitaksi hänelle.

Ei voi ainakaan sanoa, että he olisivat identtiset!

KAKSOSVELJEKSET MIKE JA MALCOLM!

RAIMO VESA / JOE BERGER

Foto:IFOT

katoamisen jälkeen. Viimein hän meni poliisin puheille ja pyysi viranomaisia kaivamaan uhrin esiin Corderin mailta, ladon alta. Sieltä löytyikin Marian runneltu ruumis.
Corder ei siis tunnustanut lapsen murhaa, mutta Marian surmaamisesta hän joutui tilille ja pian oikeudenkäynnin jälkeen Corder mestattiin.
- Siihen aikaan oli tapana tehdä murhaajille ruumiinavaus, jotta olisi saatu selville ero tavallisiin ihmisiin verrattuna, kertoo Gareth Jenkins, joka on museon johtaja.
- Se ei ollut suinkaan tavallista että heidät nyljettiin näin! Murhan ympärillä on puolitoista vuosisataa liikkunut kummia huhuja. Ehkä patologi George Creed aikoinaan tiesi niistä ja päätti sitten nylkeä Williamin ihosta palasen.
Tämä kirurgi värjäsi ihokaistaleen ja teetti siitä kannet murhasta kertovaan kirjaan. Loput ihosta myytiin huutokaupalla.
- Kansa osti niitä hullun lailla ja maisteli, olivatko ne nahkaa vai ei. Voin hyvin ymmärtää, sanoo Jenkins.
Nyt sitten kansa kulkee katsomassa kirjan kansia, jotka ovat tuottaneet hiuksia ennenkin. Vuosi sitten karva alkoi taas kasvaa.
- Se on kaameaa, Jenkins sanoo. - On kuin nuo tapahtumat tulisivat todeksi. Muutamia viikkoja sitten huomasin että hiukset alkavat pehmentyä. Tämä on täysin selittämätön tapaus urallani.

RAIMO VESA / WWN/IFOT

Jos tämä hyönteinen olisi elävä, eipä poika taitaisi sitä tervehtiä näin halukkaasti.

Ollaan ihmisiksi

SIRKKA-JÄTTI SE ON!

Pakokauhua ei tarvitse tuntea, sillä kysymys on tieteestä. Jos haluaa nyt tietää hyönteisten elämästä, on paras lähteä Lontoon Luonnonhistorialliseen museoon harvinaiseen näyttelyyn.

Foto: IFOT,Camera Press

Tämän jutun kuvat on saatu aikaan harvinaisella menetelmällä. Tietotekniikka mahdollistaa nyt pääsyn todella isokokoisten hyönteisten maailmaan. Suurennus on huima, kuten itse näette.
Nyt voimme katsoa hyönteisten elämästä pienimmätkin yksityiskohdat, kuinka ne elävät, kuinka ne lentävät tai syövät. Mallit vaikuttavat luonnollisilta. Ne pystyvät liikuttamaan siipiään ja raajojaan, tappelemaan ja metsästämään. Jopa lisääntyminenkin pystytään näyttämään. Lontoon museo on nyt tiedonjanoisille todellinen kultakaivos. Mutta eipä hätää! Näyttely lähtee kiertämään Eurooppaa ja saapunee myös Suomeen jossakin vaiheessa.

RAIMO VESA / IFOT

Tietokoneen suurennukset sopisivat hyvin kauhufilmeihin !

Luonnollisessa koossaan tämäkin on melkein näkymätön, niin hyvin se naamioituu.

Näyttely on tähän mennessä kerännyt huimasti väkeä kaikista ikäluokista. Luonto kiinnostaa...

Linda Taylor ja hänen äitinsä joutuivat ufojen käsiin palatessaan kotiin autolla pimeässä.

UFO-tiedemiehen varoitus:

-AVARUUSMIEHET VOIVAT SIEPATA SINUT KOEKANIINIKSI!

Englantilainen UFO-tutkija Harry Harris ei enää odottele että avaruusoliot jonakin päivänä ottavat meihin yhteyttä. Hän on sitä mieltä että olennot ulkoavaruudesta jo ovat täällä ja että moni ihminen on joutunut heidän kokeisiinsa. Asia on paljastunut hypnoosin avulla!

Harris on kerännyt raportteja eri puolilta maailmaa ja niiden viesti on ainutlaatuisen selvä ja yhteneväinen. Avaruusalusten kuvaukset ovat samanlaisia ja kertomukset olentojen ulkomuodosta täsmäävät. Eräs tyypillinen asia on, että kaikki avaruusolioitten kanssa tekemisissä olleet menettävät yllättäen muistinsa ja samalla heidän ajantajunsa katoaa hetkeksi.
Tuo aika on ikuisesti menetetty. Omasta mielestään uhrit ovat olleet tainnoksissa vain pari minuuttia, mutta kun he katsovat kelloaan, onkin aikaa mennyt useita tunteja. Tuota aikaa he eivät pysty normaalisti muistamaan, mutta hypnoosissa he kertovat kaiken kokemuksistaan!
Yksi esimerkki on Linda Taylor, 42, ja hänen äitinsä Ursula, 67. He olivat ajelemassa eräänä päivänä Manchesterin lähellä, kun tien viereltä pensaan takaa näkyi loistava valojuova.
- Se liikkui edestakaisin sik-sakkia, Linda parka kertoo. - Sitten puhkesi helvetti valloilleen.
Sokaiseva valo ympäröi heidät, auton mittarit lakkasivat toimimasta ja tielle ilmestyi jostain 30-luvun vuosimallia oleva auto!
- Sen kuljettaja näytti kumman näköiseltä. Hän oli suuri ja piti päässään mustaa kypärää. Mies tuli meitä kohti ja avasin ikkunan käskeäkseni hänen poistua tieltä. Silloin näin aluksen hänen takanaan. Se oli kahden rekka-auton kokoinen.
- Aluksesta lähti erilaisia ja erivärisiä valojuovia, Linda jatkaa.
- Kuitenkaan se ei päästänyt ääntä. Minä huusin - ja samassa silmänräpäyksessä auto katosi ja sen kuljettaja samoin!
Kun Linda sitten saapui kotiin itkien ja kylmästä väristen, hän huomasi, että 55 minuuttia hänen elämästään oli poissa. Hänellä ei tuosta ajasta ollut mitään mielikuvaa, mutta hän tunsi itsensä sairaaksi ja oli aivan mustelmilla. Lääkärit eivät pystyneet selittämään sinelmien alkuperää. Ne olivat tulleet reisien ulkopuolelle.
Myöhemmin Linda hakeutui tohtori Geoff Shawin vastaanotolle saadakseen selvyyden tapahtumiin. Hypnoosissa hänen reaktionsa otettiin videolle ja äänitettiin. Linda itkee ja vapisee. Hän hengittää huonosti ja kertoo tapauksesta:
- Minut viedään johonkin huoneeseen. Kaikki on jotenkin puhdasta.

Jatkuu sivulla 39

Foto:IFOT

Alan Godfreyn näkemä alus oli noin 7 metriä leveä, 5 metriä korkea ja heilui noin kaksi metriä maan pinnasta.

TÄÄLTÄ...

Poliisin pommiryhmä lähestyy epäiltyö esinettä kyllä huolella...

...IKUISUUTEEN

...mutta pari sekuntia myöhemmin he räjähtävät ilmaan!

Foto:WWN/IFOT

Huumesota Kolumbiassa jatkuu. Nemoconin pikkukaupungissa 30 kilometriä Bogotasta koilliseen kolme poliisia räjähti kappaleiksi, kun he yrittivät tehdä vaarattomaksi terroristien pommia.
Yritys epäonnistui täysin ja kaunis, aurinkoinen iltapäivä muuttui helvetiksi.
Ylimmäinen kuva otettiin vain kaksi sekuntia ennen räjähdystä. Kolmella poliisilla ei ollut mitään mahdollisuuksia selvitä hengissä ja pommi repi heidät täysin tunnistamattomiksi.
Virallinen selitys on että terroristit olivat tappaneet kaupungin poliisimestarin ja uhanneet jatkaa edelleen tihutöitään.
Kohta Nemoconissa ei ole ainuttakaan poliisia kadulla!

RAIMO VESA / WWN / IFOT

Bob sai apua pikkumieheltä , kun hänen koneensa reistaili.

Kaasuhana meni kiinni 2500:ssa metrissä!

AVARUUSOLIO PELASTI HÄNET MAAHAN-SYÖKSYSTÄ KUUMAILMA-PALLOLLA

Bob Horling oli kuumailmapallonsa kanssa 2500:n metrin korkeudessa, kun lämpöaggregaatti meni rikki. Silloin saapui avaruusmies apuun!

-Te tietysti luulette, että minä valehtelen, mutta vannon että ufot pelastivat minut, sanoo 28-vuotias Bob Horling, joka oli lennolla aavistamatta että kohta hän katsoisi kuolemaa silmästä silmään.

- Kuumaa ilmaa kehittävä aggregaatti lakkasi toimimasta ja pallo alkoi vajota. Tiesin etten voinut tehdä mitään, mutta kuin tyhjästä ilmestyi hopeanvärinen, teevadin vuotoinen alus vierelle enkä ehtinyt sanoa mitään, kun ufomies hyppäsi koriin. Juuri niinkuin "Star Trekissä" tapahtuu. Ensin luulin uneksivani, kun tämä tuntematon siihen tuli. Sitten olin hypätä ulos kauhusta, mutta vaisto sanoi että hän olisi vaaraton.

- Hän oli lapsen kokoinen. Käsissä oli vain kaksi sormea, Bob kuvailee. - Älkää minulta kysykö, mistä hän tiesi vian. Hän vain alkoi peukaloida sitä vehjettä ja parissa minuutissa se oli kunnossa. Aivan kuin hän olisi korjannut niitä koko ikänsä.

Bob kertoo että välikohtaus sattui varhaiskesällä hänen ollessaan lennolla Chattanoogasta Clevelandiin. Matkan puolivälissä kapine alkoi reistailla ja lopetti yhteistyön sitten tykkänään.

- Sydän nousi kurkkuun, sanoo Bob, joka on lennellyt vuodesta 1981 lähtien.

- Menetin korkeutta ja aavistin että kohta mennään. Rukoilin Jumalaa juuri sillä hetkellä kun olio hyppäsi koriin. Yritin kiitellä häntä avusta, mutta luulen ettei meillä ollut lainkaan yhteistä kieltä, paitsi ystävyys. Bob sanoo ojentaneensa kätensä, mutta ufomies hävisi alukseen, joka viuhahti sitten eteenpäin kauas pois.

Kuumailmapallo olisi tullut rysäyksellä maahan.

Bob korostaa, ettei oliolla ollut yhteensä kuin neljä sormea, kellahtava iho ja suuret silmät. Vaatteita hänellä ei ollut eikä sukupuolitunnuksia niinkuin meillä.

- Joka tapauksessa kiitän ainakin Jumalaa että hän lähetti ufon avuksi, sanoo Bob, joka olisi muuten tullut raatona maahan.

RAIMO VESA / JENNIE GREER

FOTO: WWN/IFOT

Ulkoapäin museo on tavallinen talo, mutta sisällä on juhlan tuntua.

Muissa museoissa ei tavaroihin saa koskea, mutta täällä siihen kehoitetaan.

Kunnioitettava oivallus Madridissa:

-TÄSSÄ ON SOKEITTEN MUSEO!

Kun hyvää tahtoa riittää, mahdoton on mahdollista. Sen ovat osoittaneet espanjalaiset, jotka toteuttivat museohankkeen sokeita ihmisiä varten vuonna 1992. Tästä paikasta on tullut suuri menestys, eikä ihme!

Ajatuksen varsinainen isä tai äiti ei ole tiedossa, mutta hän kyllä ansaitsee hatunnoston. Tämä laitos tuo näkevien maailman lähemmäs vammaisia!

Mitä museossa on? 40 000 yksikköä sokeittenkirjoitusta eri aiheista, 60 000 erilaista äänitettä ja 5000 muuta esinettä, jotka liittyvät todellisuuteen. Täällä on 30:n erilaisen rakennuksen pienoismallit, esimerkiksi Eiffeltorni, Lontoon silta ja Vapaudenpatsas - jokainen malli on tehty niin, että sen voi tunnistaa käsillään. Vanhasta Jerusalemista on myös tehty kuvaus ja siihen on lisätty tuoksut ja jopa sormella painaltavat kohdat, joista saa nauhalta tiedot, missä ollaan menossa. Näkövammainen voi tuntea kulkevansa pyhän kaupungin kaduilla yhtä hyvin kuin näkeväkin, sillä ääni on aina mukana.

Kirjastossa on suurikirjaimisia kirjoja heille, joilla näkökykyä on jäljellä, mutta kuten jo aiemmin mainittiin, myös sokeainkirjoja. Nauha-aarteisto on laaja ja huolella valittu. Jokaisella osastolla on oma luonteenomainen äänisignaalinsa, joten sokea pystyy itse suunnistamaan paikasta toiseen ilman apua. Lattiaan on tehty merkkejä, jotka myös auttavat löytämään oikeat kohteet. Kaikkea on ajateltu. Museon on toteuttanut fantastisella työllä espanjalainen sokeain yhdistys ONCA. Se on tehnyt suuren urakan, jota kiitellään kaikkialla maailmassa. Mutta ONCA onkin erikoinen yhdistys. Toisin kuin muualla maailmassa, se on liikeyritys, joka kuuluu kymmenen suurimman joukkoon Espanjassa. Sillä on 30 000 työntekijää ja sen liikevaihto on 300 miljardia pesetaa - Suomen rahaksi mitattuna siis 15 miljoonaa markkaa. Ei ihme ONCA on tehnyt mittaamattoman arvokkaan palveluksen omille jäsenilleen ja myös muillekin maailman näkövammaisille!

RAIMO VESA / SYGMA

Foto: Europa Press/Sygma

Pisan kaltevan tornin pienoismalli. Tornihan on kallellaan kuusi astetta maan vajoamisen vuoksi.

Sokea ei näe Eiffeltornista mitään, mutta Madridissa hän saa tietää, millainen tuo Pariisin ylpeys on.

Kaikista mittavista ihmisen saavutuksista museoon on tehty pienoismallit, myös

Nopea ja porvarillinen toimitus lyhentää odotusaikaa. Tämä on Las Vegasin vaihtoehto.

Autohan on jenkkien kulttuuria. Niinpä avioliittolupauskin voidaan antaa limousinessa.

Tietysti miljöö on olennainen asia. Tältä näyttää Charlottan pieni kappeli.

Kaunis kesä, kaunis morsian, upea auto - voiko hääpäivä enää olla romanttisempi - mitä?

Naimakaupat 15 minuutissa:

-EIKÄ TARVITSE NOUSTA EDES AUTOSTA!

Pikapesula, pikaruoka, pikakahvi - kyllähän ne tunnetaan, mutta miten on pikanaiminen. Sellainen järjestyy Las Vegasissa. Sen "Valkoisessa kappelissa" vihkaistaan 80 pariskuntaa päivässä - eikä hääparin tarvitse nousta autostaan ulos!

Kaikkea saa nykyään pikana. Hampurilaisen. autonpesun jne. Myös autoelokuvat ovat vanha keksintö. Autossa voi näinä päivinä tehdä mitä tahansa. Jotkuthan jopa asuvatkin niissä koko elämänsä. Las Vegasin uhkapelikaupungissa on tietysti menty niin pitkälle että häätkin voidaan pitää autossa. Eihän tässä tavallinen ihminen ehdi enää kehityksen perässä juosta! Charlotte Richards ehtii hyvin. Hän on tämän vihkikappelin omistaja. Charlotte takaa että avioliiton siteet solmitaan hänen laitoksessaan vajaan varttitunnin aikana.

Tarvitaan vain virkatodistukset, 25 dollaria rahaa ja hyvä huumorintaju. Sen jälkeen voi ajaa Charlotten kappelin eteen, avata ikkuna ja painaa nappia. Häämarssi alkaa soida kovaäänisistä ja kestohymy kasvoillaan Charlotte saapuu ulos. Hän lukee omatekoisen vihkikaavan ilman hengellisiä ja maallisia fraaseja ja näyttää ilkikuriselta, kuten kekseliäs amerikkalainen ainakin. Aikaa ei ainakaan tuhraannu turhuuksiin.

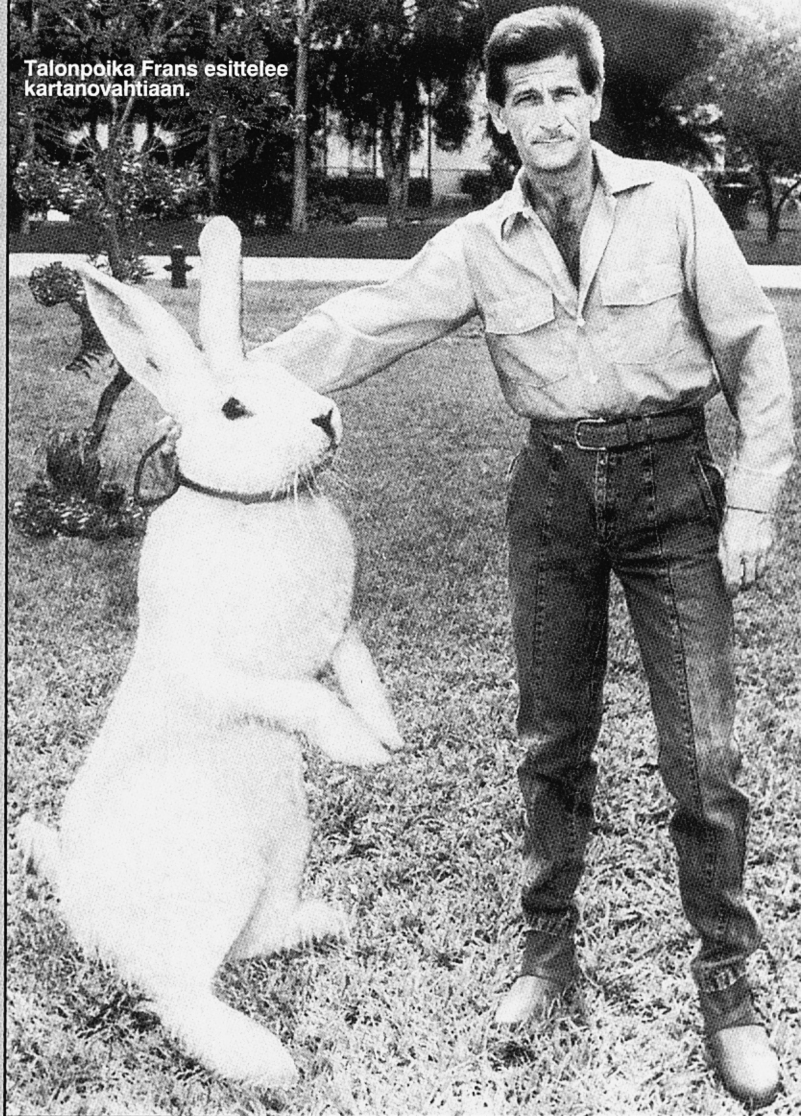
Jatkuu sivulla 55

Foto:Europa Press/SIPA

Pupujussi, joka on äkäisempi kuin möykkäävä biisonihärkä:

PETOKANIINIT OVAT PAREMPIA TALONVAHTEJA KUIN KOIRAT!

Kansasissa on keksitty ruveta kouluttamaan jättiläiskaniineja hyötytarkoituksiin. Nämä puput painavat yli 50 kiloa ja ovat 120 senttiä pitkiä!

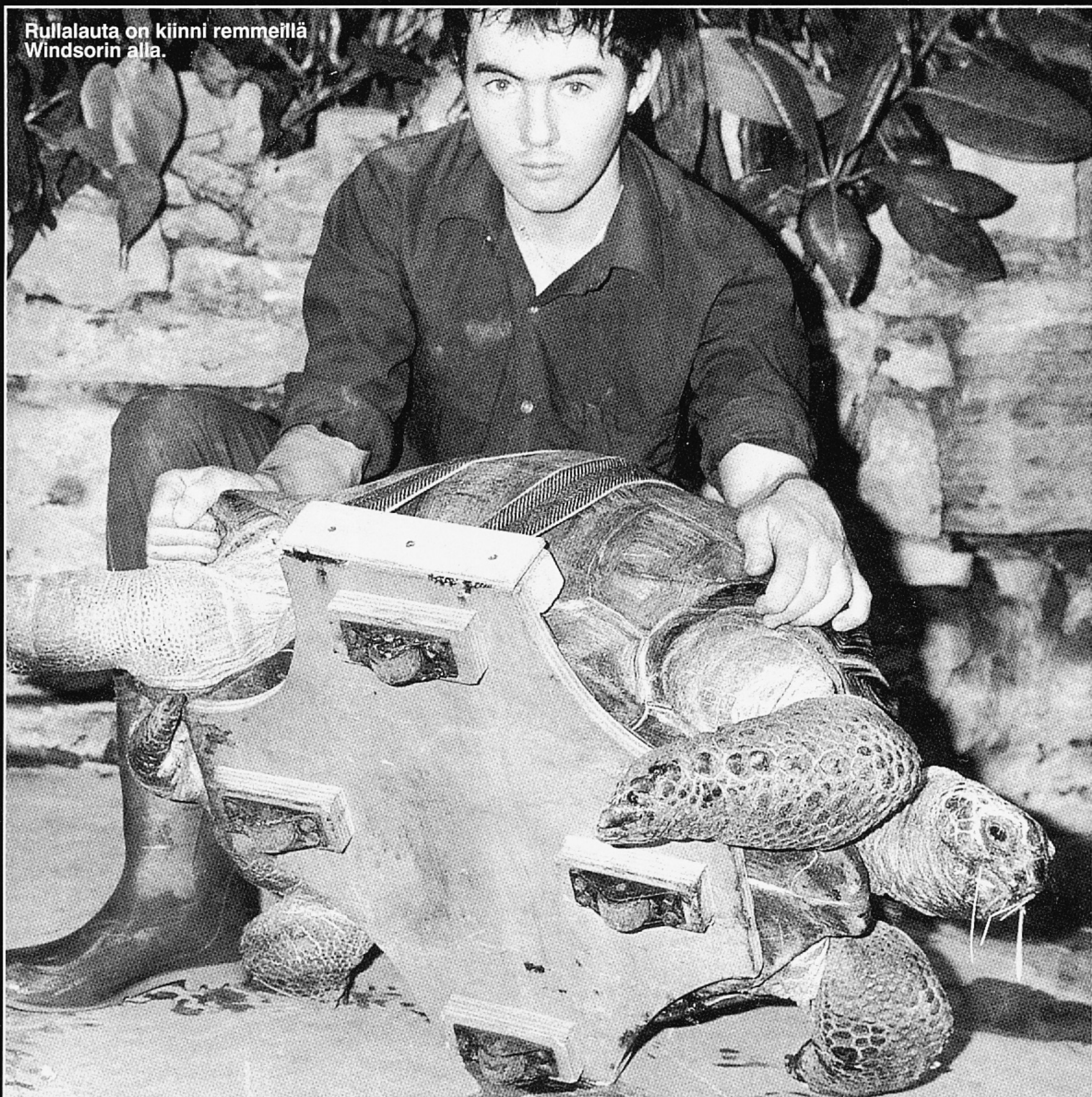

Talonpoika Frans esittelee kartanovahtiaan.

Frans Melaet, talonpoika ammatiltaan, on myös eläintutkija. Hän on innostunut kokeilemaan omin päin eläinten kasvatusta. Ensin hän teki hormonihoidolla ison hamsterin.
- Sitten kasvatin kaniinin. Tämä ei ole sama kuin eläinkaupasta ostettu pupu. Tänä seisoo takajaloillaan ja on äkäinen kuin piru. Pitää tietää, miten näitten kanssa touhuaa ettei tule ikäviä yllätyksiä.
Kaksiviikkoisina Fransin kanit joutuvat erikoisruualle ja koulutus alkaa täyskasvuisena. Fransin kehittämä rotu periytyy Belgiasta. Sieltä hän tuotti kaksi paria kahdeksan vuotta sitten. Hän on myynyt jo satoja eläimiä.
- Hamsterin jälkeen oli helppo kehittää iso kani, mutta sitä en saattanut aavistaa että ne näin suuriksi kasvavat, Frans sanoo.
Hän tuikkaa hormoneja kasvatteihinsa kerran viikossa, mutta kieltäytyy kertomasta, mitä anabolia hän käyttää.
- Miksi paljastaisin ammattisalaisuuden ja monen vuoden työn tuloksen.
Hänen kaniininsa syövät normaalia enemmän, mutta se ei ole tälle farmarille ongelma. Hänellä riittää kaalia pelloillaan. Juuri niitä vainioita kaniinit vahtivat. Kuusi kerrallaan on irti ja hätistää kutsumattomat vieraat pois.
- Ne ovat tapelleet jo koirienkin kanssa, naapurin dobermanni sai selkäänsä ja ohikulkijoita ne ovat pelotelleet useamman kerran, Frans nauraa.
- Yksi liftari meinasi saada halvauksen, enkä ole kenenkään nähnyt juoksevan niin nopeasti. Minä huusin hänet takaisin ja kerroin, mistä on kysymys. Ei ollut poika uskoa että ne ovat talonvahteina.
- Ne eivät päästä ketään maille, Frans vakuuttaa. - Joskus se on kiusallista, mutta vieraat ovat oppineet ilmoittamaan tulostaan.
Frans varoittaa ettei kanien kanssa ole leikkimistä ja niitä voi verrata verikoiriin. Eläimet pitää tuntea ja tietää niiden tavat. Silloin kaikki on hyvin.
Frans aikoo nyt alkaa vahtikanien tuotannon ammattimaisesti ja tähtää näkövammaisten markkinoille. Siellä kuulemma on puutetta oppaista.
- Näissä on sitäpaitsi koiriin verrattuna yksi suuri etu. Ne ovat monta kertaa nopeampia kuin hauvelit!

RAIMO VESA / RICK TRACY

Foto: IFOT

Rullalauta on kiinni remmeillä Windsorin alla.

Eläintarhalla oli pulma kun hoidokki ei voinut kävellä:

KONNAN ALLE PANTIIN PYÖRÄT!

Kilpikonna Windsor kärsi lontoolaisessa eläintarhassa vammasta, joka esti sitä liikkumaan. Niinpä hoitajat ryhtyivät miettimään ja tekivät konnalle rullalaudan!

Windsor on syntynyt Seychellien saarilla Intian valtameressä vuonna 1972. Jo pienenä se tuotiin Englantiin lahjana kuningatar Elisabeth II:lle. Lemmikki ei kelvannut Buckinghamin palatsiin, joten se pantiin eläintarhaan. Valtionpäämiehet eivät kai tykkää kotieläimistä...

Vähitellen selvisi että Windsor kärsii nivelsairaudesta. Se söi huonosti, kasvu pysähtyi ja se makoili kaiket päivät. Eläinlääkäri totesi että konnalla on parantumaton vika nivelissä.

Jotta Windsor ei aivan masentuisi, sille keksittiin rakentaa väline liikkumista helpottamaan. Rullalauta tuntui parhaalta ratkaisulta ja sellainen myös tehtiin.

Asennuspäivä oli jännittävä. Miten konna suhtautuisi vatsan alla olevaan vekottimeen?

- Aluksi sen asenne oli kammoksuva, eläintenhoitaja Dave Bell kertoo.
- Mutta sitten se ymmärsi yskän ja alkoi hitaasti pökkiä olemustaan eteenpäin käytävillä.

Nyt Windsor on hyväksynyt apulautansa ja kaiken lisäksi se on saanut ruokahalunsa takaisin ja alkanut kasvaa.

- Näkeehän sen heti, että elämä on voittanut, Dave sanoo. - Kilpikin kiiltää ihan toisella tavalla. Se on varma merkki siitä, että keksintö oli hyvä ratkaisu!

RAIMO VESA

Foto: IBL

Jos Helen Veal tuntee itsensä väsyneeksi rankan päivän jälkeen, hän kutsuu omistamansa boakäärmeen hieromaan itseään. Helenin mielestä tässä ei ole mitään kummallista. Tietysti käärmeen käyttäminen hierojana on epätavallista!

Foto: SPS

Ja onhan Alice myös hyväilynkipeä...

Tyttö tuntee matelijan kuin omat taskunsa:

Säännöllinen hieronta on yleensä kallista, mutta Alice ei ota maksua palveluksistaan. Se tekee ne ilmaiseksi.

-KÄÄRME HIEROO HELENIÄ!

Annetaan tytön kertoa:
- Yhdeksänvuotiaana näin eläintarhassa boan ja siitä lähtien olen toivonut itselleni omaa käärmettä. Joitakin vuosia sitten sain vihdoinkin tilaisuuden toteuttaa unelmani. Mieheni oli niin fiksu että osti Alicen minulle. Silloin elukka oli vain kuusi kuukautta vanha ja 30 senttiä pitkä. Nyt se on kaksimetrinen ammattihieroja!
Ainakin Helenin mielestä.
- Alice osaa homman, sen erikoisalue on niska ja hartiat. Ottakaa huomioon että se on pelkkää lihasta. Ja iho on niin silkkinen ja ihana. Entäs sitten kun Alice vielä tuosta kasvaa? Tyytyykö se vain hieromaan viisimetrisenä jättiläisenä, vai onko Helenin luovuttava vähin erin hoidosta?
- Ja pah, Helen sanoo. - Mitä suurempi käärme, sitä parempi hieronta. Äiti ei kyllä ole iloinen, hän pelkää jo nyt Alicea ja hänen kissansa vielä enemmän, mutta minun käärmeeni on kiltti kuin lammas!
Kissaparka! Osaisi vain varoa Alicea, sillä eihän tuohon lieroon voi luottaa...

RAIMO VESA / ALL ACTION

Mätä papukaija haisee pahalle!

Virta poikki ja papukaija mädäntyi:

Pollya ei voida enää täyttää, sillä se haisee hirveälle eikä lemua saa pois sen höyhenistä.

-ENERGIALAITOS RAASTUPAAN!

Mitä olisi maailma ilman hyviä ihmisiä? Englantilainen Bob Jones säilytti rakasta papukaijaansa pakastimessa. Mutta kun virta meni poikki, Polly alkoi mädäntyä. Bob suuttui!

28-vuotias Bob Jones oli hyvä ystävä papukaijansa Pollyn kanssa.
Lintu ei tosin ollut "Norjan sininen", niinkuin Monty Python-sketsissä, mutta "Amazoninsininen" kuitenkin. Bobin silmäterä.
Hänen schäferinsä Flaxton ei pitänyt linnusta. Pirun papukaija nokki häntä alinomaa ja eräänä päivänä Flaxton haukkasi Pollyn kitaansa. Lintu heitti veivinsä silmänräpäyksessä.
Bob murtui täysin. Hän päätti kuitenkin antaa Pollyn täytettäväksi jollekin ammattilaiselle ja odottaessaan tarjouksia sijoitti Pollyn pakastimeen, kalapuikkojen ja hampurilaistarvikkeiden päälle.
- Tulin sitten yhtenä päivänä kotiin ja kohtasin jo eteisessä kamalan lemun. Huomasin että sähkö oli katkennut. Siitä paikasta tiesin että minun rakas Pollyni haisee pakastimessa kuin kaatopaikka.
Sähkökatkoksen syy oli lähistön kaapelityö ja Bob ilmoitti kylmästi sähkölaitokselle vievänsä asian oikeuteen ja vaativansa 10 000:n markan korvaukset pilaantuneesta lemmikistään. Joku järjestys pitää olla sähkönjakelussakin. Bobin mielestä katkoksesta olisi pitänyt ilmoittaa kaikille, ainakin niille, jotka säilyttävät pakastimessaan kuolleita kotieläimiä!

RAIMO VESA / IBL

Foto: IBL, Rex

Rouva Chene esittelee erikoista työtään.

Raaka-aineesta ei tule hänelle ongelmia:

-LEHDET VEISTOSMATERIAALINA!

Otsikko ei valehtele! Tässä on kysymys todellisesta taiteesta, johon materiaaliksi sopii hyvin Helsingin Sanomien ilmoitussivu. Tai mikä tahansa sanomalehti.

Bernadette Chene on ranskalainen 46-vuotias taiteilija, joka muovaa päivälehdistä kuvioita, elämyksiä ja hahmoja. Hän on kehittänyt tekniikkaansa monta vuotta ja viime kesänä hän piti näyttelyn Fureur de Liressä Ranskassa. Tämän teoksen nimi on salamyhkäisesti "Yön Kuningatar".
Se on eräänlainen kupu, jonka rakennusaineena on 8000 sanomalehteä. Takana on pieni aukko, josta näyttelyssä kävijät voivat mennä sisään teokseen. Mitä teos esittää, onkin suuri salaisuus.
- Käyttäkää mielikuvitustanne, on Bernadetten vastaus kaikkiin kysymyksiin. Teos näyttää hauskalta ja on osoitus siitä, mikä siunattu hyöty päivälehdestä voi olla sen lukemisenkin jälkeen. Tietysti myös muut lehdet sopivat tarkoitukseen!

Jos kaikki käyttäisivät lehtensä näin, ei paperinkeräysfirma enää kannattaisi ollenkaan.

Foto:IBL,Gamma / RAIMO VESA

Viinin maku ei ole lainkaan huono!

Entäs piirakka?

- Olen hyväksynyt jalkani jo, Rachel sanoo iloisesti.

Rachel luuli ensin että hän on tulossa hulluksi:

-HÄNEN MAKUAISTINSA ON JALKAPOHJISSA!

Kyllä monella leuka loksahtaa sijoiltaan, kun Rachel kertoo tuntevansa maut jalkapohjillaan. Onko sinulla sama vika?

27-vuotias Rachel Bremermann huomasi erikoisuutensa vasta viime kesänä. Hän oli juhlimassa ja otti kengät pois jaloistaan pihalla. Joku kaatoi maustettua grillikastiketta maahan ja Rachel astui siihen.

- Kuivasin jalkani lautasliinalla, mutta hetki sen jälkeen jalkapohjaa poltti kuin tulessa ja tunsin vahvan kastikkeen maun -kielelläni!

- Minusta se oli kummallista, mutta sitten maku hävisi enkä ajatellut asiaa sen enempää.

Myöhemmin kotona astuin suklaakastikkeeseen.

Vain muutama sekunti ja Rachel tunsi maun ikenissään! Silloin hän muisti grillijuhlat ja päätti tehdä muutamia kokeita.

- Kävin komerolla ja otin sieltä suklaakastiketta lisää. Hieroin sen vatiin ja panin jalkani päälle. Olin aika jännittynyt...

- Uskomatonta!. Tunsin heti suklaan maun suussani. Nyt pesin jalkani, odotin muutamia minuutteja ja astuin parin kurkunpalan päälle. Ei kai tarvitse sanoa, että luulin juuri maistaneeni suolakurkkua...

- Uskoin että olen tullut hulluksi, enkä uskaltanut kertoa edes miehelleni.

Rachel jatkoi kantapäittensä testausta salaa ja huomasi että hän saattoi tuntea kaikki maut, joihin hänen jalkapohjansa saivat yhteyden. Kaikki asiat eivät olleet mukavia.

Epätoivoisena Rachel alkoi pitää muovipusseja jaloissaan.

Mutta toisinaan hän käyskeli avojaloin kotona ja maisteli lian, kylpysaippuan ja mattojen aromeja.

- Sitten oli pakko soittaa lääkärille ja ryhtyä kertomaan, mitä kaikkea jalkani tunsivat.

- Lääkäri sanoi ettei se ole epätavallista. Hän tiesi maailmassa olevan tuhansia minunlaisiani. Hän lohdutti sanomalla, että se on vain harvinainen geeni, joka ilmoittautuu joskus vanhemmalla iällä. Kuten minulla.

Rachel yrittää elää vaivansa kanssa, vaikka visaisia ongelmia se joskus tuottaa.

- On ollut pakko ostaa useammmin sukkia ja kenkiä, etteivät ne maistuisi niin pahalle. Olen myös hankkinut parit tohvelit kotiin.

- Nyt hyväksyn jalkani sellaisina kuin ne ovat. Toisaalta minun pitäisi ryhtyä tienaamaan leipääni tällä kyvyllä, Rachel vitsailee.

RAIMO VESA / THOMAS O'NEAL

Foto: IFOT

Moby Dick vahti Fannya kuherrusaikana kuin rapu pässin munia. Nyt hän on laillinen puoliso.

Lempikala tuli siunattuun tilaan:

-PUUSEPPÄ PASTORINA, KUN KALAT VIHITTIIN AVIOON!!

Englantilainen baarinomistaja Brendan Ward huomasi että yksi hänen akvaariokaloistaan oli siunatussa tilassa. Hän tiesi että urospuolinen Moby Dick oli käynyt Fannyn kanssa muhinoita ja päätti että asia hoidetaan...

Brendan , 38 , hieroo punehtunutta nenäänsä ja kertoo ettei hän voinut ajatellakaan Fannyn tekevän jälkeläisiä aviottomiksi ja niin hän päätti palauttaa lain ja järjestyksen akvaarioon. Hän oli myös huomannut että Moby Dick-niminen kala oli hännystellyt Fannya jo pidemmän aikaa ja ahkerasti!

Kun kerran häät ovat tulossa, pitää myös järjestää poikamiesilta molemmille. Niin päätti Brendan ja ryhtyi huolehtimaan asioista tarmokkaasti. Baariapulainen Nicky Murray ja hänen ystävättärensä ottivat Fannyn huostaansa ja veivät kalaneidin katsomaan miesstripparia kapakkaan. Brendan taas vei Moby Dickin kavereittensa avustuksella Crown Hotellin Pubiin katsomaan naispuolista vaatteittenriisujaa. Asianmukaiset kaljat nautittiin myös. Napatanssija ei aluksi suostunut riisumaan vaatteitaan kalan nähden, mutta seurue vakuutti että Moby on mies. Niinpä taiteilija lopulta uskoi ja suostui esiintymään kaikkien suureksi riemuksi. Ilta oli oikein onnistunut.

Sitten päästiin häihin. Puuseppä Brian Hooper oli pappina ja somistaja John Baker Moby Dickin sulhaspoikana. Morsiamen vesipalju tuotiin paikalle mustalla Mercedeksellä. Hetkellä, jolloin pappi kysyi sulhasen mielipidettä myötä- ja vastoinkäymisistä, Moby Dick upotettiin samaan paljuun morsiamen kanssa. Hääväki hurrasi eikä yksikään silmä säilynyt kuivana.

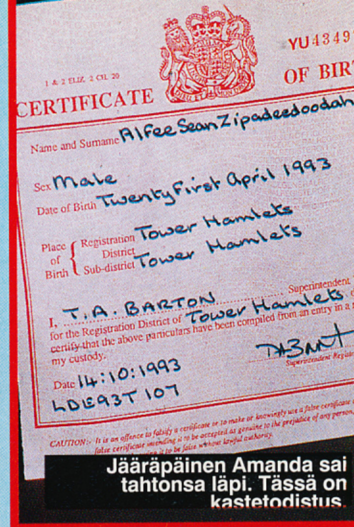
Tiedoksi annettakoon että Fanny ja Moby Dick viettävät nyt kuherruskuukautta tuntemattomalla seudulla - tahtoo sanoa että Brendanin baaritiskin alla!

RAIMO VESA / LONDON NEWS SERVICE

Tulevaisuuden kysymys on, kestääkö tällainen liitto ikuisesti kalojen kesken? Vaikuttaa siltä kuin tuore aviomies ei olisi enää lainkaan kiinnostunut vihitystä vaimostaan.

Foto: Bulls

1 & 2 ELIZ. 2 CH. 20

CERTIFICATE OF BIRT

YU 43497

Name and Surname Alfee Sean Zipadeedoodah

Sex Male

Date of Birth Twenty First April 1993

Place of Birth { Registration District Tower Hamlets / Sub-district Tower Hamlets

I, T.A. BARTON Superintendent for the Registration District of Tower Hamlets certify that the above particulars have been compiled from an entry in a r my custody.

Superintendent Registrar

Date 14:10:1993

LDE93T 107

CAUTION:- It is an offence to falsify a certificate or to make or knowingly use a false certificate ... false certificate intending it to be accepted as genuine to the prejudice of any person, ... it to be false without lawful authority.

Jääräpäinen Amanda sai tahtonsa läpi. Tässä on kastetodistus.

Pojalle nimi Disney-laulun mukaan:

-ONNEA VAIN ZIPADEEDOO-DAH DAY!

Suomessa tämä ei olisi ollut mahdollista. Englannissa ollaan löysempiä. Amanda Dayn pikkuinen poika kastettiin Alfee Sean Zipadeedoodah Dayksi!

Tuo omituinen kolmas nimi on peräisin filmistä "Etelän laulu" ja kuuluu suurinpiirtein näin: "Zipadeedoodah, zipadeeday - my, my, my what a wonderful day" Muistaako joku?

No, hyvä!

Lontoolainen Amanda Day muisti sen ja kun hän vaikean raskauden jälkeen sai maailmaan päivänsäteensä, päätti hän antaa nimen juuri tuon laulun mukaan. Kun vielä rouvan sukunimi oli Day, niin sehän sopi kuin runoriimi.

- Sitäpaitsi lääkärit sanoivat etten saa enää muita lapsia, joten poika on minulle ainoa ilonpilkahdus tässä maailmassa, Amanda sanoo.

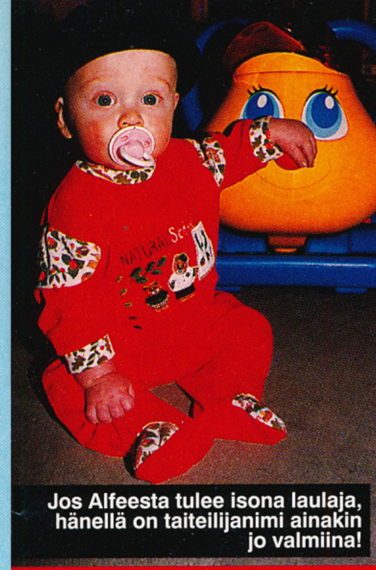
- Pappilassa kyllä sanottiin ensin että ei! Katsoivatkin minua kuin ihmeotusta. Sitten sanoin että onhan lapsia kastettu muillakin nimillä, jopa jalkapallojoukkueitten mukaan, joten mikä vika minun valitsemassani nimessä voisi sitten olla.

- Sitten he suostuivat, Amanda nauraa.

- Olinhan toki oikeassa.

Nyt päivänsäteen nimi siis on Alfee Sean Zipadeedoodah Day!

RAIMO VESA / REX FEATURES LTD

Jos Alfeesta tulee isona laulaja, hänellä on taiteilijanimi ainakin jo valmiina!

Foto:Rex/IBL

Tässä se on, koko Saksanmaa.

Anton ahkeroi 46 vuotta työnsä äärellä.

Unelma joka muuttui todeksi:

-ANTON TEKI PIENOISRAUTATEITTEN YMPÄRILLE SAKSAN!

Mitä tekee eläkkeelle jäänyt rautatieläinen? Leikkii tietysti junilla. Saksalainen Anton Laux , 78 , meni vielä pitemmälle. Hän rakensi kotimaansa pienoismallin 128:n rautatielinjan ympärille. Mahtava saavutus!

Totuuden nimessä on kerrottava että Anton aloitti rakentamisen jo 46 vuotta sitten. Hän aloitti raiteitten suunnittelulla ja sähköistyksen rakentamisella. Sitten hän sai päähänsä nikkaroida 5000 erilaista puuta. Pienet vesipumput antavat liikettä jokiin ja vesiputouksiin, 3000 lamppua valaisee teitä, siltoja, katuja ja taloja. Kaikki toimii hyvin.

Lopetettuaan virkauransa rautatielaitoksen palveluksessa Anton omistautui kokonaan harrastukselle.

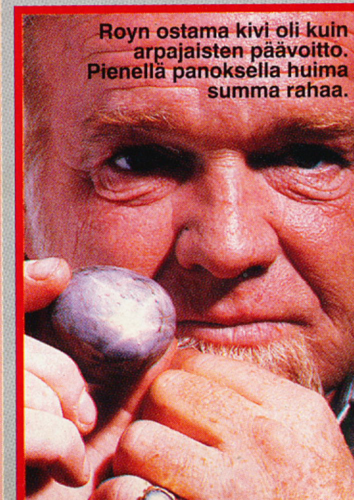
Nyt se on vihdoin valmis. Fantastinen pienoismaa pohjoisrannikolta etelään yli Baijerin maakunnan. Yhteispinta-ala on 167 neliömetriä. Rautateitä on yli 3 kilometriä ja niitä pitkin vilistää 128 junaa, jotka edustavat eri aikakausia. Tämän projektin kokonaiskustannuklset ovat yli 350 000 Saksan markkaa, joten kysymys on miljoonasta. Kanadasta saapui ostaja, mutta Anton sanoi kiitos ei!

Elämäntyö ei ole koskaan kaupan, Anton kertoo.

Se jää Saksaan Kölniin, jonne se kuuluukin ja turistit voivat käydä sitä ihmettelemässä siellä!

RAIMO VESA / GAMMA

Foto:IBL,Gamma

Royn ostama kivi oli kuin arpajaisten päävoitto. Pienellä panoksella huima summa rahaa.

Jalokivi myytiin pilkkahinnalla:

-NYT SE ON 12 MILJOONAN ARVOINEN!

Amatöörigeologi Roy Whetstinella on käynyt satumainen tuuri. Tämä teksasilainen harrastelija osti 8 vuotta sitten kiven markkinoilta pilkkahintaan. Äskettäin hän sai tietää olevansa miljonääri. Kivi olikin arvokas tähtisafiiri!

-Tuntuu oikein hyvältä että Jumala on ottanut suojelukseensa minut, lapseni ja lapsenlapseni, Roy sanoo ja vaikuttaa todella onnelliselta mieheltä.

Häntä voi kyllä ymmärtää. Roy oli Arizonan Tucsonissa markkinoilla vuonna 1986. Siellä myytiin erilaisia kiviä. Yksi niistä näytti Royn mielestä hyvin kauniilta ja hän päätti hankkia sen kotiin koristukseksi. Kivi oli munan muotoinen ja siniviolettiin vivahtava. Roy tinki hinnan 10 dollariin ja lähti kotiin. Vajaalla sadalla Suomen markalla hän osti mielihyvää.

Mutta muutaman kuukauden kuluttua hän sai päähänsä viedä kiven tutkittavaksi. Asiantuntijat tuijottivat Royta ja kertoivat että itse asiassa kivi oli 1905-karaattinen tähtisafiiri, jonka arvo Suomen rahassa on 12 miljoonaa markkaa. Roy oli lentää selälleen tiedon kuultuaan.

Arvonnousu oli siis ollut mahtava, näin voidaan sanoa. Roy on nyt perheineen kuivilla - ainakin, jos hän aikoo myydä kiven edelleen sen käyvästä arvosta...

RAIMO VESA / TRANSWORLD

Sisar Susanne halusi enemmän elämältä.

Luostarin nunnat olivat repiä kaapunsa kun kuulivat:

SISAR MENI YÖKERHOON NAPATANSSIJAKSI!

Olipa se päätös kuuden vuoden luostarielämän jälkeen, mutta sisar Susanna ei kadu!

– Voi olla että Jumala nyrpistää nenäänsä, mutta minun on ansaittava rahaa, sanoo kurvikas 27- vuotias (s)ex-nunna, joka jätti vaativan luostarielämän ja otti vastaan 10 000:n markan ilot.
- En pyydä armahdusta, koska tiedän että hän on anteeksiantava Jumala, vaikkakin tällä hetkellä minuun melko hermostunut.
Kaunotar on roomalaiskatolisen koulukodin kasvatti, joka joutui luostariin heti koulun jälkeen.
- Olin noviisina 3 vuotta ja nunnana toiset kolme. Sitten heräsin, sanoo entinen Jumalan lapsi, nyt nimeltään Suzanne St. Clair.
- Luostarissa päivä alkoi aamulla kello 3 ja puhua sai vain yhden tunnin. Muu aika piti olla hiljaa ja hoitaa asioita. Niinpä läksin sieltä tänne Philadelphiaan.
Susanne vuokrasi pienen asunnon ja oli ensin töissä baarissa, mutta pian eräs asiakas äkkäsi tytön jumalaisen vartalon ja ehdotti yhteistyötä hänen omistamassaan yökerhossa. Tanssijana...
- Ensin vihastuin, koska luulin että joudun seksihullujen ukkojen pyöriteltäväksi, sanoo Susanne, joka ei ole edes suudellut vielä miestä.
- Mutta kun aika kului ja rahaa oli tiukalla, aloin ajatella Martyn ehdotusta. Sitten soitin hänelle.
Siitä on nyt vuosi. Susanne kulkee kauniissa vaatteissa ja ajelee kalliilla urheiluautolla. Asuntokin on isompi.
Elämä on muuttunut täydellisesti aikaisemmasta, jossa oli vain sänky, tuoli ja Raamattu.
- Muistan ikuisesti ensimmäisen illan tanssijana. Yökerho oli aivan täynnä ja minä vapisin kuin haavanlehti. Se meni sitten ohi.
- Tuon illan jälkeen en ole taakseni katsonut. Olen yrittäjä, enkä mikään napatanssija.
Yökerhon asiakkaat ovat ylenpalttisia juomarahoissa ja Susanne ansaitsee kymppitonnin viikossa, joskus enemmänkin.
- Hän on ihmeellinen nainen, ihmeellinen vartalo ja hänessä on tyyliä, sanoo eräs asiakas, joka on usein nähty vieras talossa.
- Hänen tanssinsa ei ole liioiteltua, mutta se sytyttää miehet. Tyttö tietää kuitenkin tarkasti rajansa ja osaa sulkeutua.
Susanne myöntää että elämä on muuttunut ratkaisevalla tavalla:
- Minulla ei ole edes Raamattua enkä käy kirkossa. Nyt toivon että joku päivä tielleni astuu mies suurella M:llä. Sitten perustan perheen ja pyydän Jumalalta anteeksi.

RAIMO VESA / SCOTTY PAUL

Foto: IFOT

Nyt hän vain tanssii...

...ja ansaitsee 10 000 viikossa!

Jatkuu sivulta 25

-AVARUUSMIEHET VOIVAT SIEPATA SINUT KOEKANIINIKSI!

Täällä on valtavasti laitteita ja tietokoneen näköisiä vehkeitä nappuloineen.
- Huoneessa on kolme ihmistä. Yksi hoitaa koneita. Hän on pitkä. Tukka on hartioille ja silmät ovat siniset. Huoneessa on myös allas. Siinä on sairas delfiini. Minä kellun miehen yläpuolelle. Tiedän ettei hän ole ihminen. Kosketan hänen kättään ja molemmat koskevat delfiiniä, joka ui nopeasti altaan toiseen päähän.
Linda Taylor on kertonut tämän tarinan viisi kertaa hypnoosissa ja aina samalla tavalla.
Entinen poliisi Alan Godfrey, 43 , on myös joutunut avaruusolioitten kanssa kosketukseen.
- Kello oli 5.10 ja istuin partioautossa Burnley Roadilla ja etsin lehmiä, jotka olivat karanneet laitumeltaan. Sensijaan että olisin nähnyt kantturat, huomasin valtavan kokoisen timantinmuotoisen aluksen aivan suoraan edessäni. En ollut uskoa silmiäni!
- Panin kattovalon vilkkumaan ja ajoin lähemmäksi, noin 20:n metrin päähän siitä. Kumarruin ja piirsin nopeasti kuvan siitä niin hyvin kuin pystyin. Radio ei pelannut, eikä oma UHF-lähettimeni. En siis voinut kutsua apua paikalle. Kun nostin päätäni, oli auto siirtynyt merkillisellä tavalla toiselle puolen alusta - mutta se lähti liikkeelle niin nopeasti, etten koskaan ollut sellaista nähnyt.
Alan Godfeyllä on myös aikakatkos - aivan kuten muillakin vastaaviin tilanteisiin joutuneilla...
Ufologi Harry Harris pyysi myös Godfreytä hypnoosikokeeseen. Tohtori Joseph Jaffe teki tuon kokeen.
Hypnoosissa Alan kertoi että hän näkee itsensä eräänlaisessa koehuoneessa hyvin pitkän miehen kanssa. Siellä oli myös kahdeksan muuta oliota, jotka hän myöhemmin huomaa roboteiksi.
Huoneessa on myös koira. Alania käsketään laskeutumaan nahalla peitetylle vuoteelle, minkä jälkeen mies koskettaa hänen otsaansa... Tässä vaiheessa tohtori Jaffe määräsi hypnoosin keskeytettäväksi, koska potilas tunsi syvää huolestuneisuutta ja vastentahtoisuutta elämystään kohtaan! Alanille olisi voinut käydä huonosti, jos koetta olisi jatkettu pitemmälle.
Tämän entisen poliisin kokemukset ovat samanlaisia kuin muillakin todistajilla. Heitä on tuhansia. Ufologi Harry Harris on aivan varma asiasta: Ufot ovat täällä, meidän keskellämme!

RAIMO VESA

Jatkuu sivulta 41

-TÄSSÄ ON UUSI OOPPERAROBOTTI!

- Tämä siksi että Pavarotti on aikamme paras, kommentoi professori Titze käytäntöä lyhyesti.
Itse robotti näyttää myös hyvinvoivalta, aivan kuin Pavarotti itsekin ja kasvokuva robotin kuvaruudulta näyttää liikkuvan suun. Siis vaikuttaa siltä, kuin Luciano itse laulaisi. Robotin vaatteet ovat aidot, mutta tekolaulaja painaa vain 50 kiloa, joka - kuten tiedämme - on paljon vähemmän kuin Pavarottin oma elopaino.
- Kokeilu on onnistunut hyvin, sanoo professori Titze. - Tähän juuri olimme pyrkineetkin. Emme kuitenkaan ole ottaneet työtämme leikkinä, jos joku niin uskoo. Meidän Pavarottimme on suureksi hyödyksi tutkiessamme inhimillisen äänen toimintaa ja rakennetta. Tärkeää on myös tutkimustyö, jossa pyritään selvittämään äänensä menettäneiden ihmisten mahdollisuuksia pystyä puhumaan uudelleen.
Kas niin! Tiedemiehillä on aina hyviä selityksiä, kun heidän kokeensa asetetaan kyseenalaiseksi. Emme itse ole lainkaan varmoja asiasta, sillä kyllä me vielä haluaisimme kuulla oikeaa Pavarottia...!
Myönnämme kyllä että Pavarottirobotilla on etunsa. Se ei nimittäin peruuta konserttia sairauden takia eikä rahasta isoja palkkioita.

RAIMO VESA / REX FEATURES LTD

Tuntuuko epämiellyttävältä, kun viranomainen kähmii kourillaan taskuja? Tässä on vaihtoehto. Itsetarkastava tullikone, joka syynää automaattisesti sinut. Keksijä Tim Hunkins on kehitellyt version, jonka käyttötarkoitus on vielä avoin!

Taitaa mennä jonkin aikaa, ennenkuin tällainen kone tulee tullissa vastaan.

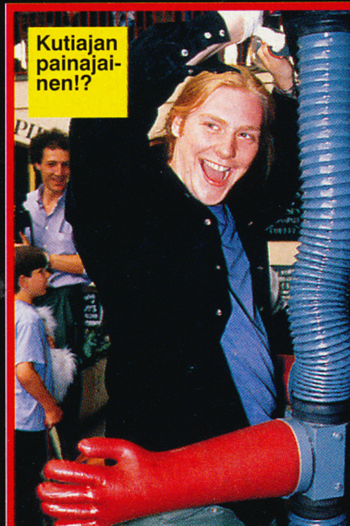

Pitää vain tarttua kahteen kahvaan, jotta koneen käsillä on mahdollisuus tehdä toimenpiteet.

Entäs jos kone löytää jotain laitonta? No, ei se sitä kuitenkaan paljasta.

Käsi sydämelle! Tuskinpa tullilaitos tekee mitään tällaisella koneella, kun käytäntöä ajatellaan. Tullitarkastuksessa kone ei nimittäin ilmoita tuloksia, mutta hauskan pitoon tällä kyllä pystyy. Niille jotka haluavat että heitä kopeloidaan, kone antaa elämän suuren täyttymyksen. Oliko joku, joka kiinnostui? Siinä tapauksessa on heti matkustettava Lontooseen Mekaaniseen Teatteriin, jossa Tim Hunkinsin oiva keksintö odottaa vierailijoita. Ei tarvitse kuin pistää oikean kokoinen lantti reikään, niin kone alkaa johdonmukaisesti käpälöidä asiakasta. Rahoja se ei kuitenkaan sinulta vie, siitä voimme nyt jo antaa takuun.
Epähienosti voi ihmetellä, mihin tätä tarvitaan. Meillä ei ainakaan ole aavistusta. Mutta pitääkö joka asiasta olla niin valtavasti hyötyä, kysymme vaan?

RAIMO VESA / REX FEATURES LTD

Kutiajan painajainen!?

Vihje Suomen tullimiehille?

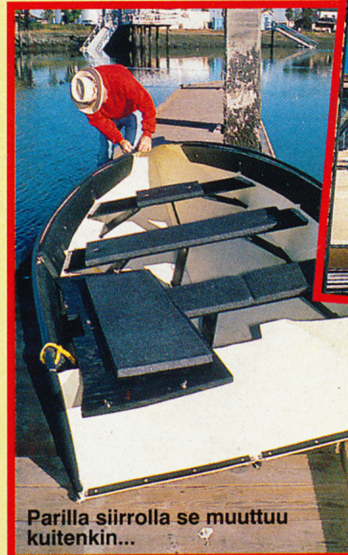
-TÄSSÄ ON AUTOMAATTI JOKA TARKASTAA!

Foto: IBL/Rex

Mainio uutuus autoilevalle veneilyväelle:

Vedessä se näyttää aivan tavalliselta uudenaikaiselta paatilta, aika hienoltakin.

TÄMÄ ON TAITETTAVA VENE!

Parilla siirrolla se muuttuu kuitenkin...

...litteäksi paketiksi, jonka voi lastata auton katolle kuin surffauslaudan.

Tätähän te olette odottaneet, te kaikki, jotka katatte autonne kanooteilla. Enää ette tarvitse traileria auton perässä. Enää ei tarvitse huolestuneena vilkuilla, pysyykö paatti moottoritiellä mukana. Nyt pannaan vene kasaan eikä bensankulutuskaan ole ongelma.

Porta-Boat on keksinnön nimi. Suunnittelijat ovat ottaneet työssään huomioon sen, ettei ihmisillä ole tilaa säilytellä isoja esineitä komeroissaan.
Tämän veneen voi työntää sängyn tai räystään alle.
Siivouskomeroonkin se sopii, jos imurilta tilaa löytyy.
Tällä keksinnöllä on nyt kaikki ne ominaisuudet, joita ulkoileva kansa on koko ajan toivonut. Sitä myydään USA:n markkinoilla nyt jo huippulukemissa.
Valittavana on kolme eri tyyppiä: 24:n, 29:n ja 34:n kilon malli.
Kuori on modernia polypropyleenia ja se on varustettu UV-filterillä. Tuoteen takuuaika on 10 vuotta. Pintaa ei tarvitse koskaan maalata, se kestää suolavettä, polttoainetta, akkuhappoa ja USA:n rannikkovartioston testeissä se on havaittu lähes uppoamattomaksi. Lapsiperheille vene on siis turvallinen, mutta juopuneille se ei anna hukkumattomuustakuuta.
Ennenkaikkea sen etu on muodossa - ja sillä perusteella sen myynti on ollut suurmenestys!
Taitettuna vene on 10 senttiä korkea ja auton katolla se matkustaa kuin surffilauta. Sitten ei muuta kuin matkaan ja lähimpää rantaa kohti.
Veneen laittaminen soutukuntoon kestää kaksi minuuttia.
Mitäpä innokas veneilijä enää voisi muuta vaatiakaan?

RAIMO VESA / GAMMA PRESSE IMAGES

FOTO: IBL/GAMMA PRESSE IMAGES

Eipä ole epäilystä, kuka on ollut tämän laulajarobotin esikuva valmistusvaiheessa.

Pavarotti voi huoleti vaihtaa iskelmiin:

-TÄSSÄ ON UUSI OOPPERA-ROBOTTI!

Mitäs asiakaskunta nyt sanoo? Kaipaavatko he Pavarottia tai Placido Domingoa enää, kun amerikkalainen professori esittelee laulavaa robottia, joka hakkaa kaikki inhimilliset äänirekisterit. Uusille sävellyksille tämä laulukone antaa huimia mahdollisuuksia!

Kehitys on väistämätön. Kevyessä musiikissa koneellinen äänentoisto on ollut tosiasia jo vuosikausia.
Tekniikka laukkaa eteenpäin myös ns. paremman musiikin saralla. Professori Ingo Titzen johtama ryhmä Iowassa, USA:ssa valmisti robotin, joka pystyy laulamaan Pavarottin erikoisen,"Nessun Dorman" Puccinin oopperasta "Turandot" tavalla, joka saa kyyneleet valumaan silmistä.
Se on kaunista. Todella kaunista.

Ulkomuoto ja vaatetus olivat tärkeitä.

Foto: IBL/Rex

Robotin varsinainen tarkoitus on kuitenkin lääketieteellinen. Kuinka auttaa onnettomuuden kautta äänensä menettäneitä?

Tämäkö tuo koneellisen laulun pian oopperan lavoille?
Robotin nimi on tietenkin Pavarotti, koska siinä on käytetty mestarin ääntä siinä vaiheessa, kun itse nuottiviivastoa on yhdistelty elektroniikkaan.

Jatkuu sivulla 39

Roskakuski oivalsi miten kaljupäisten ongelmat ratko-taan:

Robbie on peruukinviljelijä.

PERUUKKEJA RUOHONLEIKKURILLA!

Hiusten istuttaminen on kallista, peruukit ovat hinnoissaan...Näin mietiskeli Robbie Flemming ja päätti ryhtyä tuumasta toimeen. Hän myy nyt ruohoperuukkeja!

31-vuotias Robbie menetti hiuksensa ja hermonsa. Hän alkoi nähdä unia paksusta tukasta. Päivittäin mies kokeili kaikenlaisia lääkkeitä saadakseen tukan kasvamaan, mutta kaikki vaiva oli turhaa. Raha ei riittänyt enempään eikä varaa ollut ostaa kallista tekotukkaakaan.

Entäs sitten?

Jonkun aikaa Robbie kätki kaljunsa lippalakin alle, mutta eräänä päivänä ryhtyi katsomaan jalkapallo-ottelua Wembleyn stadionilta. Kun idea syntyi, herra Flemming unohti koko matsin.

- Stadionin ruoho oli kaunis katsella ja keksin että sitähän voi käyttää pään peittona.

Hän ryhtyi kokeilemaan. Isän kasvihuone Birminghamissa sai olla laboratoriona. Ruoho kasvoi siellä hyvin ja Robbie hoiti sitä huolella. Sitten alkoi muotoiluvaihe. Nurmi leikattiin ja kun se oli valmis, Robbie otti palasen ja ryhtyi tekemään tukkaa.

- Muovasin sen pääni mukaan ja kiinnitin paikoilleen teipeillä, Robbie kertoo ylpeänä. - Tiedän jo nyt että lähitulevaisuudessa naiset tulevat parveilemaan ympärilläni - ja kun muut miehet huomaavat sen, he ryhtyvät matkimaan minua. Tästä tulee vielä hyvä liiketoimi.

Rupean ruohonleikkaajaksi!

Robbie tietää keksintönsä varjopuolet. Erikoisesti hän varoittaa, ettei pidä loikoilla yleisillä paikoilla, ainakaan koirien keskellä.

Hänen peruukkiinsa on nimittäin kerran jo kustu, eikä se ollut Robbien mielestä ollenkaan mukavaa.

- Muuten tässä ei ole hätää, hän kertoo iloisesti. - Pidän sitä 12 tuntia päivässä ja kastelen aina illalla, niinkuin jalkapallokenttää.

Se on helppohoitoinen.

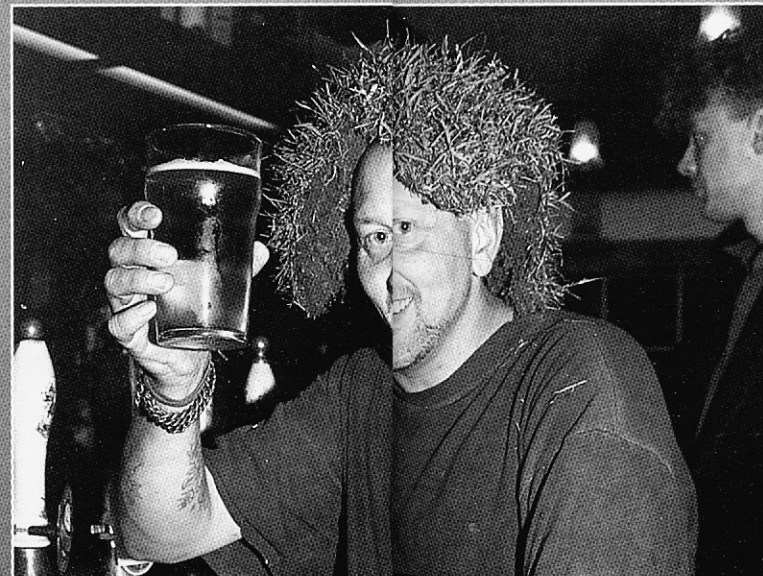
Robbien oivallus on herättänyt huomiota, mutta kaikki eivät ole ihastuneet siihen. Hiusexpertti John Atkins sanoo ettei hommasta tule mitään.

- Viljelisi mieluummin ruohosipulia, niin voisi syödä peruukkinsa, sanoo Atkins happamasti!

RAIMO VESA / REX

Sovittaminen on tärkeää.

Kippis uudelle muodille!

Foto: IBL/Rex

Tupakkatauko New Yorkin Keskuspuistossa.

Ihmisen paras ystävä on koira, miten on sitten toisinpäin...?

NIIN RENKI KUIN ISÄNTÄ..

Perhana mikä pari. Ihan kuin suoraan mainosfilmistä - kuteet ja muu rekvisiitta. Ja ilme tuo mieleen kaikki keksinnöt mainosalalta. Mikä on homman nimi?

Kuvan koira kelpaisi mihin tahansa filmiin. Lasit, kaulaketju shortsit ja t-paita. Kaikki on niin täydellistä, että läpi paistaa. On vielä eräs yksityiskohta, joka panee epäilemään että koko juju on järjestetty todellakin mainosta varten. Bulldoggi vetää tupakkaa isäntänsä vierellä...

Tarkemmin katsoen isäntä ei ole tekemässä koiraa nikotinistiksi, vaan kysymyksessä on todella kuvaus. Kumpikaan ei nimittäin polta, vaan pitää savuketta suussaan. Tarkoitus on saavutettu. Erittäin hauska ja harvinainen kuva, joka ryppyotsaisissa herättää pahennusta!

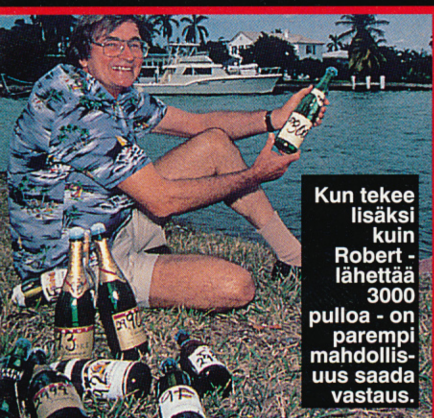
RAIMO VESA / CAMERA PRESS

Foto: Camera Press London

Hätätilanne ei tietenkään ole ainoa paikka pullopostin lähettämiseen. Harrastuksena se on mielenkiintoinen.

3000:n pullopostin lähettäjä:

Kun tekee lisäksi kuin Robert - lähettää 3000 pulloa - on parempi mahdollisuus saada vastaus.

-NYT HÄN KIRJOITTAA RAPORTIN!

Milloin viimeksi lähetitte pullopostia? Se oli muotia sotien jälkeen. Floridalainen Robert Morgan on omistautunut tälle kirjemuodolle jo vuosikausia, itse asiassa 25 vuotta.

Foto:IBL,Gamma

Tässä lähtee viimeinen Morganin pullo. Sen numero on 3000. Mistähän päin maailmaa tulee vastaus?

Kaiken hän on tallentanut muistiin ja aikoo nyt laatia raportin.

Vuonna 1970 Robert viskasi ensimmäisen pullonsa mereen. Hän laski sen laineille Floridan ja Bahaman välisessä salmessa. Sieltä alkaa Golf-virta ja sen kulkua Robert on tutkinut epätavallisella menetelmällä nämä 25 vuotta. Nyt on siis aika laatia yhteenveto!

- Miksi tutkimuksen täytyy aina olla vaikeata ja tieteellistä. Minun menetelmäni antaa paljon paremman tuloksen. On jännittävää tietää, minne pullo joutuu ja mistä saan vastauksen!

Robert on numeroinut jokaisen pullon vuosien mittaan. Sisälle hän on jättänyt kirjeen, jossa on hänen nimensä ja pyyntö saada tietää, mistä puteli on löytynyt. 415 pulloa on kirjattu “palautuneeksi”.

Useimmat ovat rantautuneet Afrikan länsirannikolle ja Eurooppaan. Englannista, Espanjasta, Portugalista ja Marokosta on tullut eniten vastauksia ja niiden avulla Robert on voinut tehdä tärkeitä johtopäätöksiä Golf-virran kulusta ja voimasta. Kyllä Robert toki ymmärtää että suurin osa pulloista on rikkoutunut joko laivojen potkureissa tai rantatyrskyissä, mutta harvinaisen paljon hän on palautetta saanut.

Pullot mies on pannut mereen 24 kilometriä rannikolta aina

Nyt on jäljellä enää vain odotus...

puolentoista kilometrin välein.

- Nyt saa riittää, Robert sanoo. - Olen lähettänyt menemään pullon numero 3000 ja katson että tämä osa projektista on päättynyt. Nyt aion tehdä tutkimusraportin! Sitä voivat sitten käyttää nekin tiedemiehet, jotka ovat tutkineet virtaa monimutkaisilla tavoilla, Robert lupaa.

RAIMO VESA / GAMMA PRESSE IMAGES

Tapettia? Ei! Maalia? Ei?

HÄN KORISTAA SEINIÄ SUKLAALLA!

- Kiinnostuneita riitti, Anya kertoo. - Eräskin sanoi että nämä seinät sopivat hyvin seksikkääseen makuuhuoneeseen.

Tekeekö mieli makeata? Sitten mennään taidenäyttelyyn Karsten Schubert Galleriaan Lontooseen. Anyalla on jotain...

Neiti Anya Gallaggio haluaa työskennellä erikoisten materiaalien kanssa. Aiemmin hän on tehnyt taidetta trasselilla, höyryllä ja kukilla.

Nyt hän kokeilee suklaata!

Tähän työhön hän on tuhlannut 315 Bourneville-suklaalevyä. Ne sulatettiin suuremmiksi pinnoiksi. Sen jälkeen piti vain kiinnittää levyt seinille.

Kyllä riitti arvostelijoita. Monet kollegat sanoivat luonnehtivast Anyaa kaheliksi, joka vain haluaa herättää ihmisten huomiota.

Suvaitsevaisten mielestä idea oli hyvä ja Anya itse vaikuttaa hyvin tyytyväiseltä. Hän varoitti menemästä lähelle.

- Saatatte sutata vielä vaatteenne, sillä suklaa valuu!

Vai halusiko hän pitää namustelijat loitompana?

RAIMO VESA / GAMMA

Foto: Gamma,IBL

Lääkärin arvio oli kohtalokas erehdys

Marie Haswell ja lasinpalanen, joka tuhosi hänen elämänsä.

HÄN KULKI LASIPALA NIVUSESSA 4 VUODEN AJAN!

Manchesterilainen Marie Haswell kompastui takapihallaan lasiruutuun ja kaatui, mutta lääkäri ei huomannut tutkimuksissaan, että yksi sirpale oli jäänyt Marien nivuseen. Kun tämä 3:n vuoden kuluttua huomattiin, oli Marien elämä jo mennyt täysin pilalle...

-Olen kärsinyt kaikki helvetin vaivat kolmen vuoden aikana. Nyt vasta he löysivät lasinpalan nivusestani, mutta kaikki on jo myöhäistä. Olin niin suunnitellut tulevaisuuttani toiseen suuntaan...

Marie Haswell on vihainen ja onneton. Hänellä on siihen syytäkin. Kolme vuotta sitten hänet kärrättiin Kings Collegen sairaalan poliklinikalle kaaduttuaan pihalla lasiruutuun. Marie viilsi itsensä melko pahoin.

Foto: Bulls

Lääkäri ompeli vammat umpeen, mutta ei huomannut pitkää ja ohutta sirpaletta, joka oli syvällä Marien nivusessa. Se oli tosi huolimattomasti tehty. Marie ei anna anteeksi!

- Kun ei olisi tarvinnut kuin ottaa röntgenkuvat, 27-vuotias tyttö sanoo. - Mutta se ei tullut heidän mieleensä. Enkä minä uskaltanut ehdottaa ja menin kotiin. Muutaman päivän kuluttua kipu alkoi. Se oli kerta kaikkiaan inhottava pakotus, mutta lääkärit sanoivat syyn olevan haavanesteessä ja arvessa. Tikit otettiin pois ja kipu vain jatkui.

- Sain kipulääkkeitä, mutta muuten vain myötätuntoa. Kyllä se oli kauheaa.

Jatkuu sivulla 55

Pikku-Mandylla on harvinainen sairaus.

Mandy-tyttösellä on maailmanennätys, jota kukaan ei kadehdi:

KUOLEMA ON VIENYT HÄNET 35 KERTAA!

Pieni tyttö on vain 3-vuotias, mutta hänen elämänsä on vaakalaudalla. Mandy on näet kuollut jo 35 kertaa. Harvinainen sairaus uhkaa tyttöä joka askeleella.

Foto: IFIOT

Pienikin harhaliike voi johtaa siihen, että Mandyn keuhkot lakkaavat toimimasta ja sydän pysähtyy. Kohtaus jatkuu vapinalla, kunnes lihakset herpaantuvat ja tyttö vaipuu täysin hengettömään tilaan, joka pahimmillaan saattaa kestää jopa tuntikausia.

- Kun Mandy lakkaa hengittämästä ja sydän pysähtyy, hän on kliinisesti kuollut, sanoo tyttöä hoitava lääkäri Janus Messersmith, joka on katsonut Mandyn perään kahden vuoden ajan.

- Jos hän joutuisi väärään sairaalaan vaikkapa auto-onnettomuuden takia, kävisi niin että lääkärit kirjoittaisivat hänet kuolleeksi heti.

- On satumainen onni ettei näin ole käynyt.

Tyttöparalla on ollut 35 tällaista kohtausta elämässään ja se on sama kuin hän olisi kuollut yhtä monta kertaa.

Mandyn äiti ei uskalla hetkeksikään jättää tyttöä ilman valvontaa.

- Kyllä tällainen elämä tulee olemaan vaikeaa, sanoo äiti Karen, joka asuu lapsensa kanssa Daytonissa, Ohiossa.

- En käsitä, mistä hän saa voimansa ja rohkeutensa. Kuolla vähintään kerran kuussa on hirveää. Minun tyttäreni on ihmeellisin lapsi, jonka tunnen.

- Rukoilen hänen puolestaan ja toivon että Mandy paranee. Lääkärit sanovat että vaiva menee ohi vanhempana. Mutta jos se ei lähdekään! Meidän painajaisemme jatkuu vuosi vuoden jälkeen.

Karen kertoo että kohtaukset alkoivat vuoden vanhana. Lastenlääkäri epäili että Mandy pidättelee henkeään kiukkupäisenä tahallaan, mutta psykiatri oli toista mieltä. Niin se ei ollut.

Joka päivä Mandyn vanhemmat pelkäävät ettei heidän tyttärensä enää “palaa takaisin” tajuihinsa.

- Häntä ei voi jättää koskaan yksin, kun ei tiedä, milloin hän kompastuu, äiti sanoo. - Olemme laittaneet puutarhankin tasaiseksi ja kaikki huonekalut on topattu. Ehkä me olemme äärivarovaisia, mutta kun koskaan ei tiedä...Teemme kaikkemme, jotta saisimme pitää hänet terveenä luonamme.

RAIMO VESA / TONY CASSIDY

Pörssimeklari Dieter kävi toisessa maailmassa.

Kaksi vuotta hän eli toisessa maailmassa:

PÖRSSIHAI, JOKA KATOSI KIERREOVEN TAA, LÖYTYI KESKELTÄ MAANTIETÄ!

Tämän kierreoven takaa löytyi toinen maailma.

Mies joka katosi jäljettömiin vuonna 1991, löytyi muutamia viikkoja sitten ja kertoi että hän oli ollut toisessa maailmassa ja että me olemme täällä harhailleet ajassa!

Vain muutama viikko sitten poliisit löysivät moottoritieltä miehen, joka ei vaikuttanut täysin normaalilta. Hän puhui sekavia ja niinpä viranomaiset veivät hänet sairaalaan.
Psykiatri Helmut Stein antoi 44-vuotiaalle Dieter Kerstingille rauhoittavan piikin ja sen jälkeen mies alkoi kertoa kummallista tarinaa toisesta maailmasta.
- Dieterin kertomus vahvistaa uskoani, että on olemassa viereinen maailma, sanoo psykiatri. - Sitä on vaikea selittää, mutta tällainen maailma on olemassa ja silloin tällöin se aukeaa sattumanvaraisesti meille.
Dieter itse katosi helmikuun 27 päivänä 1991 kulkiessaan pyörööven läpi. Hän ei tullut toiselta puolen pois! Poliisi uskoi rikokseen. Tutkimukset juuttuivat täysin paikalleen ja Dieterin tapaus joutui mappiin. Virallisesti hänet ilmoitettiin kadonneeksi ja sitä hän oli siihen asti, kunnes "ilmestyi" moottoritiellä.
- Ensin oli aika epäileväinen, sanoo Stein. - Mutta ajan kanssa aloin uskoa. Hänen muistissaan on yhä suuria aukkoja, mutta tähänastiset kuvaukset toisesta maailmasta kahden vuoden ajalta ovat todenperäisiä.
Se maailma on aivan erilainen.
Steinin mukaan Dieter on kertonnut nähneensä vain mustaa kierreoven jälkeen. Sitten hän kertoi ikäänkuin pudonneensa. Pysäyksen jälkeen Dieter oli seissyt erämaassa ja kylpenyt valossa. Sitten tuli taas muistikatkos. Seuraava havainto oli kadulta, jossa hevoset ja härät vetivät munanmuotoisia vaunuja. Siellä oli tuhansittain ihmisiä, joitten kieli oli tuntematon.
- Dieter yritti puhua ihmisten kanssa, mutta kukaan ei kuunnellut, sanoo tohtori Stein. - Kummallisinta oli että nämä ihmiset olivat väkivaltaisia. He tappelivat veitsien ja pistoolien kanssa, mutta uhrit eivät olleet milläänkään vammoistaan.
Dieter Kerstingin muistikuvat hyppivät. Hän kertoo usein aivan käsittämättömiä.
- Hän puhuu varjoista ja äänistä kuin ne olisivat eläviä. Kun pyydämme selitystä, hän murtuu ja alkaa itkeä.
Vaikka Dieter oli "poissa" kaksi vuotta, hän ei tajua ajan menneen. Steinin mukaan se tarkoittaa sitä ettei toisessa maailmassa ole aikaa lainkaan.

RAIMO VESA / CAMERON CARNES

Foto:IFOT

Koira voi näytellä kuollutta, se tiedetään. Mutta eipä olisi uskonut samaa kalasta...

Tästä se alkoi. Kalat söivät ruokailun aikana suoraan isäntänsä kädestä.

Kuollut kala se ei ole...

-TEDILLÄ ON KALA-SIRKUS!

Oletteko nähnyt filmin "Kala nimeltä Wanda"? Että kala ei pysty muka näyttelemään. Väärä arvio! Australialainen Ted Pugh aikoo tehdä omista barramundiskaloistaan maailmaa kiertävän sirkuksen. Hän tietää, miten kalat oppivat!

Tedin ajatus on huimapäinen, mutta hän on varma että kalasirkus lähtee pian kiertämään. Hän treenaa kalojaan Allinghamissa Australiassa. Ennen hän kasvatti kaloja vain syömistä ja myymistä varten, mutta tuli pian muihin ajatuksiin. Kun kalat alkoivat nyppiä katkarapuja suoraan hänen kädestään ruoka-aikana, Ted ajatteli, että miksikäs ei! Voivathan ne pirulaiset oppia tekemään muutakin. Eikä kauan kulunut, kun kalat jo tottuivat leikkiin.

- Niistä tuli tottelevaisia, Ted sanoo. - Yritin saada niitä uimaan vatsa ylöspäin, hyppäämään ja tekemään liikkeitä namupalan toivossa. Niinpä alkoivat oppia.

Sitten Ted hankki viranomaisilta luvan harjoittaa kalojen kanssa muutakin kuin elintarvekauppaa. 20 barramundista on nyt treenauksessa ja jo vuoden kuluttua Ted aikoo lähteä maailmaa kiertämään.

- Ne oppivat nopeasti! kehuu Ted simppujaan. - Ne uivat renkaitten läpi, hyppäävät, tanssivat ja saan jotkut niistä jopa makaamaan lautasella ruokailun aikana. Olen täysin vakuuttunut siitä että sirkukseni tulee olemaan kaikkialla menestystarina!

Jos matkanne kulkee Allinghamin kautta, käykää katsomassa. Mutta älkää viekö mukananne virveleitä tai pohjaonkia Tedin tilalle. Niitä ei tarvita!

RAIMO VESA / LONDON NEWS SERVICE

Alkaa ja kärsivällisyyttä, sitä tässä tarvitaan. Voisiko treenausta kokeilla myös kirjoloheen?

Foto:Bulls, London News Service

Peilot ja niityt ovat hänen työkenttänsä.

Maalaus maisemassa

-JACQUES MAALAA PELLON KESKELLÄ!

Musta kameli keskellä vehnäpeltoa! Sen seuraksi tulee juokseva seepra ja toisella puolen niittyä on suudelmaa janoava suu. Tämä on taidetta sinällään. Sitä voi katsella määrättyyn vuodenaikaan Bourgognessa Ranskassa, mutta parhaiten ilmasta.

Kun luonto on kukkeimmillaan ja täydessä vehreydessä, ranskalainen taiteilija Jacques Simon lähtee liikkeelle ja ottaa luomisvoimansa mukaan!

Hän käyttää luonnon tarjoamia mahdollisuuksia hyväkseen. Kankaana on koko maisema. Pehmein vedoin hän takee taidettaan ehdoilla, jotka kesäinen luonto tarjoaa hänelle. Hän käyttää liejua, mutaa, puita hiiltyneitä kekäleitä - kaikkea voi mahdollista.

- Tämä on minun keinoni olla sopusoinnussa luonnon kanssa, Simon sanoo. - Tämä on vuoropuhelua. En koskaan vahingoita mitään ja vuodenajan vaihtuessa myös teokset häviävät maisemasta.

-Ne ovat siellä vain hetken, rajoitetun ajan!

Jacques Simon aloitti uransa luontotaiteilijana Kanadassa vuonna 1956. Nykyisin hän opettaa alaa Versaillesin taidekoulussa. Kesäisin hän suuntaa kulkunsa vihreille niityille ja alkaa toteuttaa itseään...

Foto: IBL,Gamma

Alusta lähtien kaiken on mentävä oikein. Jacques kun ei voi tehdä lainkaan erehdyksiä.

Suudelma kukkaniityllä on hämmästyttävä.

Kaunis näky, mutta parasta katsoa korkealta ilmasta näitä teoksia.

RAIMO VESA / GAMMA

Kumitossut jotka pelastivat sähköiskulta:

-GREGORY SELVISI 25000:STA VOLTISTA!

Gregory Walter , 10 , vihasi vanhoja kumitossujaan, jotka äiti vaati aina pistämään jalkaan. Nykyään hän ei ota niitä pois jalastaan. Tossujen paksut kumipohjat pelastivat pojan, kun 25 000 volttia kulki hänen lävitseen!

Normaalisti pojan olisi pitänyt palaa kuoliaaksi. 25 000 volttia tarkoittaa yleensä kuolemaa silmänräpäyksessä. Ja Gregory on vain lapsi.

Mutta hän jäi henkiin ja kiittää Jumalaa sekä vanhoja tossujaan - sekä äitiään.

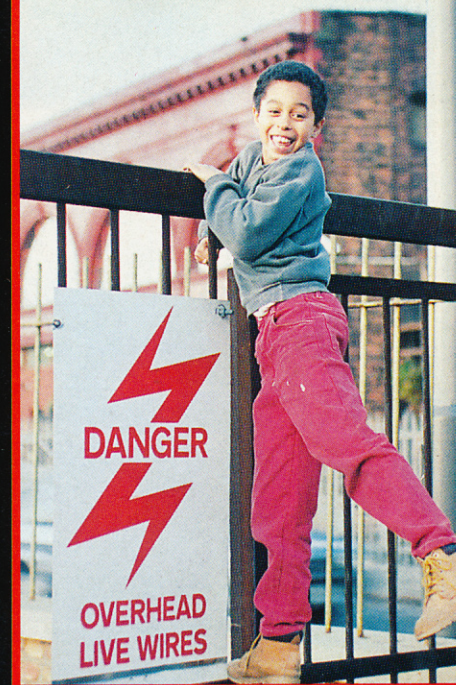
Gregory Walter etsiytyi leikkimään Lontoon esikaupungissa olevalle rautatiealueelle. Hänen leikkitoverinsa oli heittänyt märän paperirullan virtajohtojen päälle. Gregory yritti ottaa sen pois ja samassa hetkessä sähkövirta kulki hänen ruumiinsa läpi. Se oli kuin salaman leimahdus!

Mutta kenkien pohjat vähensivät virran voimaa ja poika pääsi irti johdosta. Palava paperikäärö oli kiinnittynyt hänen käsivartensa ympärille, ja Gregory juoksi itkien kotia kohti. Siellä äiti sai shokin, mutta pystyi kuitenkin hälyttämään ambulanssin, joka vei Gregoryn sairaalaan.

Lontoon yliopistollisessa sairaalassa lääkärit totesivat että poika oli lähes vahingoittumaton, vähäisiä palovammoja lukuunottamatta. Gregory pantiin kuitenkin tarkkailuun, mutta jo seuraavana päivänä hän leikki kotipihallaan. Rautatiealueelle hän ei kääntänyt katsettakaan, mikä on hyvin ymmärrettävää. Kumitossujaan hän ei ole hylännyt tapauksen jälkeen ja pitää ne joka päivä jaloissaan. Nehän hänet pelastivat...

RAIMO VESA / LONDON NEWS SERVICE

Tämän varoituskyltin Gregory ja muut pihan pojat muistavat varmasti. Kokemus opettaa, senhän me toki tiedämme.

Kuin ihmeen kaupalla poika säilyi hengissä.

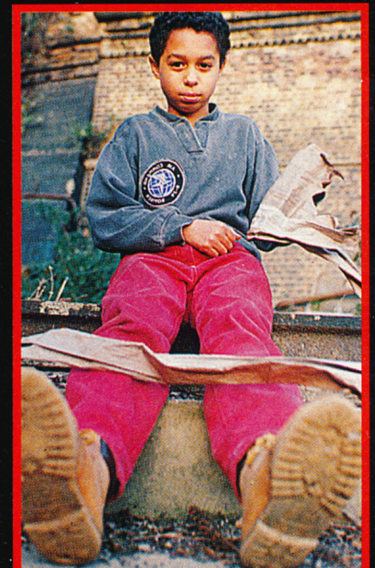

Foto: Bulls

"Jano oli kamala ja muurahaiset hyökkäsivät:

Jerryn piti vain poistaa piikkilanka renkaasta.

-JERRY MAKASI OMAN AUTONSA ALLA VIISI PÄIVÄÄ!

Jerryllä oli huono onni, kun hän pysähtyi yksinäiselle sivutielle korjaamaan autoan. Tunkki meni rikki ja mies jäi oman autonsa alle kiikkiin. Sitten saapui kokonainen lauma muurahaisia...

Se oli lauantaiaamu. Jerry lähti Apopkasta Floridasta maaseudulle katselemaan myytävinä olevia kiinteistöjä ja laski olevansa kotona iltapäivällä. Näin ei käynyt. Paluumatkalla auton toiseen takarenkaaseen tarttui piikkilanka. Ei siinä muu auttanut kuin nostaa auto tunkin avulla ylös ja ryömiä alle poistamaan kulkua haittaavaa estettä. Löysässä hiekassa tunkki petti ja loput arvaattekin.

- Ajattelin ettei siinä kauan mene, kun joku ajaa paikalle ja auttaa, Jerry muistelee. -

Autohan näkyi valtatielle, mutta pensaitten takia sen alle ei kukaan katsettaan voinut laskea. Huusin niin paljon kuin keuhkoista lähti, mutta se oli turhaa.

Hänen 1980-luvun Grand Prixinsä painoi rintaa ja sitten hyökkäsivät verenhimoiset muurahaiset.

Miehen mieleen tuli isoisä, joka aikoinaan murskautui oman autonsa alle!

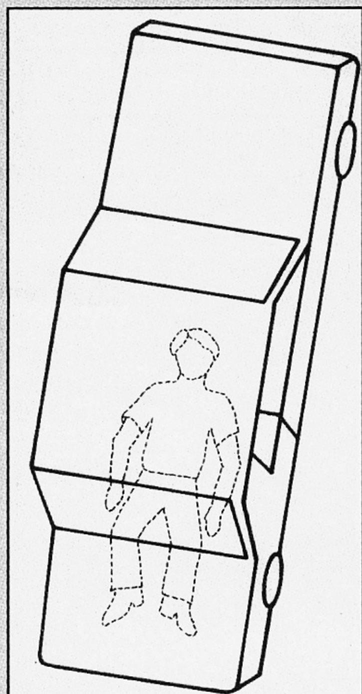
- Olin silloin 4-vuotias. Pappa oli korjannut autoaan ja samalla tavalla nostanut perän ilmaan tunkilla. Se petti. Siskoni kanssa löysimme hänet.

- Arvaatte että mietin, pitääkö minunkin kuolla juuri samalla tavalla kuin hän.

Sitten saapui pimeys, mutta muurahaiset eivät lähteneet. Jerry oli kypsää ruokaa niille.

Vain T-paita yllään hän mietti elämäänsä.

- Yksi keksi tunkea korvaani. Se oli kidutusta, sanoo Jerry.

Piirros näyttää, miten Jerry jäi puristuksiin autonsa alle.

Foto:IFOT

Tapahtuu vain biljoonas kerta!

STEPHANIE SYNNYTTI KAKSOSET JOILLA ON ERI ISÄT!!!

Ylpeällä äidillä on nätit kaksoset, mutta erilaiset. Ei ihme sillä lapsilla on eri isä!

Mahdotonta tällainen ei ole, mutta lääkärien laskujen mukaan se tapahtuu vain kerran biljoonasta kaksossynnytyksestä. Tämä tahtoo sanoa että se on mahdotonta. Stephanien tapauksessa asia on tutkittu ja todettu että näillä lapsilla on todella eri isät.
- Olimme juuri Richardin kanssa eroamassa ja lähtiäisiksi rakastelimme. Seuraavana päivänä olin hyvin alakuloinen ja Jerry tuli lohduttamaan. No, siinä kävi sitten "sillä lailla"!
- Kun sitten huomasin olevani raskaana, en ajatellut tätä mahdollisuutta, mutta kun vauvat syntyivät, säikähdin. Tajusin itse, mitä oli tapahtunut.
Tieteellisesti sanoen Stephanielle oli hedelmöittynyt kaksi munasolua. Ensin oli asialla Richard Patterson ja seuraavana päivänä Jerry Todd. Stephanie synnytti sitten molemmille lapset samana päivänä. Se näkyy kyllä.

Vuoden vanhan villikot ovat erinäköisiä.
Pikku Stuart on tumma ja ruskeasilmäinen, kun taas sisko Heather on sinisilmä ja vaalea. Stuart on isänsä kopio ja Heatherin piirteet on peritty Jerryltä.
Isät ovat toipuneet ensi shokistaan ja yrittävät nyt luoda kelvollisen perhe-elämän lapsille.
Richard tässä joutuu kärsimään, sillä hänestähän Stephanie erosi heti muhinoinnin jälkeen!
- Meillä ei ollut lapsia, kun erosimme, Richard sanoo.
- Lapset syntyivät vasta sitten, kun hän oli mennyt uudelleen naimisiin. Me ehkä olisimme järjestelleet elämän toisin, jos olisin tiennyt. Tämä tietää nyt sitä ettei Stuart koskaan asu luonani, enkä minä saa olla hänelle täysipäiväinen isä. Se huolestuttaa tässä vaiheessa kaikkein eniten.
Kolmikko on sovussa järjestellyt asiat niin, että jokainen voi viettää tarpeeksi aikaa lasten kanssa.

Vaalea Heather on isänsä kaltainen, mutta tumma Stuart on kuin isänsä Richard.

- On hyvä asia ettemme ole riidoissa keskenämme, vaikka avioliittoni purkautui, Stephanie sanoo. - Syntymän jälkeen me päätimme kaikki yhdessä testata lapset, jotta minun epäilykseni eivät jäisi lopuksi elämää kytemään ja vaivaamaan.
- Lapsille on myös opetettu, kenen isä kukin on. Richard saa vapaasti käydä lastaan tapaamassa ja hän maksaa minulle elatusapua, vaikkei hänen lain mukaan sitä tarvitsisi tehdäkään.
- Onhan tämä epätavallinen järjestely, mutta niin on tilannekin. Uskomme että kaikki luontuu jatkossa ja lasten kannalta me katsomme tulevaisuutta, emme omamme.

RAIMO VESA / BEATRICE DEXTER

Foto:IFOT

Miehen mieleen tuli monta asiaa. Pieni tytär Donna, joka asuu Italiassa. Äiti, joka ei ollut kaukana. Ja tietysti tyttöystävä Gloria Simpson. Voisiko hän enää koskaan nähdä heitä?
- Rukoilin ja vaikeroin että joku pysähtyisi tielle, mutta toivotonta se oli.
Maanantaina nälkä kaivoi kovaa ja tiistaina tuntui vedenpuute. Jerry alkoi elää harhatiloissa. Hän näki kaikenlaisia painajaisia eikä enää jaksanut ajatella.
- Keskiviikkoaamuna heräsin ja aloin itkeä, Jerry muistaa.
- Käsitin että toivo oli mennyt.
Mutta saman päivän illansuussa Jerryn vaikerointi tuotti tuloksen. Auto pysähtyi ja sen kuski soitti palokunnan. Jerry vietiin sairaalaan toipumaan.
Hän oli laihtunut 12 kiloa ja oli lähes kuiva, mutta selvisi kuitenkin.
- Että minä elän, on ihme, Jerry sanoo. - Kyllä arvostan elämää nyt entistä enemmän.

RAIMO VESA / MICHAEL ANDREWS

Mukava äitimamma, joka kerää liimatarroja harrastuksekseen.

Gudrun peri keräilyvimman isältään

-HÄNELLÄ ON 40 000 LIIMA-TARRAA!

On suoranainen onni että Gudrun on aikuinen. Muuten hän varmasti olisi tapetoinut kotinsa sekä ulko- että sisäpuolelta Saksan Saselissa. Gudrun Brummerilla on melkoinen kokoelma tarroja, kaikkiaan 40000 kappaletta - ja lisää tulee joka päivä!

-Kerääminen on kivaa, hän sanoo.Siltä se kyllä näyttääkin.

- Isäni kerää postimerkkejä. Hänellä on niitä yli miljoona. Minä valitsin tarrat. Se on hauskempaa. Gudrunin lapset Maren, 18 , Nico , 16 , ja Ina , 12 , ovat samaa mieltä. Myös he pitävät enemmän tarroista. Isoisän puuhat ovat niin säännöllisiä ja tarkkoja. Postimerkkejä pitää käsitellä kuin ne olisivat ohutta lasia. Tarroja saa hypistellä ja äidillä niitä riittää - peräti 40000 kappaletta!
Osa on liimattu, mutta eniten niitä on laatikoissa ja huolella laadituissa albumeissa. Joka päivä Gudrun saa niitä lisää eikä hän aio lopettaa lainkaan.
- Miksi lopettaisin, hän kysyy. - Tämähän on ajanvietettä! Ja miehenikin on sitä mieltä että jatketaan pois.
Kotirauhan takia. Jos ei muuten...

RAIMO VESA / IFOT

LARS BRANDER/IFOT

Häkki oli vain 180 senttiä korkea ja neliön suuruinen.

Häkkikanaloissa eletään hirveää elämää. Sen Rebecca Hall halusi kokeellaan näyttää ihmisille!

Neljä miestä neliömetrillä

-VIIKKO HÄKISSÄ KUIN KANALASSA!

Kirjailija Recebba Hall lupasi miehille 90 000 markkaa, jos he selviäisivät viikon oleskelusta kanahäkissä. Tarkoitus oli näyttää, millaista munituskanojen elämä on. Mutta vain 18 tuntia miehet kestivät. Tarkoitus oli kuitenkin saavutettu...

Ei miehiä voi syyttää rohkeuden puutteesta. Sattuu vain olemaan niin, että kanahäkki on ahdas paikka.

Sen huomasi myös kanankasvattaja Nicola de Pulford , 39 , joka oli luvannut myös mennä häkkiin. Hän perui aikomuksensa, kun näki, mihin olisi viikoksi joutunut. Ei luonne kestänyt kanalanomistajalla!
Bill Davies, Richard Brett, Stuart Wastie ja Daryl Heathfield sen sijaan painuivat häkkiin - pahaa-aavistamatta. Mitään lääkkeitä tai hygieniavälineitä ei saanut ottaa mukaan, ja jotta tunnelma olisi ollut aito, nauhalta pauhasi koko ajan ihmisen ääniä 17 tuntia vuorokaudessa. Sinä aikana, jolloin vahvat valot olivat päällä. Kirjat ja pelit olivat kiellettyjä, totta kai.
Onko joku kuullut että kanahäkissä sallittaisiin jonkunmoista ajanvietettä harrastettavan ajankuluksi. Ruskeaa riisiä ja papuja tarjottiin putkesta häkin kattopuolelta. Miehet saivat kaapia muonan käsin suuhunsa ja vettä tuli kraanasta, vain tippakaupalla. Häkin ulkopuolella oli naru, josta vetämällä vankilan sai auki, jos halusi. Tuo naru olikin hyvä olemassa, sillä 18 tunnin jälkeen miehet saivat tarpeekseen ja Rebeccan koe oli onnistunut. Tarkoitus oli näyttää ettei kukaan inhimillinen olento kestä viikkoa. Miksi siis kanojen pitää kestää?

RAIMO VESA / IFOT

Foto: IFOT, Camera Press

Ken uskaltaisi antaa miehelle työn?

-GLYNN TATUOI AFRONAAMION PÄRSTÄÄNSÄ!!

Glynnin elämässä kaikki oli pielessä. Hän sai potkut töistä, vaimo jätti ja lähti toisen kanssa matkaan. Yksin ja hylättynä hän mietti asioitaan. Äkkiä syntyi päätös - uusi naama!

Onhan niitä tapoja rohkaista itseään. Toiset lähtevät ostoksille, toiset tarttuvat pullon kaulaan. Joku hankkii harrastuksen, toinen lähtee politiikkaan tai oppimaan kursseille jotakin täysin hyödytöntä.
Turhaa...
Tatuointi piristää elämää. Glynn Hart , 30 , oli vahvasti sitä mieltä harkinnan jälkeen.
- Olin silloin aika maassa, englantilainen Glynn kertoo. - Potkut töistä, vaimo tipotiessään - ja edellinenkin tyttöystävä häipyi ja vei yhteisen poikamme mennessään. Ei edes soita.
- Niinpä mietin selälläni elämää. Olihan minulla aikaisempia tatuointeja muualla kehossa, muttei yhtään päässäni. Siinä sängyn yläpuolella riippui afrikkalainen naamio...
Idea syntyi nopeasti. Glynn nousi pystyyn ja nappasi naamion seinältä.
Hän näytti sitä tatuoijalle, joka puolestaan teki työtä käskettyä.
Nyt Glynn aikoo ajaa tukkansa ja antaa neulan tanssia myös kallon päällä.
Ainoa pulma on, mitä työnantajat sanovat miehestä, jonka kallo on kokonaan kuvioitu?
- Työnvälityksessä sanottiin että voi olla vaikeaa. En kelpaa pankin kassalle ainakaan. Mutta olenkin tässä ajatellut filmialaa - tai sitten sirkusta...?
Saa nähdä. Onnea joka tapauksessa.

RAIMO VESA / REPORTAGEBILD

Glynn paransi masennuksen tatuoinnilla.

Heidi ja Bilbo ovat erottamattomat.

Poikanen tarvitsi jonkun hoivaa:

-BILBO SAI OMAN KEINOÄIDIN!

Labradori Heidi on fiksu ja ymmärtäväinen koira, Se on niin kiltti että kun huuhkajanpoikanen Bilbo tarvitsi hoitoa, se otti linnunpojan huostaansa!

Kolmiviikkoinen poikanen oli koekasvatuksessa Hawkin eläinlaitoksessa Hampshiressä, Englannissa. Se piti kasvattaa täyskasvuiseksi, mutta pian Bilbo ahdistui äidillisen lämmön puutteessa ja alkoi voida hyvin huonosti.
Tässä astui mukaan Heidi.
Suklaanruskea labradori sai luvan ottaa Bilbon huostaansa ja se teki sen välittömällä tavalla. Heidi on aikaisemminkin ollut kasvatusäitinä ja niinpä koira sai heti hyvän kosketuksen uuteen lapseen.
Heidi ja Bilbo viihtyvät hyvin yhdessä.
Huuhkajanpoika nauttii koiran turkin lämmöstä ja kosteasta kielestä. Heidistä on tietytsi mukavaa olla toiselle tarpeellinen ja tärkeä!

RAIMO VESA

Foto:IFOT

Älä satuta kaveriani!

Lasinsyöjäperhe suree nyt pientä tyttöään:

PIKKU MÄRTA KUOLI SYÖTYÄÄN LASINSIRUJA!

Perheen isä saa syyttää itseään tyttärensä kuolemasta, sillä hän opetti koko porukan syömään lasia.

8-vuotias Marta ei käsittänyt, miten vaarallista lasi on.

Nasrul Soemano on syönyt lasia pikkupojasta lähtien. Tapa on ollut suvun rasite jo viime vuosisadalta lähtien. Kumma kyllä, kukaan ei kuollut tähän rouskutteluun ja Nasrul jatkoi sitä vielä mentyään naimisiinkin. Hän murjoi siruja kurkkuunsa lasten nähden.

- Naimisissa oltiin oltu vasta viikko, kun ukko tuli kotiin ja sanoi

Foto: IFOT

Perhekuva on otettu runsas vuosi sitten.

HULLU HULLU MAAILMA

Kustantaja:
G & S International
Finland

Postiosoite:
Hullu Hullu Maailma, Pl 51,00211 HELSINKI

Toimitus:
(Päätoimittaja)
Raimo Vesa

Kuvat:
SPS, IBL, BULLS, Europa Press, IFOT, TRANSWORLD jne

Sivunvalmistus:
Repunkt A/S
DK-2730 Herlev

Painopaikka:
Werner Söderström
Porvoo, Finland

Vuositilausasiat:
99046-8-98-88 80

haluavansa syömistä, Nasrulin vaimo Nur Licha kertoo.
- Ennenkuin ehdin panna lautasta pöytään, hän oli jo syönyt lampun! Siitä alkoi sitten koko perheen lasinsyönti, johon vaimokin sitten ihastui.
- Rakastin Nasrulia ja halusin tehdä hänen mielikseen.
Perheen nyt 14-vuotias poika seurasi jo pienestä pitäen vanhempiensa tapaa ja niin teki myös Marta.
- Varoitin heitä jo vuosia sitten tästä lasinsyönnistä, sanoo lääkäri Raka Purwanatho. - He vain nauroivat ja kertoivat voivansa oikein hyvin "karamellien" syönnillä.
Yksikään ei uskonut lääkärin varoituksia, ennenkuin 8-vuotias Marta sai hirveät vatsakivut. Sairaalaan tuotaessa tyttö oli hengissä, mutta hän kuoli leikkauspöydälle. Tytön ruuansulatuselimet olivat hirveässä kunnossa, ja vuotivat verta tulvehtien.
- Kaikille lasi ei sovi, meille kuitenkin paremmin kuin popcorn, oli Nasrul sanonut muutama vuosi sitten. Hän oli sanonut myös että kun kuulee ulkona pullon helähtävän rikki, niin hän tietää vaimonsa valmistavan välipalaa.
Perhe suosi limsapulloja ja hehkulamppuja.
Mutta tänään Nasrul on hiljainen mies, asiasta on leikki kaukana.
- Poika ei ole ollut sairas eikä Martallakaan ennen ollut kipuja, suree Nur Licha. - Hän meni niin äkkiä.
Tohtori Purwanatho sanoo että Marta oli viimeksi syönyt vanhat silmälasit. Se todettiin ruumiinavauksessa.
- Mitään ei voitu tehdä. Hän oli aivan rikki. Luulen että muukin perhe pian sairastuu, ellei tämä kauhea lasinsyönti lopu. Varmasti käy niin.
Soemarnon perhe ei ole vielä tehnyt päätöstä siirtymisestä popcorniin, mutta ainakin lääkäri on heitä varoittanut ja uhannut jopa ilmoittaa
asiasta viranomaisille.
- En halua että poika saa saman kohtalon kuin pikkusisko, tohtori jyrisee. - Vanhemmat saavat minun puolestani syödä vaikka kokonaisia pulloja. Lapsia pitää varjella.

RAIMO VESA / RICK TRACY

Jatkuu sivulta 45

HÄN KULKI LASIPALA NIVUSESSA 4 VUODEN AJAN!

Tuskin saatoin tehdä työtäni kotiavustajana. Joskus koski niin kovaa että vaivuin lattialle kasaan. Silloin avustettavani sai hoitaa minua, kun en jaksanut tehdä yhtikäs mitään! Mariella oli 11-vuotias tytär nuoruuden innostuksen tuloksena ja hän suunnitteli menevänsä naimisiin poikaystävänsä kanssa. Mutta kaksi raskautta johti keskenmenoihin ja kivut vain yltyivät. Marie alkoi epäillä että hänellä on jotain vikaa kohdussaan ja niinpä lääkärit kehottivat häntä steriloimaan itsensä, jotta kivut lähtisivät. Neuvosta tyttö kirjoitti itsensä sisään sairaalaan.
Tässä vaiheessa uusi lääkäri huomasi, että Mariella oli nivusessaan pitkä ja terävä lasinpalanen!
Tohtori Kate Neales, 36, hoiti leikkauksen:
- Rutiinitarkastuksessa huomasimme 11 senttiä pitkän, ohuen lasinsirpaleen, joka pisti esiin peräsuolesta. Yritimme saada sen ulos, mutta epäonnistuimme. Siksi steriloimme Marien, ennenkuin leikkasimme sirpaleen pois.
Nyt Mariella ei ole tuskia, mutta sieluun koskee. Kolme vuotta elämästä meni - ja nyt hän on steriili.
- Poikaystäväni William muutti tänne Manchesteriin että voisimme saada lapsia ja rakentaa perheen sekä hankkia kunnon asunnon, nyyhkyttää Marie-parka.
- Mutta kaikki on pilalla. Onneksi minulla on Claire-tyttöni, mutta enempää lapsia en saa. Se on lääkärin vika!

RAIMO VESA

Jatkuu sivulta 57

HÄN EI PALJASTA SALAISUUTTA

Lapani on puulle tuoksuva maa ja se hengittää puista. Me olemme tottuneet kiveen, betoniin ja tiileen rakennuksissa. Japanilaiset asettavat puun etusijalle. Sitä käytetään kaikessa. Rakennuksiin, siltoihin, aitoihin, sisustukseen, koruihin ja kenkiin. Luonnollisesti myös riisipuikot on tehty puusta eikä norsunluusta! Tietysti Japanissa osataan myös veistotaito. Silloin täytyy pitää mielessä ikivanha taide - cryptomeria. Eturivin taiteilijoista esitellään nyt Fujii Chuichi. Hän on 51-vuotias ja pystyy taivuttamaan todella metrin paksuisen puun valtavaksi teokseksi. Tähän suoritukseen pystyy vain ammattinsa oppinut taiteilija. Sen pitäisi olla mahdotonta ilman kovaa kuumuutta ja vettä, mutta kun Chuichi ei käytä tuota menetelmää, jolla meidän veneenkaaremme tehtiin. Eikä hän paljasta salaisuutta.
- Oletteko te hulluja? hän kysyy vihaisena. - Se olisi yhtä alentavaa kuin kertoa, mitä teen vessassa. Taide on yksityinen prosessi. Se ei ole mikään julkinen asia yhteisessä systeemissä. Minä pidän kaiken tietoni sisälläni, koska se on omaani. Sitä paitsi, kuinka teen, ei ole kiintoisaa.
Sekä Chuichin isä ja isoisä olivat veistäjiä. Hänellä on taito veressään. Hän on silti itse kehittänyt seetrien taivutusmenetelmän. Kun amerikkalainen keräilijä osti Tokiossa kaksi Chuichin rengasta 1,1 miljoonalla markalla, taiteilijasta tuli kuuluisa ja kysytty!
Siksipä hän pitää näyttelyitä paljon ja myy hyvin - paitsi ettei tule paljastamaan koskaan salaisuuttaan. Se ehkä jää jälkeläisille perinnöksi.
- Jos tuntisitte puun sisintä, ette varmaan kysyisi asiaa minulta. Ymmärtäkää että puu on materiaalina liikkuvaa ja elävämpää kuin monet uskovatkaan.

RAIMO VESA / REX FEATURES LTD

Jatkuu sivulta 29

-EIKÄ TARVITSE NOUSTA EDES AUTOSTA!

Vajaassa vartissa toimitus on ohi ja hintaan kuuluu myös valokuva. Ennenkuin vastavihityt työntävät ykkösen silmään, antaa Charlotta mukaan lämpimin evästyksin oman "Rakkaudenreseptinsä" muistoksi tilaisuudesta.
Romantiikka on hetkestä kaukana. On kuitenkin syytä tietää että Joan Collins ja Michael Jordan ovat menneet naimisiin täällä. (eivät kuitenkaan keskenään) Se kertoo jo paljon Charlotta Richardsin lemmentemppelistä, eikö totta?

Täydellinen vessa luulosairaille ihmisille.

Panelista näkee, millainen on ollut maksan toiminta viimeisten päivien aikana.

Kunnon testaus WC-pytyllä:

-VAIVA NÄKYY KUVASTA!

Elämme vaikeita aikoja ja lääkäriin ei aina ehdi juosta. Sitä ei nykyään tarvitse tehdäkään. Ainakaan jos investoi japanilaiseen vessanpönttöön, jonka avulla voi todeta vaivan ja jopa saada selville raskauden!

Hevospeli on nimeltään TOTO. Samoin amerikkalainen popyhtye. Tämän tuolin nimi on myös TOTO ja sitä tuottaa japanilainen kylpyhuoneen sisustusliike.
Aika vaatii myös erikoistumista ja tämä japanilaisliike on kehitellyt wc-tuolin, joka toimii kuin tavallisesti, mutta myös terveydentilan kontrollina.
Kuulostaa kummalliselta, mutta niin vain ovat japanilaiset keksineet.
Kun siis toimitat luonnollisia tarpeitasi, näet samalla tietokoneen ruudusta, mikäli sinua vaivaa liiallinen veren sokeri, munuaisvaivat tai sisäinen vuoto.
Tuoli antaa tiedot maksan toiminnasta, proteiinin tarpeesta sekä siitä, oletko mahdollisesti raskaana.
Se on siis ihmepotta.
Pöntön markkinoijat ovat nähneet ruusuisia kuvia sen myynnistä.
- Sillä on kysyntää sairaaloissa ja vanhainkodeissa, sanovat innokkaat pönttöjen myyjät.
Tietysti moni yksityinenkin tulee hankkimaan ihmepotan, jos se ei maksa paljoa enempää kuin tavallinen pytty.
Kuitenkin täytyy muistaa että lääkäri on aina lääkäri. Ja jos nyt kysytään, mitä seuraavaksi, niin meidän odotuksissamme on sellainen hiustenkuivaaja, joka samalla hoitaa aivokirurgiaa!

RAIMO VESA

Lääkärikauhuisille tämä potta on varmasti mieluisa uutuus ja apuväline - eikö totta?

Foto:IBL/Gamma

Lentolupa 9-vuotiaalla kakaralla:

- Ei lentäminen ole vaikeaa, vakuuttaa 9-vuotias.

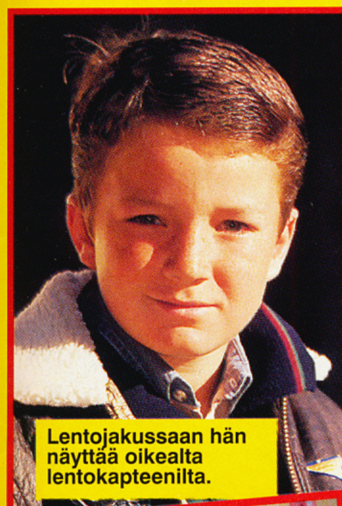
Ensimmäisen kerran poika oli ilmassa kolmen kuukauden ikäisenä. Sen jälkeen hän on melkein asunut ilmassa isän lentokoneessa. Tänään hän on 9-vuotias ja pystyy ohjaamaan konetta kuin vanha mestari!

POIKA ALKAA OLLA LENTÄJÄ!

-Lentäminen ei ole vaikeaa, vakuuttaa Agustin Ortiz.
- Ei saa ajatella onnettomuuksia... Eipä poika niitä mietikään, tuumii pojan isä Eduardo, joka on tyytyväinen poikansa valintaan.
- Hän on taitava, vaikka ei vielä ole ehtinyt hankkiakaan suurta rutiinia. Tämä vain osoittaa ettei lentäminen ole vaikeaa. Tunnen itseni hyvin varmaksi ilmassa Agustinin seurassa. Helpompaa siellä on kuin Santiagon liikenteessä kaikkien hullujen autoilijoitten seassa!
Eduardo Ortiz on lennonopettaja ja hänestä oli luonnollista ottaa poika mukaan jo pienenä, tai sanotaanko vaikka vauvana.
Agustin lensi isän kanssa ja oppi vähitellen itse kaikki liikkeet.
Eräänä päivänä isä antoi sauvat käteen. Viime syksynä 9-vuotias poika sai oman lentolupakirjan - mutta yksin hän saa lentää vasta 18 vuotta täytettyään. Siihen asti on jaksettava.
Agustin on sitä mieltä ettei odottaminen ole vaikeaa. Hänhän voi lentää isänsä tai jonkun muun lennonopettajan kanssa. Ainoa huolenaihe on ollut tähän asti siipien jäätymisen tarkkailu, se näet aiheuttaa laskeutumishuolia. Muuten kaikki on riskitöntä. Agustin Ortiz aikoo lentää ennätystunnit itselleen.

RAIMO VESA / GAMMA

Foto:IBL/Gamma

Lentojakussaan hän näyttää oikealta lentokapteenilta.

Teoria on yhtä tärkeä kuin käytäntö, sanoo nuori lentäjä-ässä.

Sikarouva näyttää voipuneelta. Sen ymmärtää, kun katsoo porsaslaumaa sen ympärillä.

Röh, kuului läävästä 33 kertaa:

-TÄSSÄ SIKOLÄTISSÄ ON PORSAS JOKA LÄHTÖÖN!

Englantilainen maanviljelijä Melvyn Ford luuli että porsiminen on ohi, kun emakko oli pyöräyttänyt pahnoille 10 porsasta. Niinpä hän lähti syömään. Hän pudotti melkein silmänsä tultuaan takaisin. Sikalassa röhki kaikkiaan 33 pikkusikaa ja emakko oli toimenpiteestä täysin puhki ja puolikuollut!

Yorkshiren maakunnassa on nyt uusi ennätys. Emakko Sohie sai siis 33 lasta kerralla. Parasta kaikessa oli tietenkin se että mamma auttoi itse maailmaan 23 viimeistä lastaan, ilman omistajan apua. Ei Melvyn tällaista ollut odottanut, mutta Sophien tempaus sai hänet kylläkin helvetin iloiseksi. 23 kertaa iloisemmaksi kuin ennen lounasta!
- Se aloitti porsimisen 11 aikaan aamupäivällä ja tuntia myöhemmin niitä oli kymmenen siinä pyörimässä, Melvyn kertoo. - Menin välipalalle ja sillä välin Sophie keikautti vielä nuo 23 muuta!
Tämä on nyt uusi Englannin ennätys, mutta jos Sophie olisi saanut vielä kolme lisää, sillä olisi maailmanennätys. Jenkeissä on sikarouva saanut 35!
Ei ihme että Sophien oli vaikea seistä porsimisen jälkeen, mutta pian se taas sai vauhtia itseensä ja alkoi mättää ruokaa sisäänsä korvatakseen menetetyn energian. Ja niinkuin iloinen isäntä myöhemmin sanoo:
- Se alkoi syödäkin kuin oikea sika!

RAIMO VESA / IFOT

Foto:IIFOT

Fujii Chuichin taide on hyvin hämmästyttävää.

Puut taipuvat kummasti

HÄN EI PALJASTA SALAISUUTTA

Fujii Chuichi valitsee seetripuun, joka on ympärykseltään metrin mittainen. Sitten hän taivuttaa sen mahtavaksi taideteokseksi. Kukaan ei ole saanut selville, kuinka Fujii sen tekee!

Kautta aikojen Japanissa on osattu tehdä puusta merkillisyyksiä, vaikka pohjoismaiset puumestarit sanoisivat mitä! *Jatkuu sivulla 55*

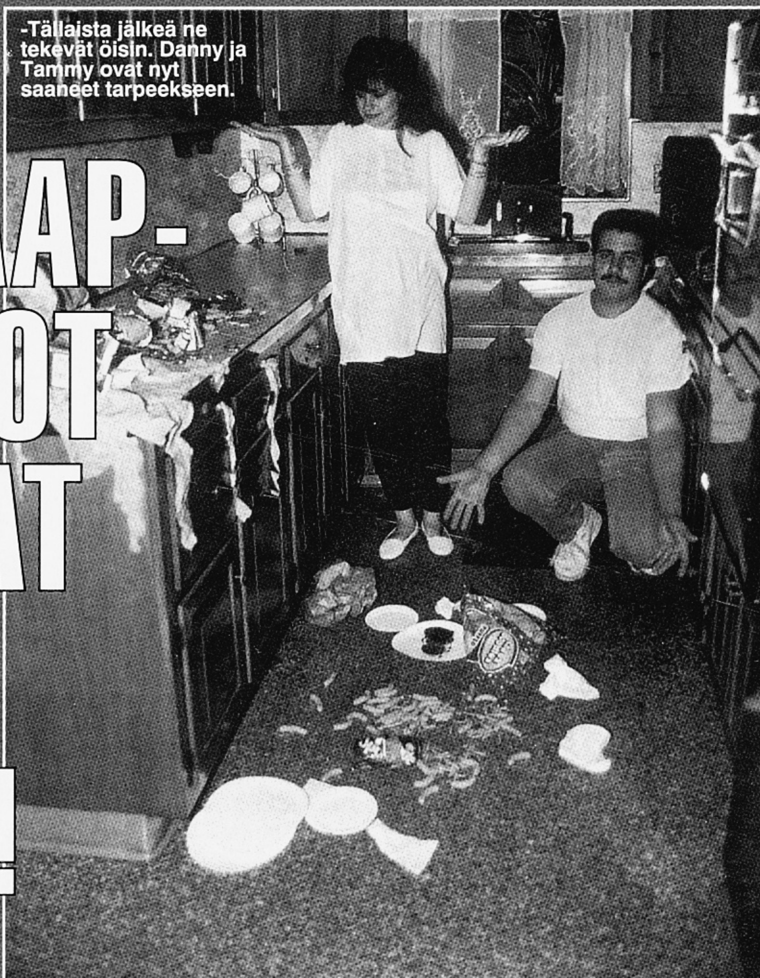
Foto:IBL/Rex

Kaksi läskikummitusta käy heidän kaapillaan.

Chigagon merkilliset kummitukset:

-JÄÄKAAP-PIROSVOT AHMIVAT YÖLLÄ KAIKEN!

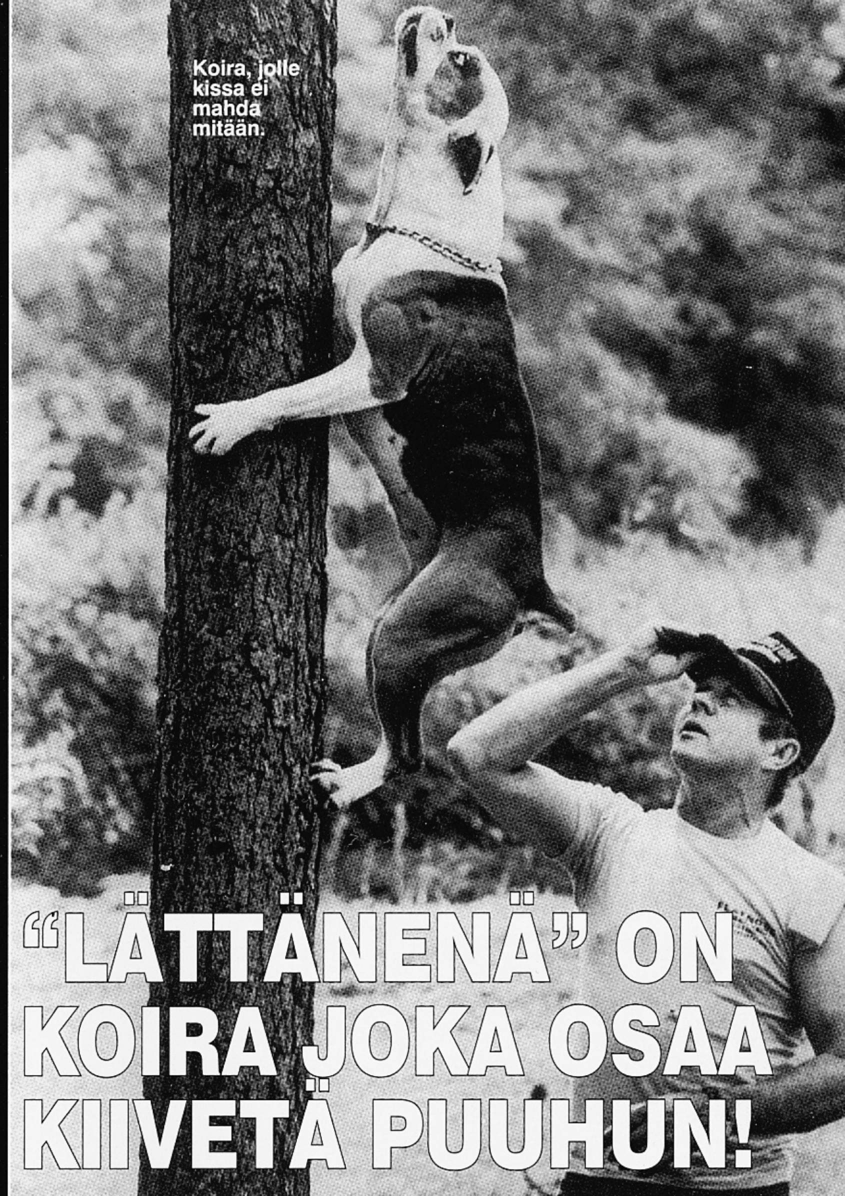
-Tällaista jälkeä ne tekevät öisin. Danny ja Tammy ovat nyt saaneet tarpeekseen.

Foto: IFOT

Taksinkuljettaja Danny Lassec ja hänen vaimonsa Tammy ovat kokeneet kovia. Kaksi lihavaa kummitusta hotkii öisin jääkaapin tyhjäksi!

32-vuotiaan taksikuskin kotona on joka yö juhlat, mutta ne alkavat vasta avioparin nukahdettua. Silloin ilmestyy jostain kaksi 150-kiloista kummitusta jääkaapille.
- Olen nähnyt ne omin silmin. Kuin virtahepoja, mutta syövät kuin 20 sikaa, Tammy huokaa. - Joka yö he hiiviskelevät keittiössä ja sotkevat sen. Ne syövät kaiken, mutta erityisesti voileipiä, lihaa ja majoneesia.
- Oikeita kummituksia vastaan minulla ei ole mitään. Nehän vain hiiviskelevät, mutta nämä törkimykset tekevät elämän painajaiseksi.
Tusina esikoululaista ei saa aikaan sitä tuhoa.
Perheen vieraana käy keski-ikäinen pariskunta yhteispainoltaan 300 kiloa. Niillä tuntuu olevan sudennälkä, sillä aamuisin ei kaapissa ole mitään.
- Muutimme tänne kaksi kuukautta sitten. Silloin nekin saapuivat miltei välittömästi, Tammy sanoo.
- Olimme olohuoneessa katsomassa myöhäisfilmiä, kun kuulimme kolinaa keittiöstä. Kurkistimme sinne. Ne istuivat keskellä lattiaa ahmimassa ruokiamme. Siinä me tujotimme toisiamme, enkä ollut uskoa omia silmiäni.
- Keskellä lattiaa!...siinä ne istuivat ja tunkivat ruokaa suuhunsa, Dannyn iltapalaa, Tammy kauhistelee.
-Niillä oli salaattia, majoneesia ja sinappia kasvoillaan. Ihan kuin eivät olisi nähneet ruokaa viikkoon.
- Sellaista en ollut nähnyt koskaan. Eihän silmiään voinut uskoa siinä vaiheessa, mutta aika pian toivuimme hoksaamaan, että meillä oli kummituksia kylässä.
Ensimmäisen shokin jälkeen Danny alkoi häätää tunkeilijoita pois.
Se onnistui helposti, sillä kuokkavieraat hävisivät tyhjyyteen.
Hups! Kuin savuna ilmaan...
Tammy luuli että se oli vain yksittäinen tapaus, mutta seuraavana yönä ne olivat taas keittiössä.
- Me olemme käyttäneet jo kaikki konstit niiden karkottamiseksi, Danny kertoo. - Olemme lukinneet jääkaapin, mutta eihän se niitä estä. Ne tulevat vain hurjemmiksi.
- Sitten ostimme erilaista ruokaa siinä toivossa etteivät ne huolisi sitä. Sillä ei ollut merkitystä. Ne syövät kaikkea, mitä eteensä saavat. Läskivuoria ei pysäytä mikään.
Danny kertoo edelleen, ettei ole aavistustakaan, mistä ne tulevat ja miksi ne ovat valinneet juuri heidän talonsa temmellyskentäkseen. Pari onkin jo aikonut myydä huusholling ja muuttaa pois takaisin kaupunkiin.
- Muu ei kai auta...
- Eivät ne ole pelottavia, vain kuvottavia ja hankalia, huokaa Danny.
- Ihan kuin lihava ja laiska sukulaispari, joka aina on omaistensa huollettavana ja ennenkaikkea harmina.

RAIMO VESA / JOE BERGER

Koira, jolle kissa ei mahda mitään.

"LÄTTÄNENÄ" ON KOIRA JOKA OSAA KIIVETÄ PUUHUN!

Barney Odom katselee ylpeänä, kun hänen bokserinsa Flatnose (Lättänenä) esittelee taitojaan. Etelä-Carolinessa asusteleva Barney kertoo, että tuota se on tehnyt pennusta lähtien, eivätkä edes kissat pärjää sille. Kovat on kynnet rakilla! Barney hymyilee, kun kysymme, mahtaako naapurustossa olla kissoja!

RAIMO VESA / WWN

Foto:IFOT

Kokonainen huone täynnä savisia hahmoja. Näyttely on esillä Liverpoolissa.

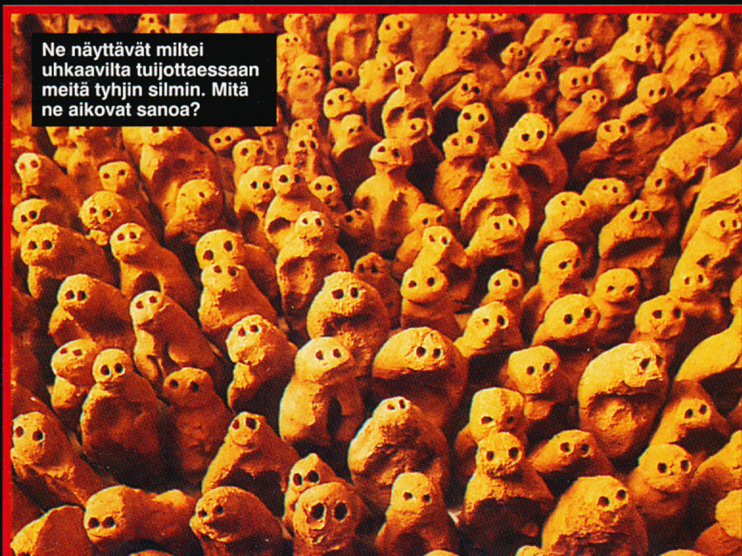
Mykkinä ne katsoo...

-SAVIUKKELIT NÄYTTELYSSÄ!

Kuvanveistäjä Anthony Gormley kutsuu näyttelyään Brittein Saarten Kentäksi. Siinä on 40 000 punaisesta savesta tehtyä ukkoa ja akkaa kasassa...

Anthony tarvitsi paljon apulaisia pannessaan pystyyn tätä näyttelyä. Apulaiset olivat ahkeria ja muovasivat käsillään alkukantaisia veistoksia. Kynänpäällä niille tehtiin mykät, mutta silti paljon puhuvat silmät. Valtavaa... Nyt nämä saviset luomukset pannaan näytille Liverpooliin. Kokoelma täyttää suuren huoneen eivätkä katsojat pääse edes sisälle, vaan joutuvat katselemaan kynnykseltä. Siinä ne vahtivat meitä, mykkinä, mutta tuijottaen...

RAIMO VESA / REX FEATURES LTD

Ne näyttävät miltei uhkaavilta tuijottaessaan meitä tyhjin silmin. Mitä ne aikovat sanoa?

Foto:IBL,Rex

Leikkauksen jälkeen Lindsay pystyy jo nauramaankin kuin ennen!

Iso arpi paranee nopeasti eikä sitä kohta enää näy.

Ainutlaatuinen leikkaus teki terveeksi:

-LÄÄKÄRI AMPUTOI VARPAAN JA SIIRSI SEN LEUKAAN!

Vaikka tällaista ei aikaisemmin oltu kokeiltu, kannatti yrittää. Näin ajattelee Lindsay Wright, joka oli kärsinyt vammastaan jo vuosikausia. Hän suostui lääkärilauman ehdotukseen, vaikka ajatus varpaasta leuassa tuntui aluksi jokseenkin epämiellyttävältä...

Lindsayn vaiva alkoi vuonna 1981, kun häneltä vedettiin neljä viisaudenhammasta:
- Muutaman viikon kuluttua ilmeni leukaluussa kilahtelua ja ajoittaista särkyä, hän kertoo. - Johtuiko se sitten hampaitten poistosta, sitä en tiedä. Mutta kiusallista ja häiritsevää se oli. Heinäkuussa 1982 kävin leikkauksessa, josta olikin apua.
Lääkärit siirsivät hänen vasemmasta lantiostaan pieniä luunpalasia leukaperiin ja yrittivät tällä toimenpiteellä saada kilisevän leuan puremiskuntoon.
- Leikkaus onnistui hyvin ja kivut hävisivät, Lindsay sanoo. - Mutta viisi vuotta myöhemmin ne palasivat pahempina kuin ennen.
Lääkkeet eivät auttaneet. Leukaa piti tukea narulla ettei se kääntynyt ympäri, mutta se aiheutti puolestaan sen, ettei Lindsay-parka voinut kunnolla puhua ja ruokakin piti valuttaa suupielestä sisään pillillä ja pikkulusikalla.
- Kaksi vuotta elin keitoilla ja liemiruuilla. Kovin mukavaa se ei tietysti ollut, mutta muutakaan keinoa en löytänyt. Heti kun otin narut leuan ympäriltä, kivut tulivat takaisin.
Lokakuussa 1989 hän meni naimisiin poikaystävänsä Adrianin kanssa. Silloin leuka oli kunnossa, mutta häämatkan jälkeen tuska palasi takaisin ja silloin Lindsay päätti taas hakea apua nykyaikaiselta lääketieteeltä. Ja tuolloin lääkärit tekivät hänelle tämän uuden ja omituisen ehdotuksen.
- Niin...he sanoivat että otettaisiin vasemman jalan toinen varvas ja siirrettäisiin sen pää luun viereen leukaan. He sanoivat että se voisi olla tukena liikkuvalle leualle.
Leikkaus kesti koko päivän ja uuden menetelmän ansiosta se onnistui hienosti. Tuon operaation jälkeen Lindsayn leuka on pysynyt paikallaan ja vaivat ovat poissa. Kun nykyään joku vitsailee, että Lindsay kävelee jalka suussaan, niin hän vain nauraa makeasti vitsille!

RAIMO VESA / EUROPA PRESS

Foto: Europa Press

Yhtä varvasta köyhempi, mutta onnellinen!

Joseph Cymrank on varma menetelmän tehokkuudesta.

Tunnet itsesi uniseksi, rinnat ovat painavat...

-RINNAT SUURIKSI HYPNOOSIN JA UNEN VOIMALLA!

Joseph Cymrank puhuu levottomia. Hän kutsuu itseään lääkäriksi ja väittää ettei rintojen suurentamiseen tarvita silikoonia. Hän hoitaa hypnoosilla suurennuksen - jopa 7,5 senttiä!

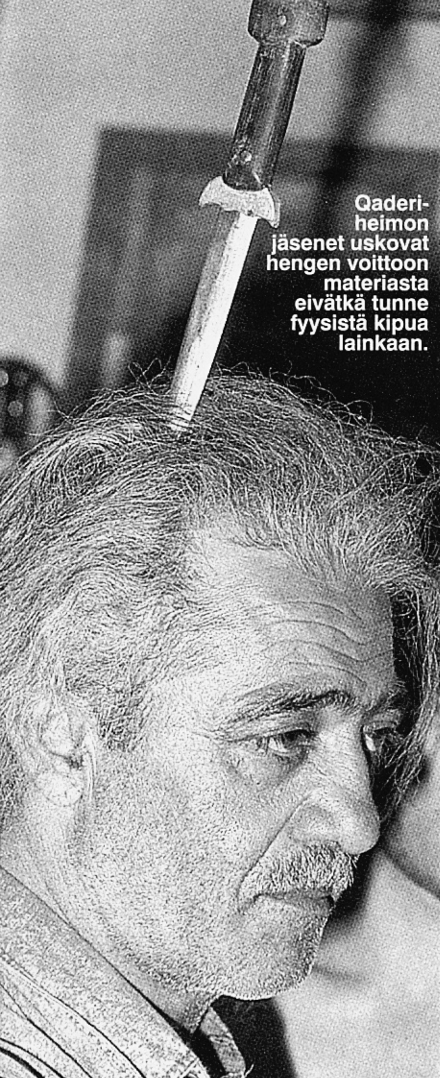
Epäilyttävää, voidaan sanoa. Mutta monet naiset ovat rintojensa takia niin epätoivoisia että heidän elämänsä on kaatua kuviteltuun rintojen pienuuteen. He haluavat ne suuremmiksi - mutta silikoonihoito on kallista ja sitä paitsi hyvin riskialtis menetelmä. Vaahtomuovi on ollut jo kauan “out”.
Nyt astuu kuvaan “tohtori” Cymrank. Pohjois-Lontoon Hampsteadissa hän pitää hypnoosiklinikkaa ja lupaa jokaiselle potilaalle suuremmat rinnat. Hoidolla, joka perustuu syvään uneen!
- Totta kai se onnistuu, tohtori sanoo itsevarmasti. - Keskimäärin muutamia senttejä. Se ei ehkä ole paljon, mutta riittää monelle epätoivoiselle naiselle. Myös Cymrankille, epäilemme. Hän nimittäin velkoo hoitokerrasta 400 markkaa.
- Paras tulos on 7,5 senttiä, hän kiiruhtaa sanomaan.
- Eikö se todista jo paljon!
Ei huonompi tulos pelkän tahdon avulla. Cymrank väittää etteivät hänen teoriansa ja menetelmänsä ole ainutkertaisia. Onhan jo kauan tiedetty että hypnoosi vaikuttaa immuunitettiin ja ja verenkiertoon - ja ehkä juuri verenkierto onkin se taikasana tässä Cymrankin jujussa.

Jatkuu sivulla 63

Foto: IFOT

Monet naiset uneksivat Dolly Partonin muhkeista muodoista.

Qaderi-heimon jäsenet uskovat hengen voittoon materiasta eivätkä tunne fyysistä kipua lainkaan.

Kasvoista ei näy lainkaan kärsimystä.

Qaderi-heimo uskoo "hengen voimaan yli koko materian"

HEITÄ EI VOI HAA-VOITTAA!

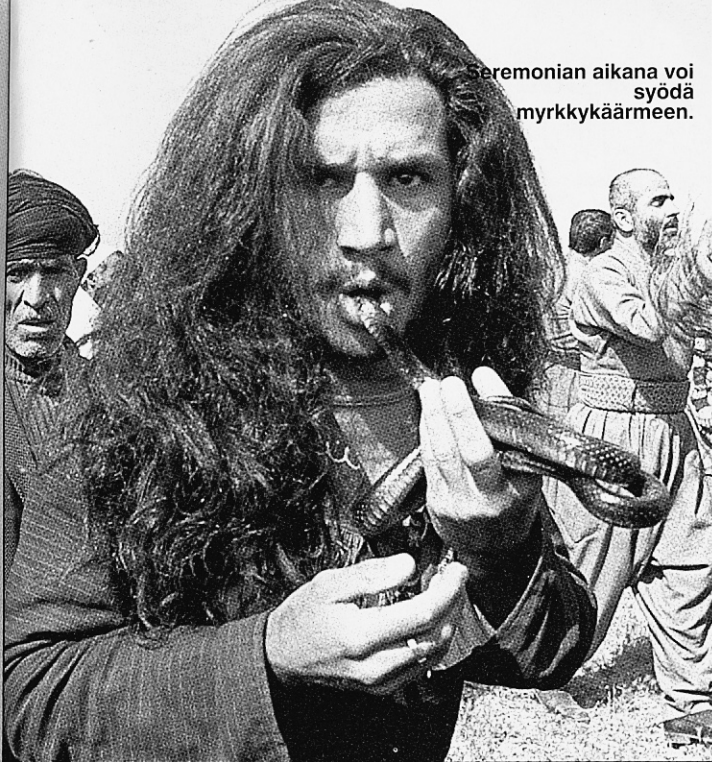
Kurdistanissa on monta mystistä uskonlahkoa. Kaikkein merkillisin on Qaderi-lahko, jonka jäsenet sanovat olevansa vahvan jumalyhteyden takia haavoittumattomia.

He voivat leikellä itseäänkin.

Foto: Bulls,SIPA

Kurdit ovat eläneet vuosisatoja poliittisen painostuksen alla. Heidän itsehallintonsa on evätty ja kansa elää hajallaan Iranissa, Irakissa, Turkissa ja Syyriassa.

Seremonian aikana voi syödä myrkkykäärmeen.

Vaikeankin paineen alla ja kansanmurhan uhalla he ovat onnistuneet säilyttämään kansalliset erikoispiirteensä ja kulttuurinsa. Ehkä heidän voimansa onkin uskossa ja perinteissä - tietysti myös rakkaudessa kauniiseen maahan. Joka tapauksessa kurdit ovat kunnioitettava kansa. Kurdistan on yksi maailman kauneimpia paikkoja. Korkeat vuoret, vihreät niityt, viljavat pellot - koko maisema on kuin satua. Se suorastaan palaa elämää ja energiaa. Kurdit elävät luonnon kanssa sopusoinnussa eivätkä tarvitse ympäristöministeri Sirpa Pietikäistä mailleen munkkilatinaa puhumaan. Kurdit ovat muslimeja ja melkein kaikki kuuluvat johonkin "sufi"-lahkoon. Nämä taas eroavat toisistaan vain ikivanhoissa tavoissa. Tämä heimo uskoo täydellisen yhteyteen Jumalan kanssa. Johtajana heimolla on joko sheikki tai "pir". Heillä on oma "Khaneghah", jossa jumalanpalvelukset pidetään. Nämä dervissit tanssivat silloin ja pitävät palvelusmenoja. Yksitoikkoinen rummutus vie lähes hypnoosiin ja sen sanotaankin tuovan eräänlaisen "onnenhuuman". Qaderi-dervissit ovat tämän päivän kurdiheimojen joukossa kaikkein kiinteimmin vaikuttava heimo. Heidän uskonsa perustuu lahkon perustajan sheikki Abdolghader Gilanin oppiin. Hän eli 1000-luvulla ja oli kuuluisa mystikko. Hän syntyi Iranissa, eli Kurdistanissa ja Bagdadissa. Qaderiheimolla on omat tapansa, joita he noudattavat. Heillä on "tariqa", joka puhdistaa sielun. Qadereilla on myös säännöllisimmät messut. Muista heimoista he erottuvat yhdessä periaatteessa. Henki voittaa materian! Rakkaus Jumalaan on ylivertainen. Se tekee näistä ihmisistä haavoittumattomia. Säännöllisten "zekr"-seremonioittensa aikana he saavuttavat korkeamman tason. Silloin he pystyvät viiltelemään itseään terävillä veitsillä ja pistelemään neuloja itseensä. Kaiken lisäksi he voivat syödä kiviä, metallia, partateriä ja myrkkykäärmeitä. Veitsen voi "korkeassa tilassa" työntää vaikka päähänsä. He eivät mielellään esittele näitä mahdollisuuksia, koska varovat Saatanaa, joka voisi käyttää hyväksi uskontoa. Heimon sisältä löytyy kaikenlaisia ihmisiä, talonpojista pankinjohtajiin. Vaikka kurdeilla olisi syytä suhtautua epäluuloisesti vieraisiin, ovat he lämminsydämisiä ja ystävällisiä muukalaista kohtaan. Ovet aukeavat aina kulkijalle ja yösija sekä ruoka jaetaan vieraan kanssa tasan. Voimistaan he eivät mielellään puhu. Kun ajattelee, miten he ovat joutuneet kärsimään, onkin ehkä viisasta pitää tiedot ominaan. Se on ainoa keino säilyttää identiteetti vihamielisessä maailmassa.

GALEH GOLESTAN

Jatkuv sivulta 61

RINNAT SUURIKSI HYPNOOSIN JA UNEN VOIMALLA!

Rinnat paisuvat lisääntyvän verentulon ansiosta suuremmiksi.
- Rentoutus ja lepo ovat avainasioita. Kun potilas on täysin rento, saan hänet ajattelemaan että hän lepää jossain mukavalla ja kauniilla paikalla, vaikkapa uimarannalla tai kukkaisniityllä. Aurinko hyväilee hänen vartaloaan, hänen rintansa tulevat lämpimiksi - ja hän tuntee kuinka ne paisuvat suuremmiksi ja suuremmiksi...ja niin edelleen!
Kolmesta viiteen hoitokertaa riittää monelle naiselle. Silloin pitäisi jo tuloksen näkyä. Kun sitten kymmenen viikon kuuri on ohi, voi jokainen potilas todeta että hoito on auttanut. Cymrank sanoo ettei hänellä ole kuin tyytyväisiä potilaita.
- Hoito ei tarkoita vain fyysistä suurentumista. Hypnoosissa yritän luoda naisiin enemmän itseluottamusta, Cymrank sanoo. - Heidän pitää olla ylpeitä kehostaan, hoitaa sitä kunnolla ja kuntoilla joka päivä. Henkistä vireyttä voi antaa uusien vaatteiden hankkiminen ja kaikenlainen vaihtelu seuraelämässä sekä vapaa-aikana.
Näin tohtori Cymrank siis elättää itseään, muistettakoon se. Kysymys ei ole suinkaan hyväntekeväisyydestä.

RAIMO VESA / IFOT

Ylioppilas joka surffaa ja bodaa

- HÄN ON SURFFAILUN MESTARI!

Äly ja voima eivät sovi yhteen. Näin on usein sanottu. Katsokaapa vain herroja Stallone ja Lundgren elokuvissa. Mutta pirteitä poikkeuksiakin on. Esimerkiksi Andy Martins, joka opiskelee ranskaa yliopistossa ja omistautuu vapaa-aikanaan kuohuville aalloille ja painonnostolle.

Andyn opettajat ja opiskelutoverit harrastavat runoutta, lisäopiskelua ja keskustelukerhoja iltaisin.
Andya ei niissä näy.
Hänellä on silloin muita harrasteita. Andy painuu solariumiin ja antaa ihonsa paistua. Joka toinen ilta hän menee salille nostamaan painoja saadakseen lihasvoimaa - iltaisin hän uneksii kolmesta viikosta, jolloin voi viettää päivät Hawaijilla kuohuvien aaltojen päällä allaan rakas surffilauta!
Hyvällä syyllä häntä voisi kutsua oikeaksi "rantapojaksi" Eikä ihme, hänen suosikkiyhtyeensäkin on juuri "Beach Boys", sehän piti jo arvata.
Viimeksi Andy oli Hawaijilla ja osallistui surffin suurimpaan kisaan "Triple Crowniin". Hän selvisi kilpailusta suhteellisen hyvin. Vain 20 tikkiä jouduttiin tämän lukutoukan otsaan ompelemaan. Sellaiseen pitää olla varautunut, kun on vaaralliset harrastukset ja Andy Martins on tottunut. Hänen lähin tavoitteensa on hyvin monipuolinen. Andy tähtää ranskan kielen tutkintoon, jossa tutkimuskirjana on "Kävely veden päällä". Kun se on tehty, hän voi kutsua itseään täydelliseksi hengen ja ruumiin akateemikoksi. Hyvä tavoite!

Andyn on onnistunut yhdistää hyvin surffaus ja ranskankielen opinnot King'sin yliopistossa.

FOTO: REX / IBL / RAIMO VESA